

FLORENTIN SMARANDACHE

pAraDoXisM și folclor

Paradoxism și Folclor

Eseuri și interviuri despre paradoxism,
plus folclor paradoxist contemporan

Professor Florentin Smarandache, PhD
Department of Mathematics
University of New Mexico
Gallup, NM 87301

Cartea poate fi ordonată și în format retipărit (Carte la comandă) de la adresa:

Books on Demand
ProQuest Information & Learning
(University of Microfilm International)
300 N. Zeeb Road
P.O. Box 1346, Ann Arbor
MI 48106-1346, USA
Tel.: 1-800-521-0600 (Customer Service)
<http://wwwlib.umi.com/bod/basic>

Imaginile artistice de pe coperti aparțin autorului și fac parte din albumul de artă electronică "Hieroglyphs and Diagrams" (2006).

Copyright 2010: Editura DacoRomână <Tempus DacoRomânia ComTerra> și Autorul
BUCUREȘTI, Drumul Taberei, nr. 26/119;
Tel./fax: 021-413 84 34; 0721 03 40 81, 0722 97 25 22;
România.

(ISBN-13): 978-973-7782-57-1

Multe cărți pot fi descărcate din

Biblioteca Digitală de Literatură și Artă:
<http://fs.gallup.unm.edu//eBooksLiterature.htm>

Recenzenți:

Dr. Geo Stroe, București, Drumul Taberei nr. 26/119, România.

Prof. Ion Pătrascu, Liceul "Frații Buzești", Craiova, România.

Prof. Constantin Matei, Craiova, Dolj, România.

Prof. Janet Nică, Liceul Ostroveni, Dolj, România.

Prof. Dr. Ion Soare, Rm. Vâlcea, România.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SMARANDACHE, FLORENTIN

Paradoxism și folclor / Florentin Smarandache. -

București : Editura Dacoromână TDC, 2010

ISBN 978-973-7782-57-1

821.135.1-1

ACTUALITATEA PARADOXISMULUI

Prefață

Polemici privind paradoxismul și diverse interviuri vă prezentăm în prima parte a acestei cărți.

În cea de-a doua parte, veți constata actualitatea paradoxismului în FOLCLORUL contemporan.

Și anume:

- Devieri derizorii de proverbe, făcând astăzi hazul de necaz al omului de rând:

Fie pâinea cât de rea, tot ți-o fură cineva.

Ai carte, ai cu ce să te ștergi la fund.

Lasă pe mâine ce poți face azi, că poate mâine nu mai este nevoie.

- Reinterpretări de aforisme.

- Limbaj în răspăr.

- De asemenea, paradoxuri semantice:

Totu-i infinit, chiar și finitul

[de pildă, un segment de dreaptă este limitat în ambele părți, însă conține o infinitate de puncte].

Nimic nu-i perfect, nici chiar perfectul!

sau:

Nimic nu-i absolut, nici chiar absolutul!

- Calambururi bazate pe omonimii, dar și pe contrarii ale clișeeleor lingvistice...

- Celebrele CULMI sau poante populare sunt în esență paradoxiste...

- Dar și paradoxismul în imagini cotidiene preluate din folclorul Internetului, cu parabole și ironii politice, cu această modernizare... primitivă a țării! O lume reală care este... cu fundul în sus!

Iată cât de actual este paradoxismul în această perioadă de tranziție, care nu se mai termină...

F. S.

Cuprins

Prefață: *Actualitatea paradoxismului*: 3

Eseuri și Interviuuri

Din nou despre paradoxism: 5

Alex Ștefănescu și Totalitarismul care se instalează în România: 31

Democrația celui mai puternic: 43

Neutrosafia și Paradoxismul (Dialog cu M. N. Rusu): 47

SCRIEREA PE DOS! (Interviu cu Maria Diana Popescu): 50

„Emigrant la infinit” (Interviu cu Mihaela Muscă): 54

PRO și CONTRA (Dialog cu Mircea Monu): 57

Chat paradoxist în calambururi (Cu Janet Nică): 66

Chestionar despre paradoxism: 69

Din Folclorul Paradoxist al INTERNETULUI

România: 71

Mică publicitate: 71

Discursul înainte și după alegeri: 72

VUVUZELA pentru guvern: 73

Contribuabilul român: 74

Salariul.....: 78

Imnul angajatului fericit: 78

Mituri despre dietă și gimnastică: 79

Radio Erevan răspunde ascultătorilor: 80

Bancuri cu polițiști: 83

Moldoveanul la Campionatele Mondiale de Atletism: 84

Un turist, într-un sat din Apuseni: 84

Căsătoria: 85

Acesta e considerat unul din cele mai reușite anunțuri: 86

EFECTELE ALĂPTATULUI: 86

Comerțul paradoxist! [în imagini contemporane]: 87

Viața paradoxistă! [tot în imagini contemporane]: 108

Cugetări paradoxiste: 136

Despre CULMI...: 137

Din nou despre paradoxism

Polemos

Biobibliografie paradoxistă (1982-19994)

Anexa 1 (*Reviste și Baze de Date internaționale despre Paradoxism*)

Anexa 2 (*Enciclopedii și Dicționare internaționale despre paradoxism*)

Anexa 3 (*Dedicația olografă a lui Ion Pachia Tatomirescu din 1994 pentru Florentin Smarandache: "Prietenului meu, poetul, prozatorul, dramaturgul, pandurul, purtătorul de drapel al Paradoxismului în toate continentele ce încep cu A, Florentin Smarandache, omagiu de mai '94".*)

Anexa 4 (*Facsimilul cronicii lui Ion Pachia Tatomirescu despre PARADOXISM, din august 1984, la volumul "Le sens du non-sens" (1983) al lui Florentin Smarandache*)

POLEMOS

1. Ion Pachia Tatomirescu în recenzia sa (pe care mi-a expediat-o prin poștă) la primul volum paradoxist în limba franceză al mișcării publicat vreodată, numit "Le sens du non-sens" (1983) al meu (semnam pe atunci cu pseudonimul literar Ovidiu Florentin), nu amintește nimic de Nichita Stănescu et co. sau de el însuși că s-ar fi ocupat cu paradoxismul. Ci pur și simplu arată că eu urmez, cu paradoxismul, tradiția avangardelor lui Tristan Tzara, Urmuz, Eugène Ionesco, etc. ceea ce este adevărat.

Această cronică a lui, datată "august 1984", este reprodusă în facsimil [cu mențiunea mea că Ovidiu Florentin este pseudonimul inițial al lui Florentin Smarandache] la sfârșitul articolului de față (vezi Anexa 4). I. P. Tatomirescu scrie:

"Cercetările actuale privind paradoxul și gândirea contemporană nu i-au fost străine lui Ovidiu Florentin, ci dimpotrivă ele l-au determinat să pună în fruntea plachetei în discuție un deosebit 'Manifeste non-conformiste' 'pour un nouveau mouvement littéraire: le PARADOXISME'. Dar 'paradoxismul' lui Ovidiu Florentin vizează sfera cotidianului, a realității imediate, fiind mai înrudit cu literatura absurdului, cu literatura dadaistă; (...) eforturile poetului sporesc parcă nodul gordian al orizonturilor; programul său privește așa-zisă periferie a paradoxismului, exprimarea în 'propoziții naïve, cotidiene', a 'contradicțiilor dure', a 'antitezelor'; totodată se-ncearcă felul acesta de paradoxism în perimetrul 'expresiilor figurative interpretate la propriu', al 'jocurilor de cuvinte' mai precis al calambururilor, al polisemantismului oximoronizat și, în ultimă instanță, intuind adâncimi paradoxiste în proverbe propune 'parodii ale proverbelor'. Se deduce ușor din 'Le sens du nonsens' efortul lui Florentin de a se ralia literaturii avangardiste și a celei a absurdului, indeosebi prin frecventarea unor 'pattern'-uri incontestabile: Tristan Tzara, Urmuz, Adrian Maniu, Jacques Prévert, Eugène Ionesco, ș.a. Ovidiu Florentin, butaforizându-se, clownizându-se, dadaizându-se, cu o sete copilărească de joc (Brâncuși zicea-ntr-un celebru aforism: 'quand nous ne sommes plus enfants, nous sommes déjà morts'), nu de puține ori reușește să farmece 'receptorul':

Pays-bas, haut les coeurs! / Laissez la guerre en paix (Le tout pour rien);

Pierre apporte sa pierre / à l'édifice (Un affreux beaux-père);

*La police est en train / de voler en hélicoptère (À l'ordre du jour désordre);
je n'ai pas besoin de faire / mes besoins (Théâtre en paradoxe);
Lucien est dans le / costume d'Adam (Désarticulation du langage articulé);
Pour chauffer une vierge / il allume le feu (Force de la faiblesse);
Sergueï est gaucher mais il part / du pied droit (Contradictions non-
contradictaires)."*

Deci Pachia recunoaște clar în 1984 că influențele paradoxismului sunt în avangardiști, și că eu l-am inițiat prin manifestul non-conformist "Pentru o nouă mișcare literară: PARADOXISMUL" și că procedeele paradoxiste de creație le-am expus în manifest (contradicții puternice, schimbări de sens de la figurativ la propriu, antiteze, parodieri de proverbe, etc.) și apoi aplicat în volumul **Sensul non-sensului**. El nu amintește nimic despre generația '60 (Stănescu, Sorescu, Labiș, Paraschivescu, etc.), sau despre el însuși că s-ar fi ocupat cu... paradoxismul (deoarece nu era cazul).

2. IPT susține din nou același lucru și-ntr-o postfață din 29.08.1984 la o proiectată antologie din versurile mele, intitulată "Ochi de bronz", care însă n-a apărut. În aceasta el include, printre altele, idei din prima sa recenzie (din 15.08.1982, transmisă la Radio Craiova în acel an, având ca titlu o sintagmă de-a mea 'Starea-de-eu', după care mi-a trimis o copie prin poștă) la volumul meu de poeme neparadoxiste, "Formule pentru spirit" (1981), dar și din recenzia sa la primul volum paradoxist în franceză al mișcării publicat vreodată: "Le sens du non-sens" (1983) al meu. Deci, pentru a doua oară îmi recunoaște paternitatea mișcării paradoxiste.
 3. A treia oară în fișa literară "Ovidiu Florentin" pe care a întocmit-o el (și mi-a expediat o copie, care din fericire s-a păstrat) pentru antologia de micro-poeme haiku întocmită de Florin Vasiliu, unde – listând cărțile mele – adaugă și: "Sensul non-sensului (poeme) / Le sens du non-sens (cu Manifestul non-conformist: pentru 'o nouă mișcare literară: Paradoxismul'), Maroc, Fès, Editura de Artă, 1984" (citează ediția a doua, nu prima). Deci, evidenția fără îndoială faptul că înființam o nouă mișcare literară.
 4. Oftica lui se produce, însă, în 1992, când citește cartea lui Constantin M. Popa, "Mișcarea literară paradoxistă", și - probabil din pizmuire (viermele invidiei, deh!) văzând că paradoxismul a luat o răspândire internațională - întoarce roata afirmând despre paradoxism că este "mișcare al cărei leader, din 1983 încoace, dar în spațiul francofon, este autorul volumului *Le sens du non-sens*, Florentin Smarandache" (în recenzia sa din revista "Renașterea bănețeană", din Timișoara, Nr. 717, p.5, 9 iulie 1992). Și-a cășunat pe mine!... Dar, din momentul când cineva a înființat un curent literar într-un spațiu lingvistic, ceilalți care preiau acel curent literar în alt spațiu lingvistic nu pot fi considerați decât adepti, nu fondatori cum pretinde Pachia.
- Și Tristan Tzara tot în spațiul francofon și-a lansat dadaismul, iar Sașa Pană care a publicat opera lui Tzara în România n-a avut pretenția, ca Pachia, că el ar fi unul dintre fondatorii dadaismului! Iar, în altă ordine de idei, IPT nu are nici o operă paradoxistă (nici un volum de poezie, sau de proză, ori teatru în stil paradoxist; chiar și-ntr-o sa cartea-eseu, "Nichita Stănescu și paradoxismul", IPT confundă ontologia cu paradoxismul).

Spre finalul acestei recenzii, IPT declară total opusul de ceea ce scrisese în recenzia sa din 1984, și anume că: “paradoxismul se întemeiază în deceniul al șaptelea” prin Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Leonid Dimov, Vintilă Ivănceanu, Emil Brumaru, ș.a. fără a se enumăra însă și pe el însuși.

Se vede perversitatea lui, felul cum se contrazice singur (în 1992 față de 1984). Așa cum spunea un înțelept: răul conține în el sămânța propriei sale distrugerii... Pachia încearcă o falsificare a istoriei literare românești.

Apoi continuă: “Iar în ceea ce privește paradoxismul ontologic al Limbii/Poeziei, ori ‘manifestul’ adevărat al paradoxismului, semnalăm “Respirări” (1982) de Nichita Stănescu, unde aflăm nu numai faptul ca ‘Limba Română este Patria mea’, ci și că ‘din punct de vedere estetic logosul nu este altceva decât locul unde materia se desparte de vid’ ”.

În primul rând, din păcate, Fernando Pessoa (1888-1935) a afirmat înaintea lui Nichita că “Limba Portugheză este patria mea” (citat din memorie). Iar volumul “Respirări”, de altfel remarcabil ca valoare artistică, nu are nici un manifest paradoxist, nici o teoretizare a paradoxismului, nici măcar nu conține cuvântul “paradoxism” în paginile sale. A detecta câteva antiteze într-o carte nu înseamnă că ai de-a face cu un manifest paradoxist; a detecta câteva antiteze într-o carte e lucru comun la aproape orice scriitor! Pe urmă, expresia a cărei semantici echivalează cu: *logosul e locul unde materia se desparte de vid* reprezintă mai degrabă o metaforă estetică decât un oximoron {opusul total al “materiei” [matter] este “antimateria” [antimatter], iar opusul partial este “nemateria” [unmatter]}.

Toată lumea cunoaște opera acestor titani ai literaturii române (N. Stănescu, M. Sorescu, etc.) și știe că nici unul dintre ei n-a afirmat vreodată că este “paradoxist”, sau c-a aparținut paradoxismului! Astea-s aberații de-ale lui Pachia.

Mă repet (privind răspunsurile mele din anii 2000-2001 către IPT): însuși renumitul poet Gheorghe Tomozei, apropiat al lui N. Stănescu: “A vrut (Florentin Smarandache, n.n.) din start să zică ALTFEL, să scrie ALTCUM. Drept care s-a amuzat să creeze propriul sistem estetic, al PARADOXISMULUI” (G. T., “Funcția Smarandache”, prefață la volumul “Exist împotriva mea”, de Florentin Smarandache, Ed. Macarie, Târgoviște, 1994. p. 7). Dacă Nichita ar fi “inventat” paradoxismul, să nu fi știut nici măcar Tomozei, prietenul său foarte apropiat?!

5. Pachia caută să mă submineze spunând că mari scriitori, deveniți clasici, precum Nichita Stănescu și Marin Sorescu au inventat paradoxismul, apoi că Nicoae Labiș și Miron Radu Paraschivescu, apoi că “și” el însuși - dar acest lucru e absurd pentru că ei n-au folosit nici măcar o singură dată cuvântul “paradoxism” în toată opera lor, n-au scris nici un manifest paradoxist, n-au publicat antologii paradoxiste (la care să fi contribuit și scriitori străini – precum cele editate de mine), n-au teoretizat curentul paradoxist (delimitări de alte curente, specii literare create, aplicații/conecții în/cu alte domenii, procedee noi de creație, aderenți, istoricul mișcării, etc.), n-au internaționalizat mișcarea.
6. Eseistul și critic literar Dumitru Radu Popa, care recenzează în 1984 volumul meu de versuri paradoxiste în revista “Tribuna României”, spune că avangarda mea merge pe linia Urmuz - Tristan Tzara. Deci, nici o referire la Nichita Stănescu, Marin Sorescu, M. R. Paraschivescu, Nicolae Labiș, sau... I. P. Tatomirescu.

7. Zeci de critici au scris despre paradoxism în diverse reviste și cărți, fără a zice că Nichita Stănescu, Marin Sorescu, M.R. Paraschivescu, Nicolae Labiș, sau... I.P. Tatomirescu au fost... paradoxişti iar eu aş fi reluat paradoxismul de la ei! Chiar așa, nici unul dintre ei nu era informat de ce scriseseră aceştia?!

8. Chiar și scriitorul român emigrat, C. Michael Titus, care a prezentat volumul meu *Le sens du non-sens* în revista sa *Convergențe românești* prin anii 1984 sau 1985 (nu-mi mai amintesc exact, dar am copia scanată a recenziei sale), nu pomenește nimic despre IPT sau alții că ar fi fondat paradoxismul înaintea mea – iar IPT a primit această revistă prin poștă și a colaborat la ea (coordonatele revistei le-a primit tot de la mine!). De ce n-a “sesizat” imediat pe editor că paradoxismul fusese “inventat” de N. Stănescu, M. Sorescu, etc.?
Pentru că nu era adevărat. Ideea de a mă submina i-a venit mai târziu, când a observat că paradoxismul ia amploare chiar internațională (vezi cele 5 antologii paradoxiste între 1993-2006 cu sute de scriitori români și străini care au contribuit); asta i-a stârnit, cred, mare gelozie...
Și-a nceput procesul dezinformării: trimitea scrisori circulare pe la cei care colaboraseră la paradoxism cu creații personale sau eseuri că N. Stănescu și M. Sorescu au “inventat” paradoxismul, nu eu (m-a anunțat, de exemplu, Florin Vasiliu despre o asemenea epistolă).

9. Însuși Eugène Ionesco mi-a trimis o scrisoare în Maroc pe 6 octombrie 1983, în care spune că i-a plăcut volumul meu de avangardă *Le Sens du non sens*, găsindu-l “foarte interesant” (expresia sa) - fară a aminti cumva că “alții” ar mai fi creat în stilul paradoxist.

10. Ca dovadă de ce fel de om este Pachia, relatez următoarele: când eram profesor de matematică în Maroc (1982-4) predând în franceză, Dr. Chantal Signoret de la Université de Provence (Franța) mi-a tradus un volum de poeme în limba franceză (*Formule pentru spirit – Formules pour l'esprit*, volum metaphoric, neparadoxist, pe care i l-am trimis și lui). IPT mi-a cerut adresa dânzei și, după ce i-am dat-o, i-a scris acesteia (drept mulțumire mie!) că de ce m-a tradus pe mine fiindcă eu sunt matematician... Probabil din acest motiv îmi poartă și ura actuală, uitând de alți profi de mate care au creat literatură (chiar un autor contemporan, de exemplu: Aurel M. Buricea).

11. Al doilea volum paradoxist, tot în franceză și tot în Maroc, însă la editura El Kitab din Fès, în 1984, intitulat “Anti-chambres et antipoesies, ou bizarreries” (ulterior republicat în Franța de către editorul-poet Claude le Roy în 1989) este recenzat de rebusistul Mircea Iordache în revista “Rebus”, București, Nr. 14(674), Anul 29, p. 19, 15 iulie 1985, sub titlul “Anti-poezii” - fără a cita pe X sau pe Y c-ar fi “facut” paradoxismul înaintea mea.
Pachia vrea să rămână ca un al doilea Caion al literaturii române!

12. Tot IPT afirmă că Florin Vasiliu mă denigra... Iată însă ce scrie chiar F. Vasiliu în cartea sa despre “Originile principale ale paradoxismului” [*Paradoxism's Main Roots*, 1994]: “Privind Mișcarea Literară Paradoxistă, al cărei leader recunoscut chiar de la începuturile ei este Florentin Smarandache, aceasta își are izvorul în Manifestul publicat în 1983” (p. 5) (pe Internet la adresa: <http://fs.gallup.unm.edu//ParadoxismRoots.pdf>).
Tot F. Vasiliu scrie în prefața la volumul meu de poeme (neparadoxiste) haiku “Clopotul tăcerii” (trilingv: română-franceză-engleză; 1993), intitulată “Florentin Smarandache – un poet cu punctul sub i”:

- a) “În ceea ce privește paradoxismul și mișcarea pe care a propulsat-o – statuată în anul 1983 și avându-l ca leader recunoscut pe Florentin Smarandache – au ca substract ideatic concepții și teze identice și vecine celor promovate de curentele literare moderne, înscriindu-se pe căile bătute ale negării și absurdului avangardei” (p. 11);
(pe Internet la adresa: <http://fs.gallup.unm.edu//Clopotul.pdf>).
Nu este vorba de absurd, fiindcă în paradoxism ideile/sintagmele au înțeles, dar oricum se deduce că-i avangardă.
- b) “Florentin Smarandache lansează mișcarea paradoxistă nu numai cu un manifest. El aduce cu sine în patrimonial mișcării, încă de la naștere, trei volume de poezii, tirajele acestora cunoscând o răspândire pe toate meridianele globului și un ecou de invidiat. Mișcarea Literară Paradoxistă are reprezentanți în literaturile din România, Franța, Belgia, Canada, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Germania, Spania, Polonia, Brazilia, Rusia, Maroc, Camerun” (p. 14).

13. Nici unul dintre toți criticii, eseștii, ziariștii, sau profesorii care au citit primul manifest despre paradoxism publicat în lume vreodată n-au amintit că paradoxismul ar fi fost făcut înaintea mea de alți scriitori!

Nici istoricii sau criticii literari sau eseștii Ion Rotaru, Marian Popa, Aurel Sasu, Gheorghe Tomozei, Cezar Ivănescu, Florea Firan, Ovidiu Ghidirmic, Marian Barbu, Constantin M. Popa, etc.

Ion Rotaru mă numește “părintele paradoxismului” în Istoria sa Literară. Vezi și eseul lui din Prima Antologie Paradoxistă, unde amintește unul dintre manifestele mele, dar nu arată vreo “legătură” cu generația Labiș-Stănescu-Sorescu...

Marian Popa analizează distihurile mele paradoxiste în Istoria Literară a dânsului – distihul paradoxist fiind o nouă specie literară introdusă de paradoxism.

Gheorghe Tomozei, prietenul lui Nichita Stănescu, scrie în prefața intitulată “Funcția Smarandache” la volumul meu “Exist împotriva mea” (1994), despre activitatea mea: “Întemeierea în 1980 a Mișcării Literare Paradoxiste” (p. 6).

14. Nici unul dintre exegeții operelor lui N. Stănescu, M. Sorescu, N. Labiș, M. R. Paraschivescu, etc. n-a afirmat că aceștia ar fi fost... paradoxişti! [Cu excepția lui Pachia...!]

Mă întreb cum ar fi reacționat Nichita, sau Sorescu – de pildă – dacă ar fi auzit că Pachia îi face... paradoxişti?! Cred c-ar fi râs de el!

15. Eu dădusem etimologia cuvântului “paradoxism” în cel mai simplu mod: prin gen proxim (*paradox*), plus diferență specifică (*ism*). Dar, în Wikipedia românească (din 23.08.2010), un anume Mugur Moșescu probabil (editorii wiki îl suspectează chiar pe IPT) vine și declară că de la IPT “aflăm veritabila etimologie a termenului ‘paradoxism’, termen ce provine din ‘paradox’ < gr. ‘paradoxon’, ‘contrar așteptării, extraordinar’ + suf. ‘-ism’ “.

Însă Pachia greșește, deoarece cuvântul ‘paradox’ provine în limba română din francezul ‘paradoxe’ (vezi DEX, ed. 1975, p. 651), iar conform Larousse-ului (ed. 2005, p. 784)

‘paradoxe’ provine din grecescul ‘paradoxos’ (nu ‘paradoxon’ cum zice Pachia; ‘paradoxon’ este de fapt neutrul lui ‘paradoxos’), iar ‘paradoxos’ < ‘para’ (=contra) + ‘doxa’ (= opinie), iar ‘doxa’ < ‘dokein’ (= a gândi).

Îi răspund, aşadar, în mod paradoxist că: veritabila etimologie dată de Pachia nu este veritabilă!

16. Tot în Wikipedia scrie că (şi-asta e expresia lui sigur!): “Şcoala Smarandachist-Paradoxistă, din 1984 / 1994 încoace, care încearca să impresioneze printr-un anume ‘avangardism intenţionat’, ‘şcoala’ care se rezumă, îndeosebi, la ‘liderul’ ei, ‘matematician-poet-prozator-dramaturgul’, Florentin Smarandache”.
- În primul rând, paradoxismul nu se rezumă numai la mine, aceasta-i altă dezinformare de-a lui. Deoarece la cele cinci Antologii Paradoxiste Internaţionale, publicate în perioada 1993-2006, au colaborat sute de scriitori de pe glob cu creaţii paradoxiste proprii (poeme, proză scurtă, teatru scurt, eseuri, traduceri, scrisori, artă) în diverse limbi.
- Încearcă să denigreze prin tot felul de sintagme specifice stilului său: “Şcoala Smarandachist-Paradoxistă”... Numai că, mai degrabă, ceea ce face el, **încercând să FURE** ce am construit eu în 30 de ani, se numeşte FURT Pachist-Tatomirechist (ca să-i imit stilul), sau JAF LITERAR!!
17. Nu înţeleg ce vrea să însemne “din 1984 / 1994 încoace”? Fiindcă primul manifest paradoxist a fost publicat în 1983 (se consideră prima ediţie a volumului). Până în 1994 (inclusiv) s-au publicat în total 11 cărţi paradoxiste şi circa 111 articole şi note despre paradoxism (vezi Bibliografia la sfârşitul articolului). Destul de mult, aş zice eu.
18. Însuşi Ion Pachia Tatomirescu în dedicaţia sa olografă din 1994 scria: “*Prietenului meu, poetul, prozatorul, dramaturgul, pandurul, purtătorul de drapel al Paradoxismului în toate continentele ce încep cu A, Florentin Smarandache, omagiu de mai ‘94*” (vezi Anexa 3).
19. Apoi vrea să ne ridiculizeze prin sintagma “avangardism internaţionalizat”. Dar, din nefericire pentru el, îl înştiinţez că într-adevăr paradoxismul a fost prezentat, recenzat, ori citat prin reviste americane şi vest-europene de circulaţie internaţională, precum: “Mathematical Reviews” (SUA), “Zentralblatt für Mathematik” (Germania) (vezi *Anexa 1 / Reviste şi Baze de Date internaţionale despre paradoxism*), dar şi “Multiple Valued Logic. An International Journal” (Vol. 8, No. 3, 2002; SUA); “Literary Market Place”, “Poet's Market”, “Dustbooks”, Amazon.com, Amazon Kindle (digital), Amazon Search Inside, Google Book Search, EBSCO, Thomspn Gale (Cengage), ProQuest, R. R. Bowker, etc.
- Paradoxismul este internaţional şi prin sutele de scriitori străini care au colaborat la cele 5 antologii paradoxiste cu texte în zeci de limbi (şi pregătesc acum pe a şasea, la care îl invit să colaboreze dacă are ori crează vreun text paradoxist).
- Paradoxismul este internaţional şi prin cărţile paradoxiste traduse în engleză, franceză, rusă, sârbo-croată, chineză, arabă (vezi în special “distihurile paradoxiste”, care se impun ca o nouă specie literară, şi chiar ca o capodoperă a paradoxismului (să sperăm că pe viitor vor urma şi alte capodopere paradoxiste).
- Paradoxismul este internaţional şi prin “Teoria Dezert-Smarandache de combinare a informaţiilor paradoxiste şi plauzibile” [chiar acesta este numele teoriei], aplicată în

cibernetică, cercetarea militară, medicină, robotică, aerospațială; sunt teze de doctorat la diverse universități din lume; ne-au sponsorizat la NASA, NATO, Air Force (SUNY IT), ENSIETA (Franța), etc. La ce folosesc perorările lui Pachia? La nimic!

Paradoxismul este internațional pentru că a dus, prin neutrosocie (generalizarea dialecticii), la definirea logicii neutrosocice (extindere a logicii fuzzy), care de asemenea este folosită în aplicații practice (de pildă segmentarea imaginilor scanate de sateliți); în logica neutrosocică, în mod paradoxist, valoarea unei propoziții are trei componente: un procent de adevăr, un procent de fals, și un procent neutru (neștiut, sau nici adevărat nici fals, ori amândouă în mod simultan). Vezi în acest sens și paradoxul smarandache din Encyclopedia of Mathematics: <http://mathworld.wolfram.com/SmarandacheParadox.html>.

Paradoxismul în filozofie, prin neutrosocie, studiază contradicțiile școlilor de gândire filozofică, încercând găsirea de părți comune la idei aparent necomune.

Paradoxismul în artă: în loc de a face cât mai frumos, să faci cât mai... urât (creația pe dos)! Toate se leagă cu diverse domenii, și sunt făcute cu rost în paradoxismul definit de mine, și au aplicații practice. Nu doar vorbe potrivite pe hârtie ca la Pachia!

20. Deși este clar pentru toată lumea că eu am publicat primul manifest paradoxist în 1983 (de fapt numai eu am publicat manifeste paradoxiste până acum: șase la număr), că însuși el a fost conștient de volumul meu de poeme paradoxiste din 1983 (pe care, culmea, l-a și recenzat!... vezi Anexa 4 a acestui articol și comentariile de mai înainte), continuă să ne bruieze și să **MINTĂ** că 'Generația Labiș-Stănescu-Sorescu' (sintagma lui) impune paradoxismul! Să ne arate în opera acestor mari scriitori un singur loc unde apare scris cuvântul "paradoxism"! Un curent literar nu se poate întemeia numai prin niște antiteze – cum încearcă el să justifice, dând exemple din operele acestor scriitori! Antiteze se găsesc în tot felul de opera, cuprinzând și pe al nostru exilat la Tomis, Ovidius Publius Naso (43 î.C. – 17 d.C.). Să studieze celelalte curente literare pentru a se convinge. Trebuie un program întreg, trebuiesc antologii, teoretizări ale curentului, eseuri despre curent, etc.

Mă întreb: cât o să țină această **absurditate pachist-tatomireschistă**? Cât o să mai dureze cercul acestui om fără logică?

Deși e profesor de română, nu cunoaște istoria curentelor literar-artistice.

Hai să-i dau un exemplu simplu: Filippo Marinetti (1876-1944), scriitor italian, a publicat un "Manifeste du futurisme" în 1909, explicând crezul său literar (= respingerea tradiției, și exaltarea civilizației urbane, a mașinii, a tehnicii) și a inițiat astfel curentul numit Futurism. Fără a scrie un manifest explicit despre un curent (ce înseamnă, ce face, cum crează, etc.) nu poți pretinde a forma un curent. Punct! După Marinetti n-a mai venit nici un Pachia Caion care să pretindă că alții au format futurismul înainte sau că el a fondat curentul în spațiul german sau în spațiul extraterestru!

"Generația Labiș-Stănescu-Sorescu", cum o denumește IPT, o fi format o școală estetică, dar nu a format paradoxismul (nici unul dintre acești renumiți scriitori nu a afirmat așa ceva).

21. Iată câtă Bibliografie (vezi la sfârșitul articolului) s-a publicat în România dar și în străinătate privind paradoxismul, până să înceapă Pachia să ne bruieze cu pretențiile sale absurde!

Listez numai cărțile paradoxiste (fiindcă am scris și literatură neparadoxistă) și recenziile/cronicile/notele despre paradoxism apărute până în 1994 inclusiv, când zice că a început și el activitatea “paradoxistă”.

Așadar apăruseră 11 cărți paradoxiste (ca să nu enumerăm și traducerile unora în portugheză, sau engleză), și circa 111 articole și note despre paradoxism atât în România și-n presa românească din exil, cât și-n presa străină (Maroc, India, Brazilia, Australia, Germania, Franța, Belgia, Tunisia, Canada, SUA)...

Multe recenzii sunt incluse în Prima Antologie Paradoxistă (1993), care se poate accesa pe Internet la adresa: <http://fs.www.gallup.unm.edu/FirstParadoxistAnthology.pdf>.

Acestora li se adaugă și multe scrisori care mi-au fost expediate, referitoare la paradoxism, nelistate în aceste referințe.

De ce timp de 11 ani (1983-1994) cât trecuse de la activitatea mea paradoxistă publică nu a reacționat (cu excepția unei recenzii din 1992)? De fapt, în 1984 a reacționat recenzând volumul și primul manifest paradoxist (vezi Anexa 4) și făcând trimitere la avangardă, fără să amintească generația '60 că s-ar fi ocupat, chipurile, cu paradoxismul; tocmai în 1992 se contrazice singur, și declară inversul!!

A crezut că, dacă nu am o formație filologică, precum el, ci am una științifică, nu sunt probabil demn de a forma și dezvolta curente literare? Păi sunt atâtea cazuri de scriitori provenind din medii variate, de formație: matematicieni, fizicieni, medici, informaticieni, avocați, funcționari, și din alte domenii care s-au ocupat și de literatură - iar unii chiar deveniți celebri (Omar Khayam, Paul Valery, Ion Barbu, Vasile Voiculescu, Gib Mihăiescu, etc.).

Despre tot felul de “isme” m-am documentat cu destulă pasiune prin diverse biblioteci românești și străine, fiindcă m-au preocupat procedeele tehnice în literatură, apoi deosebirea între curentele artistice și literare, cauzalitatea lor (au fost condiționate social, politic, sau pur și simplu de amorul artei?); ce importanță practică au avut? Cât timp a durat fiecare? Dacă a avut loc renașterea lor? (adică formarea de “neo-”). Am făcut studii comparate.

06 octombrie 2010

PS: Pachia nu e nici măcar un epigon al paradoxismului, pentru că nu a creat nimic în acest stil. Deci, îl aștept pe Pachia cu... măcar o carte paradoxistă publicată...

BIBLIOGRAFIE PARADOXISTĂ (1982-1994)

PARADOXISMUL ÎN VOLUME:

1. Florentin Smarandache, "Legi de compoziție internă. Poeme cu... Probleme!" Ed. El Kitab, Fès, Morocco, 1982; poeme paradoxiste, bazate pe procedeul paradoxist de creație care constă din întorsături de sensuri ale locuțiunilor/clișeelelor românești (interpretarea de la figurativ la propriu);
 - Republicat sub titlul "Exist împotriva mea", cu o prefață de Gheorghe Tomozei, Ed. Macarie, Târgoviște, 1994, editor Mihail I. Vlad;
 - Tradus în engleză de către autor, "Laws of Internal Composition. Poems with... Problems!", Multimedia Larga, 78 p., 1993;
2. F. Smarandache, "Le sens du non-sens", Ed. Artistiques, Fès, Morocco, două editii: 1983 și 1984; ne-poeme; care conține primul manifest paradoxist publicat din lume.
3. F. Smarandache, "Anti-chambres et Anti-poésies, ou Bizarreries, Ed. El Kitab, Fès, Morocco, 1984; anti-poeme;
 - Ediția a doua: "Antichambres/Antipoésies/Bizarreries", Editor: Claude Le Roy, Inter-noréal, Caen, France, April 1989. Tradusă parțial în portugheză și intitulată: "Fanatico", Tradução por Teresinka Pereira, Desenho por Xico, International Writers and Artists Association, Moorhead State University, MN, USA, Aprilie 1989.
4. F. Smarandache, "NonPoems", Xiguan Publishing House, Phoenix-Chicago, 1990, 1991, 1993;
5. F. Smarandache, "LE PARADOXISME: un nouveau mouvement littéraire", Xiquan Publ. House, Bergerac, Franța, 1992;
6. F. Smarandache, "MetaIstorie / trilogie teatrală: Formarea omului nou, O lume întoarsă pe dos, Patria de animale", Ed. Doris, București, postfață de Dan Tărchilă, 1993;
7. F. Smarandache, "NonRoman", Ed. Aius, Craiova, 1993; postfețe de Alexandru Ciorănescu & Constantin M. Popa;
8. Constantin M. Popa, "Mișcarea Literară Paradoxistă", Xiquan Pbl. House, 1992;
 - tradusă în engleză: *The Paradoxist Literary Movement*, Phoenix, 56p., 1992;
9. J.-M. Levenard, I. Rotaru, A. Skemer, "Anthology of the Paradoxist Literary Movement", Ophyr Univ. Press, Los Angeles, 175 p., 1993; (prima antologie paradoxistă internațională).
10. Florin Vasiliu, "Paradoxism's main roots", Xiquan Publ. Hse., Phoenix, 64 p., Capitolul 'Introduction', 1994;
11. Ion Soare, "Un scriitor al paradoxurilor: Florentin Smarandache", Ed. Almarom, Rm. Vâlcea, 114 p., 1994.

PARADOXISMUL ÎN PERIODICE (1984-1994):

- Raiss, Khalil, *Ecrivez vos paradoxes!*, în "L'Opinion", Rabat, Maroc, 2 Martie, 1984, p. 6.
- Popa, Dumitru Radu, *Originalitatea unui poet*, în "Tribuna României", București, 1 Mai 1984, Nr. 267, p. 2.
- Bargache, Abderrahim, *Le sens du non-sens*, în "Sindbad", Casablanca, Maroc, Aprilie 1984, Nr.31, p.40.
- Faviette, Françoise, *Compte-rendu*, în "Vingt Cinq" Herstal, Belgia, 1984.

Ion Pachia Tatomirescu, cronică la volumul *Le sens du non-sens* al lui Florentin Smarandache, august 1984

Ion Pachia Tatomirescu, *Ochi de bronz*, postfață la o proiectată antologie cu același titlu din versurile lui Florentin Smarandache, 29.08.1984

Iordache, Mircea, *Anti - Poezii*, în “Rebus”, București, 15 Iulie 1985, Anul 29, Nr. 14 (674), p. 19.

Thevoz, Jacqueline, *Antichambres, Antipoésies, Bizarreries*, în “L’Esquiro”, Bordeaux, Franța, Mai- Iulie 1989, Nr.5, pp.115-116.

Delperier, Annie, *La liberté d’écrire*, în “La toison d’or”, Bergerac, Franța, 1989, Nr.12, pp.26-27.

Le Roy, Claude, *Avant-Propos*, prefață la volumul autorului *Antichambres/Antipoésies / Bizarreries*, Inter-Noreal, Caen, Franța, 1989, p.3.

Le Roy, Claude, *Roumanie*, în “Noreal”, Caen, Franța, Mai 1989, Nr. 74, p. 28.

Costescu, Dan, *De vorbă cu cititorii*, în “Lumea Liberă”, Rego Park, USA, 11 Februarie 1989, Anul I, Nr. 19.

Costescu, Dan, *Autograf*, în “Lumea Liberă”, Rego Park, USA, 6 Mai 1989, Anul I, Nr.31, p.23.

Floda, Liviu, *Recenzie*, în “Micro-Magazin”, Ediția I, New York, Mai 1989, p. 29.

Thiry-Thiteux, Maguy, *Antichambres-antipoesies-bizarreries*, în “Le Chalut”, Liege, Belgia, Octombrie-Noiembrie-Decembrie 1989, Nr. 126-127-128, p. XIII.

Sagitaire, Jean, *Nè le 10 drcembre...*, în “Artistiquement Votres”, Liancourt, Franța, 1990, Nr. 1.

Lévenard, Jean-Michel, *Le Laboratoire Central: Florentin Smarandache* în “Florilege”, Dijon, Primăvara 1990, Nr. 58, pp. 35-38.

Courget, Paul, *Grapho-poèmes*, în “Annales de l’Academie des Lettres et des Arts du Périgord”, Bordeaux, Franța, Iulie-Septembrie 1990, Nr. 71, p. 40.

Popa, Constantin M. *The Paradoxist Mmovement*, postfață la volumului autorului “NonPoems”, Xiquam Publ. Hse., Phoenix, Chicago, 1990, 1991, 1993, coperta IV.

Gautier, Herve, *Dans ce numero...*, în “La Feuille Volante”, Echire, France, Mai 1990, Nr. 42.

Le Roy, Claude, *Nonpoems*, în “Noreal” Caen, Franța Septembrie 1991 Nr. 83, p. 28.

Courget, Paul, *Nonpoems*, în “Annales de l’Academie des Lettres et des Arts du Périgord”, Bordeaux, Franța, Octombrie – Decembrie 1991, pp. 41-42.

Editor, *Paradoxist Literary Movement*, în “Small Review”, Paradise, CA, Noiembrie 1991, Vol. 23, Nr. 11, p. 8.

Bearse, Richard, *Smarandache, Florentin*, în “Perceptions”, The Write Technique, New York, 1991, vol. 1, p. 117.

Pereira, Teresinka, *Le Mouvent Litteraire Paradoxiste*, postfață la volumul autorului “Le Paradoxisme: Un nouveau mouvement littéraire”, Bergerac, Franța, 1992, coperta IV.

Miu, Florea, *Bate vânt de Arizona*, în “Cuvântul libertății”, Craiova, 19 Mai 1992.

Lungu, Alexandru, *Nimic nou sub litere sau De unde moare iepurele*, în “Argo”, Bonn, Germania, 1992, Nr.6.

Tatomitrescu, Ion Pachita, *Constantin M. Popa: Mișcarea Literară Paradoxistă*, în “Renașterea bănățeană”, Timișoara, 9 Iulie 1992, 717, p. 5.

Delperier, Annie, *Nonpoems* în “La toison d’or” Bergerac, Franța, vara 1992, Nr. 25, pp. 26-27.

Grampound, Martin, *Nonpoems*, în “Hope International Review”, Hyde, Anglia, 1992, Vol. 16, Nr. 1, p. 10.

Castleman, Dave, *Nonpoems* în “Dusty Dog Reviews”, Gallup, NM 1992, Nr. 6-7.

Skemer, Arnold, *Nompoems*, în “ZYX”, Bayside, NY, 1992, Nr. 4, pp. 3-4.

Lévenard, Jean-Michel, *L’Avis littéraire de Florentin Smarandache* în “Florilege”, Dijon, Franța, Iunie 1992, Nr. 67, pp.2-4.

Moisa, Mircea, *Mișcarea literară paradoxistă*, în “Cuvântul libertății”, Craiova, 1992, Nr. 710.

Srinivas, Krishna, *Florentin Smaranache* în “World Poetry Antology”, Madras, India, 1992, p. 39.

- Gautier, Herve, *Le paradoxisme...*, în “La Feuille Volante” , Echire, Franța, Septembrie 1992, p. 39.
- Kilodney, Crad, *Florentin Smarandache*, în “The second Charnel House Antology of Bad Poetry”, (!), Charnel House, Toronto, Canada, 1992, p. 18.
- Girolamo, Alfonso Di, *Forse...*, în “Antologia di Poeti Contemporanei”, Napoli, Italia, 1992.
- Selmi, Mohamed, *Le paradoxisme...*, în “Fraternité Univer- selle, El Menzah, Tunisia, 25 / 12 / 1992. p. 5.
- Popa Constantin M., *O scrisoare a lui Al. Ciorănescu*, în “Ramuri”, Craiova, Ianuarie-Februarie 1992, Nr.1-2, p.5.
- Miu, Florea, *Pentru copii și...înțelepți*, în “Cuvântul Libertății”, Craiova, 28 Ianuarie 1993.
- Selmi, Mohamed, *Ligue FU / Florentin Smarandache* , în “Fraternité Universelle”, Tunis, Tunisia, No. 44 / 93 / 05, ler / 07/ 93.
- Drăguț, Doina, *Nonpoems – simboluri nelămurite*, în “Cuvântul libertății”, Craiova, 1993, Nr. 820
- Bugeja, Michael J., Martin, Christina, Bloss, J. Lynne, *Xiquan publishing House: The Paradoxist Movement Journal*, în ” Poets’ Market”, Writer’s Digest Books, Cincinnati, OH, 1993.
- Editor, *Anthology of the Paradoxist Literary Movement* , în “Portique”, Puymeras, Franța, No. 12, p. 37.
- Editor, *Florentin Smarandache*, “Blue Jacket”, Yusuke Keida, Niigata-Ken, Japonia, No.26/27, primăvara 1993, p.136.
- Editor, *The Paradoxist Movement*, în “The International Directory of Little Magazines and Small Presses”, Paradise, CA, 1991, 1993.
- Miu, Florea, *Meridiane*, în “Cuvântul Libertății”, Craiova, Nr.915, 4 Iulie 1993, p.3.
- Giurgiu, Eugen, *Florentin Smarandache*, în “Litterae”, Toronto, Canada, August-Septembrie 1993.
- Ciorănescu, Alexandru, *Dragă Domnule Smarandache*, postfață la *NonRoman*- ul autorului, Ed. Aius, Craiova, 1993, coperta IV.
- Popa, Constantin M., *NonRoman este un roman...*, postfață la *NonRoman* – ul autorului, Ed. Aius, Craiova, 1993, coperta IV.
- Tărchilă, Dan, *Piese...*, postfață la trilogia teatrală a autorului *MetaIstorie*, Ed. Doris, București, 1993, coperta IV.
- Editor, *Americanos falam na Academia Feminina*, în “Estado de Minas”, Segunda Secao, Belo Horizonte, Brazilia, 8 Iunie 1993, p.2.
- Editor, *Visitantes*, în “Estado de Minas”, Belo Horizonte, Brazilia, 17 Iunie 1993, Ano LXVI, No.18933, p.8.
- Editor, *Palestras*, în “Estado de Minas”, Belo Horizonte Brazilia, 9 Iunie 1993, Ano LXVI, No.18926, p.8.
- Editor, *Poesia e tema de palestra em Joinville*, în “A Noticia”, Joinville, Santa Catarina, Brazilia, 9 Iunie 1993, No.19080, p.26.
- Editor, *FCJA promove palestra hoje sobre poesia*, în “Correio Cidade”, Paraiba, Terca Feira , Brazilia, 15 Iunie 1993, p.2.
- Editor, *Entidade cultural faz reuniao mensal no Palatio da liberdade*, în “Minas Gerais”, Belo Horizonte, Brazilia, 10 Iunie 1993, Ano CI, No.108 p.1.
- Editor, *Dois toques*, în “Jornal de Santa Catarina”,Brazilia, 26 iunie 1993, p17.
- Delpy, Jacqueline, Anthology of the Paradoxist Literary Movement, în “Art et Poesie de Touraine”, Franța, Anul 35, No.134, Toamna 1993, p.55.
- Vasiliu, Florin, *Umbra libelulei*, antologie românească de poeme haiku, Ed. Haiku, București, 1993; paragraful *Florentin Smarandache*, pp. 150-152.
- Florea, Corneliu, *America, paradisul diavolului*, în “Jurnal liber”, Winnipeg, Canada , Vara 1993, No.10, coperta IV.

- Drugă, Liviu, *Constantin M. Popa: Mișcarea Literară Paradoxistă*, în “New Hope International Review”, Hyde, Marea Britanie, Vol.16, No.6, 1993, p. 12.
- Athanazio, Eneas, *Autores Catarinenses / Teresinka*, în “Blumenau em Cadernos”, Blumenau, Santa Catarina, Brazilia, Tomo XXXIV, iulie 1993, No.7, p. 224.
- Editor, *Poesia Internacional em Joinville*, în “A Ilha”, Suplemento Literario, Joinville (SC), Brazilia, septembrie, 1993, Ano 13, No.46.
- Editor, *Visita de Teresinka*, în “Bazar”, Anthologia de Cultura e Consciencia Social, Joao Pessoa, Brazilia, Ano V, No. 17, Septembrie/ Octombrie, 1993, p.2.
- Editor, *Escritores Internacionais Visita a Revista*, în “Revista de Divulgacao Cultural”, Blumenau, Brazilia, Ano 16, No.52, Mai-August 1993, pp. 2-3.
- Editor, *Publications/ Awards*, în “Poetry Society of America News”, New York, Vol.42, Toamna 1993, p.47.
- Editor, *Paradoxism*, în “Samvedana”, Kaprigudda, Mangalore, India, Septembrie 1993, No.24, coperta III.
- Srinivas, Krishna, *Florentin Smarandache*, în “World Poetry: 1994”, Velacheri, Madras, India.
- Pereira, Teresinka, *The Anti-Poetry or the Paradoxism in the Dennis Kann*, în “Poesie India”, Orissa, India, Vol. XXV & XXVI, pp. 33 - 38.
- Editor, *Florentin Smarandache*, în “Les Astres”, enciclopedie poetică, Ed. Grassin, Paris, Carnac, 1994.
- Vărieșescu, George Mișin, *De vorbă cu Florentin Smarandache din USA*, în “Mihai Eminescu”, Sydney, Australia, Anul III, Nr.7, p.17.
- Giurgiu, Eugen, *MetaIstorie*, în “Litterae”, Toronto, Canada, Ianuarie 1994, p. 80.
- Bledea, Ion, *Încurcătură de limbă*, în “Abracadabra”, Salinas, California, SUA, Octombrie 1993, p. 14.
- Vasile, Geo, *Exorcistul din Phoenix*, în “Baricada”, București, Nr. 26(181), 29 iunie 1993, p.24.
- Vasile, Geo, *Inchizitorul angelic*, în “Baricada”, București, Anul iv, Nr.42 (197), 19 Octombrie 1993, p.25.
- Moțoc, Doru, *Un vâlcean descoperă America*, în “Informația zilei”, Râmnicu Vâlcea, Anul III, Nr. 373,22 Februarie 1994.
- Marinescu, Mircea, *Un oltean prin Arizona...*, în “Universul”, North Hollywood, California, Anul IX, Nr. 199, August 1993, pp. 5, 8.
- Rotaru, Ion, *Cine e Florentin Smarandache?*, prefață la volumul *Fugit... jurnal de lagăr*, Ed. Tempus, București, 1994, pp. 5-12.
- Vasile, Geo, *Apocalipsul ca formă de guvernare*, în “Baricada”, București, 14 Septembrie 1993, Nr. 37 (192), p.24.
- Editor, *Florentin Smarandache*, în “Argo”, Bonn, Germania, vara 1993, Nr. 7.
- Martin, Victor, *Din SUA ne-a scris matematicianul și poetul Florentin Smarandache*, în “Jurnal de Craiova”, 17-23 Mai 1993, Nr.14.
- Crăciun, Constantin, *Domnul profesor...*, în “Timpul”, Melbourne, Australia, Noiembrie 1993, Anul II, Nr. 20, p. 20.
- Florea, Corneliu, *Scriitorul paradoxist...*, în “Jurnal liber”, Winnipeg, Manitoba, Canada, Iarna 1993, p. 35.
- Pereira, Teresinka, *Smarandache, Florentin (IWA)*, în “Directory of Internațional Writers and Artists”, Bluffton College, USA, 1994, p. 65 și 1996, p. 60.
- Verzeanu, Valentin, *Florentin Smarandache*, în “Clipa”, Anaheim, California, 12 Noiembrie 1993, Nr.117, p. 42.
- Editor, *Publications / Awards*, în “Poetry Society of America News”, New York, Vol. 43, Iarna 1994, pp. 43-44.
- Macarov, Th. *Fugit... jurnal de lagăr*, în “România Liberă”, București, 11 Martie 1994.
- Le Roy Claude, *Le monde en poésie: World Poetry 1993*, în “Noreal”, Caen Franța, Februarie 1994, Nr. 93, p. 26.

Editor, *The Paradoxist Movement*, în "Ulrich's International Periodicals Directory 1993-94", New Providence, NJ, USA, R. R. Bowker, Vol. 2, E-L, p. 3317; și în 1994-95, Vol. 2, E-L, p.3656; și în 1996, Vol. 2, E-L, p. 4009.

Soare, Ion, *Valori spirituale vâlcene peste hotare*, în "Riviera vâlceană", Rm. Vâlcea, Februarie 1994, Anul III, Nr.2 (33), p. 3.

Vasile, Geo, *Florin Vasiliu: Paradoxul sau autodistrugerea semiotică*, în "Baricada", București, 29 Martie 1994, p. 25.

Urucu, Constantin, *Tablou cu gânditor aplecat peste veac (detaliu)*, în "Ramuri", Craiova, Martie-Aprilie-Mai 1994, Nr. 3 - 4 - 5 (934 - 935 - 936).

Portanova, Eduardo, *Smarandache eseu movimento paradoxal*, în "Journal de Santa Catarina", Brazilia, 12 iunie 1993.

Stănică, Ion, *Le paradoxisme au festival international de poesie de Bergerac*, Interviu cu Florentin Smarandache, Radio France International, Paris, Franța, 5 Iulie 1993.

Viegas, Gilberto, *Associacao faz contatos com intelectuais*, în "A Noticia", Brazilia, 12 Iunie 1993, p. 28.

Tănase, Valeria, *Paradoxismul - o reacție contra totalitarismului*, Interviu cu Florentin Smarandache, conducătorul "Mișcării Literare Paradoxiste", în "Informația zilei", Rm.Vâlcea, 1 Iunie 1994.

Popescu, Titu, *Argo*, în "Observator", München, Germania, Octombrie 1994 - Ianuarie 1995, anul VII, Nr.4 (25).

Editor, "Books in Print / 1994-95", R. R. Bowker, New Providence, USA, p. 6829.

Vărieșescu, George, Mișin, *Univers literar*, în "Mihai Eminescu", Sydney, Australia, Aprilie 1994, Nr. 12, p. 24.

Moțoc, Doru, *Autori vâlceni în librării*, în "Curierul literar și artistic", Rm. Vâlcea, Anul I, Nr. 2, p. 2.

Verzeanu, Valentin, *Ultima clipă*, în "Clipa", Anaheim, CA, 11 Noiembrie 1994, p. 58.

Soare, Ion, *Florentin Smarandache sau tentația imposibilului*, în "Almarom", Rm. Vâlcea, Noiembrie-Decembrie 1994, Nr. 6, pp. 1, 8.

Zau, Emilz, *Florentin Smarandache*, în "American Poets of the 1990's", East and West Literary Foundation, San Francisco, CA, 1994, Nr.9.

Russ, Andrew, *Anthology of the paradoxist literary movement*, în "Taproot Reviews", Lakewood, OH, Vara 1994, Nr.5, p.27.

Editor, *Un creator excepțional*, în "Adevărul literar și artistic", București, 6 Noiembrie 1994.

Crăciun, Gheorghe, *La Festivalul Internațional...*, în "Timpul", Melbourne, Australia, Noiembrie 1994, Anul III, Nr. 32, p. 2.

Friedman, R. Seth, *The paradoxist literary movement*, în "Fact Sheet 5", San Francisco, Octombrie 1994, Nr. 53, p. 44.

Lungu, Al., *Florentin Smarandache: Clopotul tăcerii*, în "Argo", Bonn, Solstițiul de Iarnă 1994, Nr. 10.

Creangă, Marian, *Valori spirituale românești peste hotare*, în "Almarom", Rm.Vâlcea, Iulie 1994, Nr.3.

Devaraj, Ramsamy, *Bio*, în "Parnassus of World Poets", Madras, India, 1994 și 1995.

Pereira, Teresinka, *florentin Smarandache e a poesia romena contemporanea*, în "BsB Letras", Brasilia, Brazilia, 09/ 06/ 1991, pp. 2-3;

și în "Monitor Campista", Rio de Janeiro, Brazilia, 15/ 01/ 1992, Anul 159, Nr. 5, 7, 9, 10, 11.

Prasadf, V. S. Skanda, *Florentin Smarandache*, în "New Global Voice", Antologie de poezie, Chetana Books, Bangalore, India, 1994.

ANEXA 1

[Reviste și Baze de Date internaționale despre Paradoxism]

În **Mathematical Reviews** (Ann Arbor, SUA):

<http://www.ams.org/mrlookup>

Vasilii, Florin. Paradoxism's main roots. Translated from the Romanian by Ștefan Benea. *Xiquan Publishing House, Phoenix, AZ, 1994.* 64 pp. ISBN: 1-879585-36-7 [MR1277812](#) (96c:03013)

În **Zentralblatt für Mathematik** (Berlin, Germania):

[Zbl 1053.00505](#)

[Popa, Constantin M.](#)

The paradoxist literary movement. (Le mouvement littéraire paradoxiste.) (French)

[B] Rehoboth: American Research Press. 39~p. (2002). ISBN 1-931233-57-8/pbk

Publisher's description: The author studies the paradoxism, a movement originated by the dissident mathematician Florentin Smarandache in 1980's and based on usage of paradoxes and contradictions in arts, literature, philosophy, mathematics, science. The author compares paradoxism with other avant-gardes of the first part of the 20th century.

MSC 2000:

[*00A69](#) General applied mathematics

Cited in: [Zbl 1179.05088](#)

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:1053.00505&format=complete>

[Zbl 1027.03501](#)

[Le, Charles T.](#)

Preamble to neutrosophy and neutrosophic logic. (English)

[J] [Mult.-Valued Log.](#) 8, No.3, 285-295 (2002). ISSN 1023-6627; ISSN 1607-8551

Summary: This is a preamble to the next three following papers, written by Florentin Smarandache and Jean Dezert, dealing with paradoxism -- an avant-garde literary movement based on paradoxes, neutrosophy -- a new branch of philosophy as a generalization of the dialectics, neutrosophic logic -- which is a generalization of many logics, neutrosophic set -- a generalization of fuzzy set, and neutrosophic probability -- a generalization of classical and imprecise probabilities.

MSC 2000:

[*03A05](#) Philosophical and critical

[03B50](#) Many-valued logic

[03B52](#) Fuzzy logic

[03B53](#) Paraconsistent logic

[60A99](#) Foundations of probability theory

Keywords: neutrosophy; neutrosophic logic; neutrosophic set; neutrosophic probability

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:1027.03501&format=complete>

[Zbl 1062.00500](#)

[Niculescu, Gheorghe; Smarandache, Florentin](#)

Sketches made with the ball point. (Creionări făcute cu pixul (paradoxism folcloric).) (Romanian)

[B] Râmnicu Vâlcea: Almarom. 147~p. (2004). ISBN 973-8467-17-9/pbk

MSC 2000:

[*00A08](#) Mathematical recreation

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:1062.00500&format=complete>

[Zbl 1005.00500](#)

[Smarandache, Florentin](#)

Outer-Art, the worst possible art in the world (printing, drawings, collages, photos). Vol. II. (English)

[B] Râmnicu Vâlcea: Editura Conphys. 165 p. (2002). ISBN 973-8488-00-1/pbk

The first part (2000) has been reviewed (see [Zbl 0999.00501](#)).

MSC 2000:

[*00A08](#) Mathematical recreation

[68U99](#) Computing methodologies

Keywords: paradoxism; computer design; computer graphics

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:1005.00500&format=complete>

[Zbl 1065.00519](#)

[Smarandache, Florentin \(ed.\)](#)

Paradoxism's hermeneutics. Vol. I. (Hermeneutica paradoxismului. Vol. I.) (Romanian)

[B] Oradea: Abaddaba Publishing House. 121~p. (2000).

The editor collects reprinted articles dealing with the paradoxism by Marian Barbu, George Bajenaru, Radu Enescu, Ovidiu Ghidirmic, Dumitru Ichim, Mircea Marinescu, Ion Rotaru, Geo Vasile, and Florin Vasiliu. The paradoxism is using mathematical paradoxes especially in poetry and was set up by the editor in 1980's as a protest against a totalitarian society.

[[Charles T. Le \(Church Rock Park, NM\)](#)]

MSC 2000:

[*00B10](#) Collections of articles of general interest

[00B15](#) Collections of articles of miscellaneous specific interest

[00B60](#) Collections of reprinted articles

[01-99](#) History of mathematics and biography

[00A15](#) Bibliographies

Keywords: paradoxism; Smarandache logic; Smarandache paradoxes; Smarandache tautologies; applied mathematics in literature; Paradoxism's hermeneutics

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:1065.00519&format=complete>

[Zbl 1050.00502](#)

[Smarandache, Florentin](#)

Paradoxist distichs. Transl. from the Romanian by Ioan Baba. (Paradoksisticki dvostihovi.) (Serbo-Croat)

[B] Novi Sad: Kolekcija Lumina. xx, 72~p. (2000).

This is a shorter version of the author's book in Romanian "Paradoxist Distichs" (see [Zbl 0999.00502](#)).

The mathematical poems initiated by F. Smarandache [who set up the mathematical paradoxism in art and literature (Ioan Baba)]: paradoxist/tautological/dualistic distichs, that try to catch the 'sense of the non-sense' (Bogdanka Petrovich), are now presented to the Serbian readers.

[[Charles T. Le \(Lupton\)](#)]

MSC 2000:

[*00A08](#) Mathematical recreation

[97A20](#) Recreational mathematics

Keywords: Recreational mathematics; Smarandache paradoxes; Smarandache tautologies; mathematical linguistics

Citations: [Zbl 0999.00502](#)

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:1050.00502&format=complete>

[Zbl 1065.00520](#)

[Smarandache, Florentin \(ed.\)](#)

Besides and behind the paradoxism. (Dincoace și dincoace de paradoxism.) (Romanian)

[B] Oradea: Editura Abaddaba. 135~p. (2000). ISBN 973-98563-9-X/pbk

As the initiator of the paradoxism in 1980's, as a reaction against the totalitarianism, and based on paradoxes, the editor collected reprinted articles on his mathematical poetry, prose, and dramas by Silviu Popescu, Marian Barbu, Titu Popescu, Daniel Deleanu, Alexandru Lungu, Evelina Oprea, Lucian Chisu, Ion Radu Zagreanu, and Ion Rotaru. Also, interviews with him by Octavian Blaga, Ada Cirstoiu, Mihail I. Vlad, A.D. Rachieru, Emil Burlacu, Veronica Balaj, and Ion Stanica, in addition to fragments of letters he received from mathematicians and writers from around the globe.

[[Charles T. Le \(Church Rock Park, NM\)](#)]

MSC 2000:

[*00B10](#) Collections of articles of general interest

[00B60](#) Collections of reprinted articles

[01A70](#) Biographies, obituaries, personalia, bibliographies

Keywords: Paradoxism; Smarandache logic; Smarandache paradoxes; Smarandache tautologies; Applied mathematics in literature

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:1065.00520&format=complete>

[Zbl 0847.00009](#)

[Popescu, Titu](#)

Paradoxism's aesthetics. (Estetica paradoxismului.) (Romanian)

[B] Bucuresti: Ed. Societatii Tempus. 143 p. (1995). ISBN 973-9205-00-3

The book is devoted to the concept of paradoxism introduced by the Romanian mathematician Florentin Smarandache. Some of its basic features are discussed. The basic thesis of the paradoxism is "everything has a meaning and a non-meaning standing in harmony with each other". The essence of the paradoxism is "the sense has a non-sense, and reciprocally, the non-sense has a sense". The motto of the paradoxism is "all is possible, the impossible too". Some philosophical reasonings related to this concept are provided.

[[K.Atanassov \(Sofia\)](#)]

MSC 2000:

[*00A30](#) Philosophy of mathematics

[00A69](#) General applied mathematics

[00-01](#) Textbooks (general mathematics)

Keywords: philosophy; paradoxism

Cited in: [Zbl pre01863523](#) [Zbl 0987.00500](#)

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:0847.00009&format=complete>

[Zbl 0830.03001](#)

[Vasiliu, Florin](#)

Paradoxism's main roots. Transl. from the Romanian by Ștefan Benea. (English)

[B] Phoenix, AZ: Xiquan Publ. House, 64 p. (1994). ISBN 1-879585-36-7

Starting from mathematical logic and its class of paradoxes: "All is $\{C\}$, then non- $\{C\}$ too!", where $\{C\}$ is an attribute (as a concrete example: "All is possible, the impossible too!"), F.

Smarandache initiated "paradoxism" in literature, art, and philosophy in the 1980s. Its main thesis is:

"The Sense has a non-sense, and reciprocally the Non-sense has a sense too".

The author studies the literary and mathematical activity of the international founder of paradoxism in the introduction of

the book. Then he presents the evolution of paradox from the Antiquity, over the Middle Ages, until today, focusing on paradoxes of mathematical logic, paradoxes of modern sciences, paradoxes between human being and language, paradoxes in literature.

[Ch.T.Le]

MSC 2000:

[*03A05](#) Philosophical and critical

[03-03](#) Historical (mathematical logic)

[03-02](#) Research monographs (mathematical logic)

Keywords: paradoxism; Smarandache; paradox

<http://www.zentralblatt-math.org/zmath/en/advanced/?q=an:0830.03001&format=complete>

În **Vixra.org (Anglia)**

<http://vixra.org/abs/1003.0269>

Set Theory and Logic

The Smarandache's Class of Paradoxes

Authors: [C. Le](#)

The Smarandache's Class of Paradoxes are semantic paradoxes of the form "All is <A>, the <nonA> too!", where <nonA> is what is not <A>. As a particular case, replacing <A> but an attribute (or, in general, by an idea) it is well know the Smarandache semantic paradox: "All is possible, the impossible too!" which is the motto of the Paradoxism movement in arts, letters, and sciences.

Comments: 4 pages, edited by C. Le, and translated into German by Bernd Hutschenreuther

ANEXA 2

[Enciclopedii și Dicționare internaționale despre Paradoxism]

51,500 *hits* (situri) pentru “*paradoxism*” într-o căutare Google pe data de 10 august 2010 (în afara siturilor unde cuvântul *paradoxism* are formă diferită în alte limbi: *paradoxismo, paradoxisme, paradossismo, paradoxismus, etc.*).

A) Free Dictionary de Farlex

<http://www.thefreedictionary.com/paradoxism> :

par´a`dox`ism (păr`â`döks`iz'm)

n. 1. An avant-garde movement in literature, art, and philosophy, based on excessive used of antitheses, antinomies, contradictions, oxymorons, and paradoxes.

Webster's Revised Unabridged Dictionary.

B) Allwords.com English Dictionary - With Multi-Lingual Search, 1998-2010

<http://www.allwords.com/word-paradoxism.html>

paradoxism

noun

1. an avant-garde movement in the arts etc, based on heavy use of contradictions and paradoxes

C) Wiktionary, the free dictionary

<http://en.wiktionary.org/wiki/paradoxism>

English

Noun

paradoxism

1. an [avant-garde movement](#) in the [arts](#) etc, based on heavy use of [contradictions](#) and [paradoxes](#) founded by F. Smarandache in 1980s.

D) Philosophy Forum:

<http://forums.philosophyforums.com/threads/paradoxism-against-totalitarism-3458.html>

Paradoxism is a literary and artistic vanguard movement, as an anti-totalitarian protest, set up by the writer Florentin Smarandache in 1980s, and based on excessive use of antitheses, antinomies, contradictions, paradoxes in creation.

E) **AIRNYC All About Arts**, <http://www.airnyc.org/info/Paradoxism-228955.html>

Description: pARadOXisM - the last vanguard, especially in literature and art, of second millennium.
PARADOXISM is the last literary and artistic movement of the second millennium, set up by the writer and mathematician Florentin Smarandache, in 1980, and based on excessive use of antitheses, antinomies, contradictions, paradoxes in creation.

F) **Free Dictionary**, <http://www.freedict.co.uk/words/p/paradoxism.php>

paradoxism

par"əˈdɒksɪzəm

(pr"əˈdɒksɪzəm), **n.** [*paradox* + *-ism*. ca. 1980] An avant-garde movement in literature, art, and philosophy, based on excessive use of antitheses, antinomies, contradictions, oxymorons, and paradoxes. *Charles Le* (<http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html>)

[PJC]

Paradoxism originated in Romania in the 1980s as a way of protesting against a closed society and a totalitarian regime. It is based on an excessive use of antinomies, antitheses, contradictions, oxymorons, and paradoxes. It was set up and led by the writer Florentin Smarandache in the 1980's, who said: "The goal is the enlargement of the artistic sphere through non-artistic elements".

One example of such a paradox is the two-line poem:

Even if he didn't
He did

A free eBook on "Paradoxism and Postmodernism" can be downloaded from <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/IonSoare2.PDF>.

[Charles Le]

G) **Wikinfo**, <http://www.wikinfo.org/index.php/Paradoxism>

Paradoxism

From Wikinfo

According to [Florentin Smarandache](#), **paradoxism 1980** is the theory and school of using [paradoxes](#) in literary and artistic creation. Followers of paradoxism believe that it reveals inherent contradictions of existence by focusing on them, whereas other [avant-garde](#) movements such as [dadaism](#) and [surrealism](#) do not.

It makes use of clusters of antitheses, antinomies, contradictions, parables, odds, oxymorons, paradoxes in creations.

[...]

H) **Wordnik Online Dictionary**, <http://www.wordnik.com/words/paradoxism>

paradoxism

[Tweet](#)

Definitions · [Examples](#) · [Pronunciations](#) · [Related](#) · [Comments \(0\)](#) · translate to:

Century Dictionary (1 definition)

–noun

1. The habit of using paradox.

Wiktionary (1 definition)

–noun

1. an avant-garde movement in the arts etc, based on heavy use of contradictions and paradoxes founded by F. Smarandache in 1980s.

GNU Webster's 1913 (1 definition)

–noun

1. An avant-garde movement in literature, art, and philosophy, based on excessive used of antitheses, antinomies, contradictions, oxymorons, and paradoxes.

American Heritage Dictionary

WordNet

Elsewhere on the web

I) **MyDictionary**, <http://www.mydictionary.biz/search.php?w=paradoxism>

Results for paradoxism

1. An avant-garde movement in literature, art, and philosophy, based on excessive used of antitheses, antinomies, contradictions, oxymorons, and paradoxes.

J) **National Library of Australia**, [http://ll03.nla.gov.au/ss/show/Paradoxism%20\(Arts\)](http://ll03.nla.gov.au/ss/show/Paradoxism%20(Arts))

150 \$a Paradoxism (Arts) LC since 1996

May subdivide geographically

Used instead of

- Earlier established form of heading \$a Paradoxism (Literary movement)
- \$a Paradoxist movement (Art movement)

See Also

- Broader term [\\$a Arts, Modern \\$y 20th century](#)
- Broader term [\\$a Arts, Modern \\$y 21st century](#)

PUBLIC GENERAL NOTE: Here are entered works on the literary and artistic movement founded by Florentin Smarandache that is based on the excessive use of contradictions, antitheses, antinomies, oxymorons, and paradoxes.

K) Free Dictionary, <http://www.freedictionary.org/?Query=paradoxism>

- **The Collaborative International Dictionary of English v.0.48:**

-
- paradoxism \par"ɑ*dox`ism\
(p[a^]r"[.a]*d[o^]ks`[i^]z'm), n.
- [paradox + -ism. ca. 1980]
- An avant-garde movement in literature, art, and philosophy, based on excessive use of antitheses, antinomies, contradictions, oxymorons, and paradoxes. -- Charles Le

Note: Paradoxism originated in Romania in the 1980s as a way of protesting against a closed society and a totalitarian regime. It is based on an excessive use of antinomies, antitheses, contradictions, oxymorons, and paradoxes. It was set up and led by the writer Florentin Smarandache in the 1980's, who said: "The goal is the enlargement of the artistic sphere through non-artistic elements".

One example of such a paradox is the two-line poem:

Even if he didn't
He did

A free eBook on "Paradoxism and Postmodernism" can be downloaded from

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/IonSoare2.PDF>
F.

L) Academic dictionaries and encyclopedias.

<http://en.academic.ru/dic.nsf/cide/127392/paradoxism>

paradoxism

paradoxism par"ɑ*dox`ism (p[a^]r"[.a]*d[o^]ks`[i^]z'm), n. [paradox + -ism. ca. 1980] An [avant-garde movement](#) in [literature](#), art, and [philosophy](#), based on [excessive](#) used of [antitheses](#), [antinomies](#), contradictions, oxymorons, and [paradoxes](#). --Charles Le (<http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html>) [PJC]

Note: Paradoxism [originated](#) in Romania in the 1980s as a way of [protesting against](#) a closed [society](#) and a totalitarian regime. It is based on an excessive use of antinomies, antitheses, contradictions, oxymorons, and paradoxes. It was set up and led by the writer Florentin Smarandache in the 1980's, who said: ``The goal is the [enlargement](#) of the [artistic](#) sphere [through](#) non-artistic elements". One [example](#) of such a paradox is the two-line poem: Even if he didn't He did A free eBook on "Paradoxism and Postmodernism" can be downloaded from <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/IonSoare2.PDF>. [Charles Le]

M) Science Fair Project Dictionary

http://classroom.all-science-fair-projects.com/science_fair_project_dictionary/Paradoxism

Paradoxism

According to Florentin Smarandache , **paradoxism** 1980 is the theory and school of using [paradoxes](#) in literary and artistic creation. Followers of paradoxism believe that it reveals inherent contradictions of existence by focusing on them, whereas other [avant-garde](#) movements such as dadaism and [surrealism](#) do not.

It makes use of clusters of antitheses, antinomies, contradictions, parables, odds, oxymorons, paradoxes in creations.

The first manifesto for paradoxism was published in Smarandache's 1983 French book "Le sens du non-sense" (The sense of the non-sense), Editions Artistiques, Fes, Morocco, which was appreciated by Eugene Ionesco .

Smarandache said: *Paradoxism started as an anti-totalitarian protest against a closed society, Romania of 1980's, where the entire culture was manipulated by a small group. Only their ideas and their publications counted. I based it on contradictions. Why? Because we lived in that society a double life: an official one - propagated by the political system, and another one real. In mass-media it was promulgated that 'our life is wonderful', but in reality 'our life was*

miserable'. The paradox flourishing! And then we took the creation in derision, in opposite sense, in a syncretic way. Thus the paradoxism was born.

N) Ask/Art, The Artists' Bluebook-The worldwide edition, Art Glossary

http://www.askart.com/askart/lists/art_definition.aspx?sl=P

Paradoxism	An avant-garde movement in literature, art, philosophy, science, based on excessive use of antitheses, antinomies, contradictions, parables, odds, paradoxes in creations, set up and led by the artist Florentin Smarandache since the 1980's. His explanation follows: Paradoxism started as an anti-totalitarian protest against a closed society, Romania of 1980's, where the whole culture was manipulated by a small group. Only their ideas and their publications counted. We couldn't publish almost anything. In painting, sculpture similarly - all existed in nature, already fabricated. Therefore, a mute protest we did! Later, I based it on contradictions. Why? Because we lived in that society a double life: an official one - propagated by the political system, and another one real. In mass-media it was promulgated that 'our life is wonderful', but in reality 'our life was miserable'. The paradox flourishing! And then we took the creation in derision, in inverse sense, in a syncretic way. Thus the paradoxism was born..." From Maria Marcos
-------------------	---

O) Holland:

HET PARADOXISME...de laatste avantgardistische stroming van het tweede millennium

door Henri Thijs, <http://www.hetprieeltje.net/oogvandroos/paradoxisme.html>

Het "paradoxisme" (een officiële Nederlandse term moet nog worden uitgevonden), is een avantgardistische beweging in de literatuur, de kunst, de filosofie en de wetenschap die is gebaseerd op het excessief gebruik van antithesen, antinomieën, contradicties, en paradoxen in de creaties. De stroming werd al in 1980 opgericht en gepatroneerd door de schrijver Florentin Smarandache die zijn beweegredenen aldus omschrijft: " Het doel is de verruiming van de artistieke sfeer door de incorporatie van niet-artistieke elementen en vooral door de creatie op experimentele wijze tegendraads en averechts te laten verlopen." (1)

Ethymologisch kommt het woord voort uit een samensmelting van het begrip “paradox” en “isme”, wat de theorie voorstelt die het intensief gebruik van de paradox in de kunst aanbeveelt.

P) Deutsche Enzyklopädie,

<http://www.calsky.com/lexikon/de/txt/p/pa/paradoxismus.php>

{703 hits pentru “paradoxismus” în germană pe 12 august 2010}

Paradoxismus ist eine literarische, künstlerische, geistes- und naturwissenschaftliche Avantgarde-Bewegung, die den exzessiven Einsatz von Antithesen, Antinomien, Widersprüchen, Parabeln, Wahrscheinlichkeiten und Paradoxien in Schöpfungen zur Grundlage hat. Diese Bewegung wurde in den 1980er Jahren von dem rumänischen Schriftsteller Florentin Smarandache als antitotalitärer Protest gegründet und weitergeführt.

Etymologie

Paradoxismus = Paradox+ismus beschreibt die Theorie und Praxis des Einsatzes von Paradoxien, Widersprüchen etc. in Schöpfungen.

Q) Enzyklopädie, <http://www.az-enzyklopadie.info/p/>

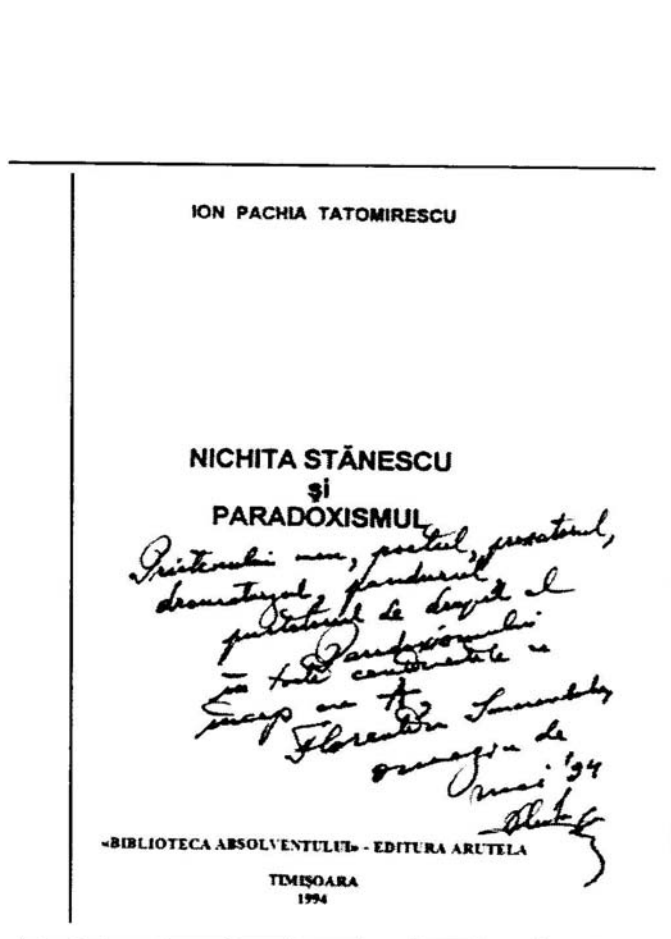
Paradoxismus Paradoxismus ist eine literarische, künstlerische, geistes- und naturwissenschaftliche Avantgarde-Bewegung, der den exzessiven Einsatz von Antithesen, Antinomien, Widersprüchen, Parabeln, Wahrscheinlichkeiten und Paradoxien in seinen Werken zur Grundlage hat.

R) Lexikon ia . de - die online Enzyklopädie - http://www.lexikon ia . de/134402_paradoxismus.htm

Paradoxismus ist eine literarische, künstlerische, geistes- und naturwissenschaftliche Avantgarde-Bewegung, die den exzessiven Einsatz von Antithesen, Antinomien, Widersprüchen, Parabeln, Wahrscheinlichkeiten und Paradoxie in Schöpfungen zur Grundlage hat. Diese Bewegung wurde in den 1980er Jahren von dem rumänischen Schriftsteller Florentin Smarandache als antitotalitärer Protest gegründet und weitergeführt.

ANEXA 3

[Dedicația olografă a lui Ion Pachia Tatomirescu din 1994 pentru Florentin Smarandache:
"Prietenului meu, poetul, prozatorul, dramaturgul, pandurul, purtătorul de drapel al Paradoxismului în
toate continentele ce încep cu A, Florentin Smarandache, omagiu de mai '94".]

Ion Pachia Tatomirescu, NICHITA
STĂNESCU ȘI PARADOXISMUL
(Timișoara: Arutela, 1994)

ANEXA 4

[Facsimilul cronicii lui Ion Pachia Tatomirescu despre PARADOXISM, din august 1984, la volumul "Le sens du non-sens" (1983) al lui Florentin Smarandache]

"Lui Ovidiu Florentin¹ i se potrivește de minune aforismul lui Carl Sandburg, din care se deduce că poetul este <un animal marin care trăiește pe uscat și ar vrea să zboare>. În sinuoasele căutări ale teritoriului poetic, Ovidiu Florentin descoperă <sensul non-sensului>. Criticul literar K. Raïss observă că <"Le sens du non-sens", au-delà de sa qualité de port-parole du paradoxisme, est un manifeste de l'anti-littérature> (K. Raïss, <O. Florentin: écrivez vos paradoxes!>, în "L'Opinion", Rabat, Maroc, 2 mars 1984, p. 6). Eugène Ionesco găsește manuscrisul plachetei <très intéressant>. Solomon Marcus relevă că <într-o formă mai generală, paradoxul este rezultatul suprapunerii, confuziei, sau identificării a două planuri distincte ale realității, ale limbajului, ale gândirii sau ale comportamentului. Tipic în această privință este identificarea limbajului obiect cu metalimbajul>. (S. Marcus, <Paradoxul>, București, Ed. Albatros, 1984, p. 6)

Cercetările actuale privind paradoxul și gândirea contemporane nu i-au fost străine lui Ovidiu Florentin, ci dimpotrivă ele l-au determinat să pună în fruntea plachetei în discuție un deosebit <Manifeste non-conformiste> <pour un nouveau mouvement littéraire: le PARADOXISME>. Dar "paradoxismul" lui Ovidiu Florentin vizează sfera cotidianului, a realității imediate, fiind mai înrudit cu literatura absurdului, cu literatura dadaistă;

"... sunetul și spiritul manifestului lui Ovidiu Florentin par a descinde mai degrabă din acel <Mouvement Dada>, al cărui protagonist european a fost Tristan Tzara; eforturile poetului sporesc parcă nodul gordian al orizonturilor; programul său privește, așa-zisa periferie a paradoxismului, exprimarea în <propoziții naive, cotidiene> a <contradicțiilor dure>, a <antitezelor>; totodată, se-ncearcă felul acesta de paradoxism în perimetrul <expresiilor figurate interpretate la propriu>, al <jocurilor de cuvinte>, mai precis, al calambururilor, al polisemantismului oximoronizat și, în ultimă instanță, intuind adâncimi paradoxiste în proverbe, propune <parodii ale proverbelor>. Se deduce ușor din <Le sens du non-sens> efortul lui Florentin de a se ralia literaturii avangardiste și celei a absurdului, îndeosebi prin frecventarea unor <pattern>-uri incontestabile: Tristan Tzara, Urmuz, Adrian Maniu, Jacques Prévert, Eugène Ionesco ș.a. Ovidiu Florentin, butaforizându-se, clownerizându-se, dadaizându-se, cu o sete copilărească de joc (Brâncuși zicea-ntr-un celebru aforism: <quand nous ne sommes plus enfants, nous sommes déjà morts>), nu de puține ori reușește "să farmece" receptorul: <Pays-bas, haut les coeurs! / Laissez la guerre / en payx> (<Le tout pour rien>); <Pierre apporte sa pierre à l'edifice> (<Un affreux beau-père>); <La police est en train / de voler en hélicoptère> (<À l'ordre du jour désordre>); <je n'ai pas besoin de faire / mes besoins> (<Théâtre en paradoxe>); <Lucien est dans le / costume d'Adam> (<Désarticulation du langage articulé>); <Pour chauffer une vierge il / allume le feu> (<Force de la faiblesse>); <Sergueï est gaucher, mais il part / du pied droit> (<Contradictions non-contradictaires>)."

[Ion Pachia TATOMIRESCU, Timișoara, august 1984]

¹ Pseudonimul inițial al lui Florentin Smarandache.

Alexandru Ștefănescu și Totalitarismul care se instalează în România

Mărturisesc deschis, eram preocupat cu alte cercetări, nu mă interesau - de la o perioadă - nici politica, nici critica literară (însă m-a anunțat, de la Politehnica din Timișoara, Profesorul Mircea Șelariu despre elucubrațiile *obsedatului sexual* Alex Ștefănescu la adresa mea: vezi și articolul lui Constantin Dungaciu din "Tricolorul").

Îi voi răspunde polemic lui Alex Ștefănescu, pe text, la cartea sa nedocumentată, cu mediocre compuneri școlărești (Adriana Stan), superficială. Cartea sa, "Cum te poți rata ca scriitor", publicată la Humanitas, a fost declarată "cea mai proastă carte a anului 2009" (revista "Cultura", anul V, nr.2/257, 21 ianuarie 2010), fiind neprofesională, diluată, nedocumentată. Ce gunoaie de cărți mai public și editura asta Humanitas! Dumnealui și alții din gașca sa mă țin în priză, mă stimulează la creație! Deci... tot răul spre bine! Voi arăta și aplicațiile paradoxismului, nu numai în folclor, dar și-n știință, filozofie, artă.

- 1) La pagina 297 Alex Ștefănescu începe cu o comparație între mine și... Nicolae Ceaușescu! Vreau să-i amintesc că pe vremea ceaușistă eu eram disident: se poate verifica, deoarece am patru dosare la Securitate, însumând circa 880 de pagini. Am obținut copii după ele prin CNSAS. Am și fugit din țară în 1988, așteptând viza americană într-un lagăr de refugiați politici din Turcia.

Comparație mai potrivită ar trebui făcută între Alex Ștefănescu și Nicolae Ceaușescu, fiindcă A. Ș. îl linge în fund pe Ceaușescu până la Revoluție, scriind pe prima pagină a revistelor literare numai apologii la adresa conducătorului. Dar, ca orice persoană machiavelică, acum A. Ș. îl critică pe dictator. Și-atunci, ce încredere poți avea într-un asemenea "critic" care scrie după cum sunt timpurile, ci nu după adevăr?! A. Ș. se contrazice singur!

Studiind puțin istoria, veți constata că nici o stăpânire nu e permanentă, ci se suprapun: o stăpânire peste altă stăpânire, și tot așa. Analog, nici un imperiu, ori dictatură, ori totalitarism nu rezistă la infinit – iar abuzurile și fărâdelegile acestora vor fi scoase la iveală mai devreme sau mai târziu.

Deci, când o nouă stăpânire se va instala în România, după cea prezentă, el va fi primul oportunist!

- 2) Despre volumul meu în engleză, "Dedicații" (cu o prefață intitulată sugestiv "Anti- Carte?"), A. Ș. scrie: "este vorba de grandomanie și de un narcisism ritualic care amuză, dar și sperie" (p. 297).

Nu este vorba nici de <grandomanie>, nici de <narcisism>, ci de un *experiment literar*. El nu a citit nici măcar prefața acestei cărți (de o singură pagină!), unde se scrie: "Este aceasta o lucrare literară sau de artă? Nici una, nici alta, sau amândouă în același timp (...) ...arată ca o carte de cărți, sau ca o metacarte". Deci, stilul de avangardă. Și prefața se termină prin "Avantajul acestei cărți este că ea poate fi citită de cei care nu citesc", adică de unul ca A. Ș.

Și nu știu de ce A.Ș. se <sperie> de-o carte? Aș vrea însă să-l văd cum se sperie de acest răspuns?(!)

Apoi face pe glumețul naiv: “dacă cel care se supraestimează astfel ar deveni agresiv, tot n-am fi în pericol, pentru că între el și noi se află Oceanul Atlantic” (asta sună pueril, ca o compunere de clasa a patra). Ba ar trebui să fie în pericol, fiindcă și răspunsurile mele polemice la adresa grăsimii sale pot circula liber prin toată lumea, chiar și peste Oceanul Pacific - nu doar revista lui plătită din banii poporului și unde cenzurează pe cine vrea (pentru că tot este “democrație” – pardon de expresie!) și publică șleahta lui și proletcultiști precum Nina Cassian fără măcar să menționeze apartenența nonagenarei dinaintea Revoluției (iar această *autocenzură* ține tot de... democrație)!

N-a auzit A. Ș. de experimentele colegului său de mafie literară Nicolae Manolescu Apolzan și postmodernismul pe care ultimul și Cenaclul său de Luni le făceau imitând ca niște papagali postmodernismul occidental? De ce nu-i critică și pe aceia, c-ar avea mai mult material!

Sau, de ce nu merge la rădăcini, criticând chiar pe literații occidentali postmoderniști care l-au format (pariez că așa ceva n-are nici curaj, nici voie!).

N-a auzit de celebrul grup francez “Oulipo” [*Ouvroir de littérature potentielle*], ai cărui membri propuneau diverse metode tehnice de creație artistică?

De pildă, Jacques Pérec a compus un roman intitulat “La disparition”, roman scris în întregime fără litera “e” - cea mai frecventă literă din limba franceză, iar criticii care au recenzat romanul (de-alde Alex Ștefănescu care citesc pe sărite! – vezi și comentariul lui Corneliu Florea citat la bibliografie) nici măcar nu au observat!

Sau Raymond Quéneau cu “*Zazie dans le metro*”, unde aceeași întâmplare (o scenă cotidiană) este povestită de diverse persoane, evident, în stiluri diferite. Ori versurile combinatorice ale acestui scriitor de formație științifică (*Cent mille milliards de poèmes*).

Am și fost în legătură epistolară cu unul dintre fondatori: scriitorul și matematicianul François Le Lionnais, prin anii ‘80.

Ori cărți ale căror pagini se citesc urmând o schemă logică (precum se fac programele la computer), nu în ordine cronologică.

Sau, există cărți interactive: cititorul poate interveni în text. Etc. În prezent se fac experimente literar-artistice *multi-media*.

Alt experiment livresc pot aminti și o carte cu toate paginile goale... publicată tot în Vest – asta ar fi bună pentru A. Ș. s-o citească!

Literatură nu este numai ce-l place lui A. Ș., că doar nu suntem în **dictatură literară** (ori se-ntrevede la orizont un soi de totalitarism?). Sau mai ales: cine-i place (citește: cine-i ‘plătește’) lui! Cine e el, **poliția literară**? Sau cine se crede el?

Desigur, nu toate experimentele reușesc, sau nu toate sunt gustate (nici în știință, nici în literatură, și nici în artă – dar fără ele nu se poate). Avangarda își are și ea cititorii ei, inițiați, iar A. Ș. “nu prea le are” în acest domeniu.

- 3) El jicnește o serie de scriitori când afirmă că aceia care mi-au trimis cărți cu dedicație sunt “autori minori, necunoscuți de critica literară” (p. 298). Care critică literară, el și clanul lui? El, care doar răsfoiește, sau nu citește deloc? Sunt zeci de critici și esești literari prin toată țara, care-au scris despre toți acești autori pe care-i persiflează el. “Critica literară” înseamnă toți criticii și eseștii literari din toate orașele țării și românii din străinătate, nu doar MAFIA celor de la București care vor să monopolizeze cultura românească.

Iată scriitori mari, sau destul de cunoscuți, prezenți în “Dedicații”:

Gheorghe Tomozei, Dan Tărchilă, M. N. Rusu, Ion Rotaru (autor al unei importante Istorii a Literaturii Române), Nicolae Rusu (cunoscut prozator basarabean), Vasile Smărăndescu (haijin), Mirela Roznoveanu (scriitoare în Statele Unite), Adrian Dinu Rachieru (renumit critic și eseist din Timișoara), Dr. Alexandra Roceric (lingvistă care lucrează la Biblioteca Congresului din Washington D.C.), Mihai Prepeliciță (cunoscut scriitor din Cernăuți), Dr. Titu Popescu (eseist și scriitor exilat în Germania), Radu Bărbulescu (scriitor din München, Centrul Cultural Românesc din München), Constantin Mateescu (cunoscut scriitor vâlcean), răposatul poet Al. Lungu (din Germania, redactorul revistei de poezie Argo), Dumitru D. Ifrim (poet), Vasile Gurău (prozator din Germania), Emilian Galaicu-Păun (tânăr și talentat poet din Chișinău), Florea Firan (autor al dicționarului scriitorilor olteni), Radu Enescu (filozoful și eseistul de la Madrid; dacă n-a auzit nici de R.E. înseamnă că Ștefănescu ăsta e un ignorant!), Rev. Dr. Theodor Damian (scriitor, redactor șef al revistei “Lumină lină” din New York), Constantin Cubleșan, Silvia Cinca (prozatoare în SUA), regretatul George Ciorănescu (Germania), Cornelui Florea (prozator în Canada; a scris un foarte interesant jurnal de emigrant; dar polemicile sale nu plac mai marilor zilei, și-atunci trebuie pus la zid: nu-i așa?), Gerge Băjenaru (SUA), Marian Barbu (Craiova-Chicago), Ioan Baba (redactor șef al revistei “Lumina” din Novi Sad, Serbia).

Probabil că unii autori din exil sunt mai puțin cunoscuți “mărimei” sale, dar asta e și vina lui. Un adevărat critic trebuie să se documenteze permanent, și mai ales să citească... ceea ce nu prea e cazul cu D-I Ștefănescu. Arată cât de multe lacune are!

Însă, dacă A. Ș. îi citează ca “autori minori” [expresia îi aparține, p. 298] și pe George Băjenaru (foarte cunoscut publicist, mereu prezent în revistele de exil), sau pe Ioan Baba care-i animatorul cultural și scriitorul de limbă română premiat în Banatul Sârbesc, înseamnă că individual e afon în ceea ce privește literatura exilului. Halal critic!

Pe majoritatea îi consideră “amatori”; probabil “profesioniști” (care trăiesc din scris; deși mă cam îndoiesc de acest lucru fiindcă lumea nu mai citește și deci nu prea cumpără, cu excepția celor plătiți de la buget!) sunt numai el și mafia lui. Și în Statele Unite, conform cifrelor oficiale, dacă trăiesc 2-3% dintre scriitorii din scris.

Nu am citat autorii străini și nici pe cei din domeniul științelor exacte fiindcă A. Ș. nu este în domeniu (deci ar găsi motive de scuze).

- 4) Despre dedicația scrisă de poetul vâlcean George Achim se exprimă că ar aminti de “vremea Festivalului Național <Cântarea României>”. Și asta tocmai Alex Ștefănescu, omul care era implicat până la gât ca slugarnic cultural regimului trecut! Pentru asta era plătit!
- Curat murder mai ești, domnule Ștefănescu!... ca să-l parafrazez pe Caragiale. Îți negi trecutul pătat! Și te făcuși brusc “mare democrat” de trei parale! Cât de parșiv și ipocrit ești!

Încă o dată vreau să accentuez că publicația (observați că nu spun <cartea>) “Dedicații” nu a fost făcută pentru a pune în evidență personalitățile române sau străine care mi-au scris sau nu dedicații, ci pentru a experimenta (în stil avangardist desigur), pentru a forma o lucrare care poate fi o combinație de literatură și artă, dar mai ales pentru a forma: o carte de cărți (o meta-carte).

5) Profesorul și poetul Constantin Matei scria:

„...azi România este <iadul îngerilor>. Sistemul de valori este dat cu fundul în sus. Există tot mai mulți oameni incompetenți și imorali cocoțați în diverse funcții, care nu fac altceva decât să compromită valorile democrației occidentale (intenționat sau inconștient). Iar cei cu adevărat deștepți știți ce fac? Pleacă pe capete din țară și nu se mai întorc, încât s-ar putea vorbi pe bună dreptate despre o <trădare a intelectualilor>”.

Sistemul de valori a fost dat, într-adevăr, cu fundul în sus: începând de la Eminescu, Caragiale, și chiar personalități istorice importante precum Ștefan cel Mare și Mihai Viteazu, toți sunt terfelți și aruncați în fundul prăpastiei! Așadar, nu e de mirare apariția unei cărți ca a lui Alex Ștefănescu [vor apărea și altele, commando-uri sau reglări de conturi], pentru a intimida și descuraja de la scris pe cei care aduc critici puterii actuale, și pentru a-i azvârli (pe cei ce nu se supun celor puternici) oprobriului public... Fiindcă lumea astăzi nu mai citește, ci ia totul gata “citat” de vreun critic sau eseist. În felul acesta este foarte ușor demanipulat poporul împotriva celor care nu’s “cuminiți” și îndrăznesc să aducă acuze guvernanților marionetă - de sorginte fanariotă occidentală - și puterii stăpânitoare din România.

Acum câteva sute de ani conducătorii erau cei mai viteji, cei mai buni în luptă. Dar astăzi situația s-a inversat: cei mai lași, cei mai mincinoși, perversi, hoți, corupți, vânduți serviciilor secrete străine ajung la putere prin falsificarea alegerilor - de unde-și exercită prin forță procesul de îmbogățire personală și de aservire și sărăcire a poporului! Se poate vorbi pe drept cuvânt (din păcate în mod paradoxist) că România are în prezent un anti-guvern!

Cuvântul “democrație” a căpătat astăzi, din păcate, o denotație peiorativă... unii îl iau în râs, zicând că-i doar o demagogie... alții - în numele democrației - comit abuzuri, crime, încălcări elementare ale drepturilor omului și, mai ales, caută să-și impună dominația lor pretinzând că fac... democrație!

România plătește astăzi biruri Uniunii Europene (denumită și *Imperiul European*) cum plătea înainte Imperiului Otoman. Cum scria cineva (citez din memorie): hoțul, când îți intră în casă, face pe altruistul: zice că vine să te “ajute” (nu-ți spune că vine să te fure, fiindcă l-ai da pe ușă afară!) dar, în realitate, se ajută pe el însuși!

Ca în logicile moderne (*fuzzy și neutrosifică*), nu există o graniță clară între sfera noțională <democrație> și opusa ei <nedemocrație>. Avem de-a face cu o *zonă tampon* (ambiguă, neutră/nedeterminată precum în neutrosografie) între <democrație> și <nedemocrație>, interpretată în

ambele feluri – depinzând, desigur, de interese și propagandă. De exemplu: ascultarea/interceptarea convorbirilor telefonice și a mesajelor electronice ale cetățenilor este considerată de către oficiali ca o măsură “democratică” pentru a preveni atacurile teroriste - chipurile (ce-or face așa-zișii teroriști în România... eu nu pricep!), iar de către omul obișnuit ca “nedemocratică” deoarece nu respectă dreptul privat al cetățenilor. Curios că în perioada comunistă aceeași ascultare/interceptare a convorbirilor telefonice era condamnată de către vestici ca “nedemocratică”!

Nu contează ce știi, ce crezi, ci contează doar dacă le cânti în strună celor puternici!...

Dacă pe vremea comunistă era o cenzură dură, pe față, astăzi cenzura e mai voalată, ascunsă, pretinsă a fi îndreptare... De fapt sintagma “corect politic” a lui H. R. Patapievici (preluată din vest) este noua formă de cenzură (modernă!). Cenzura actuală s-a rafinat și prin impunerea că: dacă nu ești recenzat de un anumit critic (desigur, din mafie), sau dacă nu apari într-o anumită revistă sau editură (evident și evident: în cele controlate de oficialii stăpânirii!) nu ești bun scriitor (ori artist, ori om de știință)...

Mulți intelectuali sunt oportuniști, în special cei care trăiesc din scris la comandă, iar altora le e frică... Se încearcă intimidarea, pedepsirea, și stigmatizarea non-conformiștilor.

Treptat, treptat se instaurează un nou totalitarism. Se vorbește și de o *democrație a fricii* (în sensul că autocenzura este foarte mare; oamenii se tem să spună public ceea ce gândesc; de aceea pe Internet multe mesaje - acuzații ale stărilor de lucru – circulă nesemnate...; autorii lor știu că există și o spionare electronică).

La conducerea țării au fost puși un președinte-paiată și un guvern-marionetă prin alegeri fraudate la nivel central {contează cine numără (= măsluiește) voturile!}. Iar pregătirea psihologică a populației înaintea votărilor, pentru a accepta marionetele la conducere, se face prin publicarea de false “rapoarte de statistică Gallup” în care chipurile se arată că aceste marionete ar fi favorizate de majoritatea populației. Totu-i o mascaradă bine regizată cu ajutorul unor servicii secrete...

Se încearcă distrugerea națiunilor mici. Prima etapă, a demolării industriei și agriculturii, în România s-a încheiat “victorios”. Urmează acum distrugerea culturii, istoriei țării - distrugere diabolic organizată. Ștergându-se, astfel, *memoria colectivă* a unui popor (și, implicit, *conștiința colectivă*), va fi transformat din popor în populație – dispărând de pe hartă. Tinerii români care, în ziua de azi, conștient sau inconștient, detractează valorile naționale din literatură, istorie, etc. ar trebui să ia aminte că aceeași soartă le va fi hărăzită și lor de către generațiile care urmează după ei (fiindcă învață unii de la alții!): adică și opera / creația lor va fi în mod analog batjocorită de urmași (satisfăcându-se astfel dorințele stăpânitorilor care promulgă autodistrugerile successive, și “învață” poporul să se auto-umilească – multe mesaje antiromânești am primit de la români prin e-mail: de unde sunt ele și cine în realitate le fabrică?)...

Unii spun că s-ar efectua chiar *experimente sociale* și un *război psihologic* în România (să vadă cum se poate destrăma o țară prin învrăjbirea generațiilor și, bineînțeles, prin “ajutoare” externe).

Distrugerea culturilor mici se efectuează și în alte țări din Europa de Est (după cum îmi mărturiseau niște cercetători bulgari, sârbi, și polonezi pe care i-am întâlnit pe la diverse conferințe internaționale). În timp

ce la națiunile mari se ridică în slăvi cele mai neînsemnate realizări (făcându-se chiar un cult internațional al personalităților acestora), la națiunile mici se defăimează totul (ignorându-se, sau mai pervers, boicotându-se personalitățile acestora din urmă). Chiar și limba este îmburuienată și invadată brutal și cu lăcomie cu *sintagme și cuvinte ne-necesare* (adică al căror corespondent semantic denotativ exista deja în limba română, deci nu mai era nevoie de dubluri) - și asta doar din dorința de dominare lingvistică... [o paranteză: nu mă refer aici la *neologisme necesare*, vreau să zic: cele care nu aveau corespondent românesc]. În mod analog, îmi destăinua Dr. Albena Tchamova de la Academia de Științe Bulgare, despre aceeași umilirea națională în țara vecină: toate personalitățile bulgare (scriitori, luptători, etc.) din trecut sunt supuse unui tir nemilos de defăimare / desființare! {Se încearcă transformarea naționalismului în cosmopolitism?}

Îndatorarea internațională nu are ca scop decât ducerea la înrobire {vezi și discursul cancelarului german, doamna Angela Merkel, despre țările "insolvente" [adică: incapabile să-și plătească datoriile – conform dicționarului Webster], care trebuiesc conduse din afară!}. Orchestrarea a fost bine planificată.

Dar, conform libertății de exprimare, oricine trebuie să aibă dreptul să-și expună părerea.

6) Zice despre mine că "își imaginează că e scriitor" (p. 298). Pentru cunoștința lui îl informez că sunt membru al USR (dar și al unor asociații de scriitori din alte țări; n-am avut prea mare încredere în USR, de aceea m-am înrolat și altora). Însă acest lucru nu mă interesează. Eu scriu pentru că-mi place, și fiindcă simt că am ceva de spus. Nu am nevoie nici de aprobarea lui A. Ș. sau a altora, și nici de apologia lor.

7) Apoi continuă la pagina 299: că textele mele sunt "excentrice și naive" dar recunoaște că "totuși, unii le iau în serios" (se referă la scriitorul și slavonistul Prof. Dr. Ion Soare din Rm. Vâlcea - el are impresia că scriitorii se "fac" numai la București; provincia o disprețuiește și discriminează), și bineînțeles sare la cei care îndrăznesc să aibă vreo părere diferită de-a lui. Se crede, probabil, un **dictator literar** (numai el are dreptul la cuvânt).

Ce combinație ciudată: excentrice și naive! A devenit și el "paradoxist" fără să-și dea seama (sic!). Îl felicit! *Excentrice* = ieșite din limitele obișnuitului; *Naive* = lipsite de experiență (conform DEX); etc.

În primul rând vreau să menționez că el ca critic (cacofonia e binevenită) nu are nici o valoare în străinătate, este pur și simplu un zero barat. Iar în țară face critică literară politică (i-a atras atenția și Eugen Simion), la fel cum e și revista lui și-a Apolzanului – tot pe bază politică și de haită (vezi și cartea de mare succes a lui Puși Dinulescu: *Gașca și Diavolul. Istoria bolnavă a domnului Manolescu*), nu literar-artistică. A făcut și o "istorie literară" pe criterii politice, reflectând **MAFIA literară** actuală.

Se observă *traficul de influență* practicat de cei doi și *cultul personalității* pe care-l fac celor care denigrează România și sunt aserviți (vezi Gh. Văduva) intereselor antiromânești... Așadar, se merge din ce în ce mai bine... spre mai rău! [pentru a folosi o sintagmă paradoxistă folclorică].

Se mai cunosc cazuri în literatura română de abuzuri critice (nepotisme literare): de exemplu Eugen Lovinescu îl disprețuia pe poetul George Topârceanu, dar bineînțeles îl guduia pe nepotul său, prozatorul Anton Hoban; însă astăzi Topârceanu este mai citit și mai apreciat decât amândoi la un loc!

Cel mai bun critic literar va fi... TIMPUL (când va trece perioada aceasta tulbure)...

După cum am scris și-n *Helluo Librorum*:

La urma urmei, o adevărată istorie literară/științifică/artistică în orice domeniu ar trebui scrisă de un colectiv redacțional (nu de o singură persoană, și aceea coruptă, neonestă, cu ochii doar după bani!), format din specialiști de orientări politice și ideologice diverse, din grupări literare/științifice/artistice diverse care să expună din toate punctele de vedere o operă și un creator – nu din punctul de vedere totalitarist al celor de la putere...

8) Tinerii se plâneau pe Internet într-un forum la LiterNet că **Alex Ștefănescu cere 100\$ pentru a scrie o cronică literară** despre ei! Corupția din România a atins toate nivelele societății: de la cultură, literatură, poezie, știință, până la economie – ca să nu mai vorbim de politică unde e dezastru!

9) Ceea ce-i necorect este faptul că istoriile acestea bolnave ale domnilor Manolescu și Ștefănescu au fost finanțate din bugetul de stat – așa ceva nu există în America, de exemplu. Trebuie să se gestioneze singuri, nu pe banii oamenilor de rând, când majoritatea pe la țară nici n-au ce mânca, nici n-au unde lucra - trăind într-o sărăcie lucie, mai rău ca înainte de '89 din păcate!

10) Pe deasupra, aceste istorii bolnave mai sunt băgate și pe gâtul bibliotecilor (biblioteci obligate să cumpere maculaturile celor doi domni mafioți, pe lângă faptul că s-au tipărit cu bani de la buget! - vezi, doamne, fără de ele nu se poate!), unde ele să țină loc de îndoctrinare, asta e scopul lor: în sensul că lumea să asimileze ceea ce vor și pe cine vor stăpâni de astăzi (reflectate în scrierile celor doi domni bolnavi, că altfel nu le-ar fi fost sponsorizate maculaturile).

Apoi, el n-a citit nici o carte de-a mea. Punct! Are datoria de *commando* să-njure, și o face cât mai simplu (necitind, ci doar din auzite, ori pe sărite).

Din cele peste 60 de cărți literare ale mele el a răsfoit decât "Dedicații", o meta-carte care... nu se citește!

11) Mai scrie că: "În stilul său impetuos și hilariant, Florentin Smarandache a trimis la un moment dat pe adresa a numeroase reviste din România un fel de manifest prin care încerca să lanseze un nou curent literar inventat de el: paradoxismul" (p. 299).

Nu specifică la ce perioadă se referă, fiindcă așa cum am explicat la început eu eram pus la index de Securitate (mi s-au confiscat și manuscrise, nerestituite de CNSAS nici acum)... eu nu puteam publica nici măcar nevinovate articole de matematică (vreau să spun, articole nepolitice).

12) Citează din versurile mele paradoxiste, trunchiate! - bineînțeles (eu voi reda poemul în întregime), pe care le numește "versuri caraghioase":

AUDIENȚĂ LA DUMNEZEU

...Intru. – Ieși, zice.

*(Domnul nostru mă știa
credincios în necredința mea.)*

*Eu îi cer o mână de ajutor,
el îmi dă un picior.*

*(Porcu' ăsta face numai măgării.
este un individ complicat și impur,
pur și simplu.
Folosește stilul „fără stil”.)*

Intru. – Ieși, zice.

– Dar dați-mi și mie...

– N-am!

– Aș dori totuși...

– Nu am!

– Nici măcar...

– Nici!

*(Măgarul ăsta va ajunge cal
de bătaie pentru sarcastici.)*

Are într-un fel dreptate; dar nu știu de ce 'caraghiosul' și 'hilariantul' nu și-ar avea loc în literatură? Să citească "Cântecele de mahala" ale mele, care-s chiar distractive (zic eu)! Poemul de mai sus este de natură lingvistică, și se bazează pe multiple contradicții (asta privind cu lupa, pe părți), exact în stilul paradoxist. Doar că nu e numai atât. La nivel de întreg, poemul este o parabolă: audiențele la secretarii de partid, care întotdeauna se terminau prin scoaterea afară a celui care se plângea de câte ceva. Simbolizează, dacă vreți, și soarta omului în fața destinului: în sensul că destinul face cu omul ce pofteste... Eu credeam că domnul Ștefănescu e și el mai isteț, vede și subînțelesurile unor opere literare – dar dumnealui le ia numai sub formă plată, la mintea lui. Apoi, se face și demontajul clișeele lingvistice (*locuțiuni* în speță), prin interpretări opuse (este unul din procedeele paradoxismului): de la figurativ la propriu. Dacă "marele" critic A. Ș. nu le înțelege, îl sfătuiesc să mai studieze (chiar mă ofer să-l ajut).

Un astfel de volum mi-a apărut în anul 1983, intitulat *Le sens du nonsens* (conținând și Primul Manifest Paradoxist), bazat pe luarea în răspăr a clișeele limbii franceze, volum apreciat de însuși Eugène Ionesco. Am impresia că Ionesco e *un pic mai mare* decât A. Ș. și chiar la nivel internațional dacă nu mă înșel ...!

A.Ș. nu s-a prins, cât se crede el de mare “mahăr” literar. Fiindcă A. Ș, atunci când (mai) lecturează, *lecturează superficial*.

Poemele-mi trebuiesc privite din două unghiuri: în spațiul mic (la nivel de fiecare vers ori sintagmă, ori câteva versuri/sintagme împreună – unde se poate studia ‘tehnica’), dar și în spațiul mare (la nivelul întregului poem: descoperând cheia lui, parabola, simbolul său). Eu nu scriu poezii “naive”, cum m-acuză el (și acesta, ales chiar de dânsul, este o dovadă), dar “exotice”: poate să aibă dreptate.

Ar putea să compună o carte întreagă de critici la adresa volumului meu în care este inclus poemul paradoxist de deasupra: “Legi de compoziție internă. Poeme cu... probleme!”, care-i și pe Internet: <http://fs.gallup.unm.edu/Legi.pdf> .

Sunt sigur că stăpânirea va sponsoriza “efortul” lui sau al vreunui grangure aparținând *poliției culturale* actuale, mai ales că vor fi înjurături la adresa mea! Iar eu voi muri de plăcere să răspund! M-aș profila pe pamflete!

13) La pagina 299, adaugă: “Să sperăm că Dumnezeu nu are timp să citească versurile lui Florentin Smarandache”. Asta se vrea ironie.

Numai că, uite, Dumnezeu nu ține cont de un asemenea mare criticăcat, și citește cărțile mele. De unde știu? Pentru că statisticile electronice oficiale ale universității mele mi-arată în fiecare lună pe Internet între 200.000-300.000 *hits* din peste 100 de țări (deci pe an 2-3 milioane citiri) și între 50.000-70.000 descărcări de fișiere (deci pe an 600.000-800.000), referitoare la toate cărțile și articolele mele: științifice, literare, sau de artă. Statisticile sunt și individuale, pe titluri. De exemplu, cele mai citite cărți literare ale mele sunt memoriile de călătorii (scrise în limba română), iar dintre ele volumul “India magică” (între 2.000-3.000 *hits* pe lună). Poezie, ce e drept, se citește foarte puțin astăzi, iar volumul meu de versuri în română cel mai frecventat pe Internet este (sic!) “Legi de compoziție internă. Poeme cu... probleme!” cu 400-600 *hits* pe lună (adică acela din care citează el negativ).

14) Încheie, privind o carte a profesorului Ion Soare, prin expresia: “dându-ne posibilitatea să mai și ațipim din când în când în timpul lecturii”. Eu am impresia că în așa fel ațipește dumnealui cam la toate cărțile... s-a dat de gol!

Desigur, m-aștept acum la noi invective din partea clanului mafiot al său și al acoliților săi (*călăii de serviciu*). Cu cât înjură mai tare, cu atât îi plătesc noii lor stăpâni mai bine. Dar îmi va face o deosebită plăcere să le răspund! Provocându-mă, ei îmi mențin verva creatoare.

Doar că aceste publicații sunt plătite din bugetul poporului pentru acești șarlatani.

Românii ar trebui să se revolte în toată țara contra acestei umilințe naționale la care sunt supuși.

15) Tot la p. 299 adaugă despre Ion Soare că : «Autorul monografiei crede cu candoare că paradoxismul chiar există ». Cum îndrăznește în democrație un autor să creadă altceva decât Alex Ștefănescu?! Ștefănescu (fotbalistul sau criticul?) ăsta este a-toate-știutor, nimeni n-are voie să aibă vreo opinie diferită.

Dacă nu acceptă paradoxismul, în schimb nici vorbă să nu accepte “fracturismul”, pentru că sunt oamenii gaștii lui!

Dar nu-l obligă nimeni să-l accepte, paradoxismul există de la sine.

Dar, are curaj - de exemplu - să nu accepte dadaismul? Deoarece contează din ce nație sunt cei care formează un curent, și cât de servili sunt sau nu actualei puteri. Dadaismul, care-nseamnă scoaterea cuvintelor din pălărie pentru a forma un text, n-a adus nici o capodoperă și n-are nici o aplicație și nici o importanță...

Dar sutele de literați de prin toată lumea (incluzând România, Statele Unite, India, China, etc.) care au contribuit la cele cinci Antologii Paradoxiste Internaționale (1993-2006) cu texte în variate limbi [se pot descărca din site-ul

<http://fs.gallup.unm.edu/a/paradoxism.htm>],

ăștia sunt toți niște proști, numai el e deștept?!

Unele nații au voie să înființeze curente literare, altele nu! Asta-i “democrație internațională”, bineînțeles!

Cum observa scriitorul Corneliu Florea: critica de astăzi se bazează pe simpatii sau antipatii... și pe interese... *Voilà!*

- *Mizerie mare, domnule!* Ca sa-l parafrazez pe Caragiale (de-aia nu-i nici acest mare dramaturg bine văzut astăzi, fiindcă lumea lui de atunci se întâmplă și acum...).

- 16) Nu voi pierde timpul cu obtuzimea sa să-i explic aplicațiile paradoxismului în știință [în Fuziunea Informației (vezi Teoria Dezert-Smarandache de combinare a informațiilor conflictuale : <http://fs.gallup.unm.edu//DSmT.htm> - folosită în medicină, robotică, aviație, cercetarea militară, logică, teoria mulțimilor, probabilități și statistică, geometrie, teoria multispățială și multistructurală, transdisciplinaritate, fizică], în filozofie (neutrosafia ca generalizare a dialecticii), lingvistică, artă... Este vorba de peste o sută de articole, cărți, prezentări la conferințe internaționale, teze de doctorat și masterat la universități din diverse țări, etc.

Îi dau acest link unde se poate documenta: <http://fs.gallup.unm.edu//a/FifthParadoxistManifesto.htm> și poate trimite gorilele literare de serviciu să găsească motive de denigrare.

- 17) De ce n-ar exista paradoxismul? Fiindcă nu vrea el, sau fiindcă deranjează noua putere ? Ei bine, uite că **paradoxismul există chiar în folclor**: independent de mine și de găunoșenia domniei sale. Mesajul de mai jos a circulat prin e-mail, ajungând și la mine pe data de 21 iunie 2010. Îl redau în întregime fiindcă reflectă starea de lucruri din România, văzută de cetățeanul obișnuit, nu de către cel corupt cu bani din visteria țării pentru a satisface (culmea paradoxismului !) interese antiromânești. O să critice A. Ș. acum și poporul : cum de-a-ndrăznit să scrie așa ceva ? Lucrarea era intitulată «România este o țară de poveste. O țară în care nimic nu este ceea ce pare a fi. Credeți-ne pe cuvânt! »

La noi, în România:

- Salariile cresc, scăzând;
- Pensiile sunt tot mai mari, fiind reduse;
- Medicamentele gratuite trebuie cumpărate;
- La robinet, apa caldă curge rece, iar apa potabilă nu e bună de băut;
- Trăim în frig plătind tot mai multă căldură;
- Plătim asistența medicală gratuită;
- Avem un președinte care spune mereu adevărul dar fiecare promisiune a lui se dovedește a fi o minciună. Culmea, la fel se întâmplă și cu primul ministru!
- Premierul știe totdeauna ce vrea "românul" fără să-l întrebe niciodată;
- Banii țării sunt tot mai puțini și avem tot mai multi miliardari;
- Poporul primește tot mai mult iar numărul săracilor sporește în fiecare zi;
- Trăim într-o țară liberă, aflată sub ocupație străină;
- Sîntem suverani, dar ne închinăm la două Porți;
- Ne-am eliberat de sub o stăpânire, pentru a intra sub alta;
- Am scăpat de o dictatură, și am căpătat alta;
- Avem democrație, dar alegerile sînt fraudate;
- Dezvoltăm cultura, dar denigrăm scriitorii clasici în frunte cu poetul național;
- Trecutul nostru este important, de aceea desființăm toate personalitățile istorice;
- Limba noastră-i o comoară, și de aceea o îmburuienăm cu cuvinte străine nenesecare;
- Plătim elemente halogene ca să ne persifleze pe noi și țara;
- Cel mai performant guvern ales de parlament este acela care tocmai fusese destituit pentru incompetență;
- Fiecare ministru jură azi, cu mîna pe biblie, că dorește binele poporului și de a doua zi pornește un program menit să-l distrugă;
- Salariile profesorilor au crescut cu 50%, prin reducerea cu 15%;
- Într-un singur an au fost create 200 000 locuri de muncă și ca urmare numărul șomerilor a crescut cu 300 000;
- Este garantată libertatea de exprimare a cetățeanului datorită efortului serviciilor speciale de a le asculta, în fiecare clipă, telefonul;
- Libertatea presei este sfîntă, de aceea ajung în stare de faliment tot mai multe ziare; antiguvernamentale;
- S-a redus cu peste 60% numărul taxelor și impozitelor, dar plătim cu 20% mai mult taxe și impozite;
- S-au desființat peste 100 agenții guvernamentale, prin creșterea numărului angajaților în plată al acestora cu circa 10%;
- Cabinetul premierului a fost micșorat, desființat chiar, prin angajarea în plus a câtorva zeci de consilieri personali ai primului-ministru;
- Constituția este respectată de guvernanți prin încălcarea fiecărui paragraf al ei, sub îndrumarea atentă a primului ministru care este doctor în drept constituțional. Din nou, culmea, la fel procedează și președintele!
- Legile cele mai bune în România sunt cele care nemulțumesc pe toată lumea;
- Avem și o instituție denumită Direcția Națională Anticorupție care a obținut rezultate remarcabile în lupta împotriva corupților, fără să fie condamnat vreun corupt. Ca urmare, fără nici un corupt, am devenit țara cea mai coruptă din Europa;
- Deși 60% din alegătorii cu drept de vot au optat pentru un președinte sau altul, adevăratul șef al statului a fost desemnat de "flacăra violet";
- O campanie electorală de câteva sute de milioane de euro a fost plătită cu numai circa cinci milioane;
- Am fost o țară fără premier două luni, avînd concomitent în funcție trei prim-miniștri: unul demis, unul interimar și unul desemnat;

- Împrumuturile externe împovărătoare, menite să scoată țara din criză, adâncesc și mai grav criza;
 - Avem o armată tot mai puternică cu o dotare tot mai precară;
 - Am intrat în Uniunea Europeană, trăim mai bine dar o ducem de două ori mai prost;
 - Speranța de viață este tot mai mare prin creșterea fără precedent a mortalității;
 - Școala este gratuită pentru toți copiii, plătindu-se taxe scolare tot mai mari;
 - Pentru copiii preșcolari s-au înființat mai multe grădinițe datorită reducerii drastice a numărului celor existente;
 - Analfabeții nu numai că pot citi, ei chiar învață legea circulației și obțin permisul de conducere;
 - Turismul a cunoscut o creștere nemaiîntâlnită, ca urmare a scăderii numărului turiștilor cu peste 50% față de anul precedent;
 - S-au luat măsuri hotărâte de întărire a economiei prin desființarea a câte 20 000 de întreprinderi lunar;
 - Deși, prin străduința guvernului, se produc anual 10 pâini pe cap de locuitor, fiecare cetățean are asigurată cel puțin o pâine în fiecare zi;
 - Agricultura noastră poate hrăni 80 de milioane de oameni, ca urmare peste 80% din mâncarea zilnică a românului este adusă din alte țări;
 - Petrolul produs de noi este cel mai ieftin din lume. Cum reușim? Îl plătim cu prețul cel mai mare din Europa. Cu gazele se întâmplă la fel;
 - Construim în fiecare an sute de kilometri de autostradă și ca urmare avem autostrăzi tot mai puține;
 - Și gropile din carosabil devin tot mai numeroase întrucât le astupăm continuu cu asfalt;
 - Oricare altă țară cu atâtea minuni adunate laolaltă ar fi dispărut demult. Noi existăm!
- Mai sunt și alte minuni în țara asta. În România, minunile nu se sfârșesc niciodată! Și asta fiindcă și noi, românii, suntem un popor de poveste. Alegem mereu și mereu conducătorii cei mai capabili de minunății!*

Bibliografie:

- 1) Alex Ștefănescu, *Cum te poți rata ca scriitor*, Editura Humanitas, 2009.
- 2) Corneliu FLOREA, *POLEMOS: CUM SE RATEAZĂ UN CRITIC LEFEGIU*, „Romania VIP”, 17 septembrie 2010, <http://www.romanianvip.com/2010/09/corneliu-florea-polemos-cum/>
- 3) Prof. dr. Adrian BOTEZ, *ACTUALITATEA ROMÂNEASCĂ sau „SUNTEȚI INVITATE/INVITAȚI LA TRĂDARE, DOAMNELOR ȘI DOMNILOR!”*, „Romania VIP”, 26 august 2010, <http://www.romanianvip.com/2010/08/adrian-botez-actualitatea-romaneasca/>
- 4) TEODOR DUNGACIU, *Jurnalul unui obsedat sexual sau Cum te poți rata ca scriitor*, Tricolorul, Nr. 1963, sept. 2010.
- 5) General de brigadă (r) dr. Gheorghe Văduva, *Scrisoare deschisă: Liderilor partidelor politice din Romania, Presedintiei, Parlamentului, Guvernului Romaniei si Justitiei Romane*, Sindicatul Militarilor.
- 6) Puși Dinulescu, *„Gașca și diavolul. Istoria bolnavă a domului Manolescu”*, 2009.

Democrația celui mai puternic

= Răspuns D-lui Teleoacă privind reacția dânsului la articolul meu din România VIP, intitulat „Alexandru Ștefănescu și Totalitarismul care se instalează în România” =

Stimate Domnule George Liviu Teleoacă,

Mulțumesc pentru mesaj.

Dar, în general, el se abate de la articolul cu pricina.

Partea I.

- Când afirmați că „există fenomene paradoxale” dar care „au probabilitate extrem de mică”, și mi dați exemplul un exemplu din fizică, vă evidențiez și eu faptul că lumina s-a dovedit experimental a fi atât particulă cât și undă (adică două stări opuse).
- Eu nu vreau să vă impun Dvs. sau omului de rând, cum spuneți, paradoxismul, fiindcă el există de la sine – că le place unora sau nu, asta e treaba lor.
- Insinuarea dvs. „punând pe seama folclorului o poezie a cărui autor este ușor de bănuț” este falsă; această compoziție paradoxistă aflată la sfârșitul articolului meu, care se vede că nu e pe gustul puterii, am primit-o efectiv prin email, fiind nesemnată (oamenii se feresc astăzi să-și dea numele pentru a nu fi privați de unele privilegii din partea puterii). Numai că grevele actuale din București confirmă, din păcate, starea de lucruri (sau de nelucruri) din țară. Există multe compoziții folclorice paradoxiste (uite alta banală, printre altele, foarte cunoscută: „Când o face plopul pere ? / Și răchita micșunele” – de exemplu). Eu m-am inspirat din folclorul de la sfârșitul articolului.
- Despre răsturnarea scării de valori, nu m-am pronunțat eu, ci un profesor și scriitor din țară (lecturați atent articolul, vă rog, i-am citat numele). Dar sunt mulți care împărtășesc acest punct de vedere.
- Despre “alterarea prin paradoxism a axiomelor lui Euclid și a logicii lui Aristotel” vreau să vă amintesc că nu eu sunt primul care a făcut așa ceva (sic!). Alterarea axiomei a cincea a lui Euclid a fost făcută prima dată de Lobachevsky, Bolyai, Gauss, și apoi de Riemann - construind geometrii hiperbolice și respective eliptice. Eu, mai degrabă, am combinat aceste geometrii. Eu n-am distrus; am unit.
Nici în privința logicii lui Aristotel nu-s eu cel care să fi “alterat” primul; vezi logicile multivalente (de pildă logica fuzzy).
Așadar, acuzați-i pe aceștia mai întâi, numai că aceste alterări geometrice și logice au (din nefericire pentru Dvs.) aplicații practice.
- „cultivați acea logică a paradoxului prin care să acceptăm speranța deșartă că într-o zi, ca prin minune, o vom duce mult mai bine, tocmai fiindcă astăzi o ducem mult-mult mai rău” – această aserțiune a Dvs. este interpretarea total inversă a ceea ce am scris eu în articol.

- “Amestecați și bune și rele în mod neutrozofic cu scopul de a nu mai înțelege nimeni nimic”. Nu amestec în mod neutrosific, ci prezint realitatea privită din mai multe unghiuri. Fiindcă același lucru este văzut diferit de oameni diferiți – fiecare după interese!
- “ chiar la nivelul omului de pe stradă, cei care nu mai acceptă să mai fie duși cu ‘neutrozofice’.” Mai potrivit aici ar fi să ziceți că *oamenii nu mai acceptă să fie duși cu falsa “democrație”,* adică democrația celui mai puternic (precum în celebra fabulă *Dreptatea leului !*)... Fiindcă zilele acestea poporul în București se revoltă împotriva mizeriei materiale și intelectuale din țară, nu împotriva... neutrosofiei!
- “Dumnezeu atunci când a vrut să facă Lumea, în primul rând a despărțit lumina de întuneric și cerul de ape. Numai cei care vor să strice rânduială Lumii se căznesc să amestece neutrozofic cerul și apele.”
D-le Teleoacă, sunt lucruri și fenomene care se pot, într-adevăr, despărți clar precum lumina de întuneric, dar altele nu. Deși, chiar și în cazul acesta sunt situații ambigue, când lumina și întunericul se întrepătrund (în amurg, de exemplu; sau dimineața la mijirea de zi).
Dar, Principiul Terțului Excluz din Logica Booleană a fost înlocuit de Principiul Terțului Inclus (vezi mulțimea și logica fuzzy, introduce de Zadeh în 1965). Îmi pare rău că trebuie să vă contrazic, dar viața nu este numai albă sau neagră, ba poate fi și gri (între cele două).
Așadar, luați-i la rost întâi pe Zadeh, pe Kosko, etc. și apoi pe mine, deoarece logica neutrosifică este o generalizare a logicii fuzzy (și rezultată din aceasta).
- „Nu pot trece cu vederea nici faptul că v-ați legat “ca din întâmplare” de Nina Cassian pentru a stârni neîncredere în marele adevăr pe care l-a rostit la B1TV în august 2010, atunci când a răspuns la întrebarea “Cine suntem?” arătând că limba română este printre cele mai bogate ale lumii.”
Nu m-am legat din întâmplare, ci din faptul că și această scriitoare este de aceeași speță cu Alex Ștefănescu și gașca lui: adică OPORTUNIȘTI. Înainte de `89 Alex Ștefănescu scria despre Partidul Comunist Român și Tovarășul Nicolae Ceaușescu, iar după Revoluție s-a făcut peste noapte „democrat”! Analog, Nina Cassian scria poeme proletcultiste prin anii `50, iar după Revoluție s-a schimbat (paradoxal!) în opusul...

Este bine că ați citat-o pe Nina Cassian în legătură cu declarația ei că limba română este printre cele mai bogate limbi ale lumii, numai că dânsa este maestră în... perfidii. Numai că în alte ocazii scria diferit despre limba română (de, contradictorie ca-n paradoxism):

„Îndură-te, Doamne de cerul gurii mele / de omușorul meu, acest clitoris din gâttelejul meu / vibratil, sensibil, pulsatoriu explodând / în orgasmul limbii române” (din revista clujeană „Tribuna”, Nr. 1017 din 2006; vezi și cartea „Infernul pierdut. Umor tragic”, de Eugen Evu, 2010).

Dacă citiți lirica ei din anii `50 veți găsi suficiente poezii proletcultiste. Iată și un poem mai recent, din 1981, dedicat de poetă lui Nicolae Ceaușescu, omagiere la ziua lui de naștere:

„Arzi, deci ești”! Ce vâlvătăi,
Ce rug superb sînt anii tăi!

Dac-ai pieri și iar te-ai naște,
În acest semn te voi cunoaște :

Trecut prin flăcări, pur, subțire
- și mistuit în omenire”...

Dar nu mai continui ca să nu plictisim cititorii.

- Toată admirația pentru filologul romanist Eugen Coșeriu (1921-2002), dar metacarta mea „Dedicații” nu se referea la lingvistică, ci era doar un simplu experiment livresc. Eu am arătat doar că A. Ș. nu a citit nici o carte de-a mea. Punct.
- „urmând îndemnul aceluiași Eugen Coșeriu de a nu mai lăsa în grija altora adevărurile noastre” – asta vroiam și eu să zic în acel articol (mă bucur că putem fi și de acord câteodată, iar deseori nu: ca-n... paradoxism!), fiindcă „adevărurile” altora pot fi *falsități* pentru noi, după cum se cunosc multele măsuri externe - în prezent - cu caracter antiromânesc...
- “Dar, din nefericire, nu ne aflăm în condiții normale. De aceea, și lingviștii, și toți ceilalți oameni de cultură, sunt angajați într-o luptă care e politică și noi nu putem duce altfel lupta decât prin argumente științifice.” (Eugen Coșeriu)
Și eu am spus în articolul meu că nu ne aflăm în condiții normale. Prin urmare, trebuie să ne angajăm în luptă.

29-30 septembrie 2010

Partea a II-a.

Aveti dreptate, mă refeream mai exact la lumină, care s-a demonstrat experimental că are formă atât de particulă cât și de undă (deci paradoxistă).

„Când o face plopul pere/Și răchita micșunele ar putea fi considerat un fenomen paradoxist, dar probabilitatea lui este zero”, desigur. Deși este posibil să altoiești un arbore, și să producă alte fructe (sic!).

Însă „Când doi se ceartă / Al treilea câștigă”, tot din folclor, are probabilitate mare!

„Rațiunile geometriilor hiperbolice și eliptice prezintă dificultăți de înțelegere chiar și pentru matematicieni”: nu sunt de acord cu această afirmație! Și mulți cercetători spun același lucru. Geometria riemanniană a fost utilizată în teoria relativității, de exemplu.

„omul de rând n-are nevoie nici măcar de teorema bisectoarei”; dacă așa gândiți, atunci omul de rând n-are nevoie nici de lingvistică, nici de istorie, etc.

„Din moment ce nu mai trăiește de multă vreme în România, doamnei Nina Cassian nu i se poate reproșa oportunismul pe care-l reproșați altora.” Asta este o absurditate! Adică să conteze unde trăiește sau nu o persoană pentru a fi considerată oportunistă sau nu? Asta-i logica struțului...

De acord că lumea astăzi îl regretă pe Ceaușescu; am citit acest lucru și-n reviste de exil. Eu doar evidențiasem lingușirea și auto-contrazicerea unor scriitori, care înainte de `89 exaltau regimul său, iar acum îl reprobă! [paradoxiști după împrejurări]...

„Corupții sunt aici, dar corupătorii sunt din afara Țării.” Și corupții și corupătorii sunt și înăuntru, și în afară!

„Nu v-ați referit în nici un fel la Himalaia și la Himli și doar este pe profilul paradoxismului.” Vă las Dvs. această plăcere!!

6 octombrie 2010

Neutrosafia și Paradoxismul

(dialog între M. N. Rusu și Florentin Smarandache)

M. N. Rusu:

Eu am arătat cândva că mecanismul metaforic principal din poezia lui Nichita se bazează pe acela al Aporiei.

Florentin Smarandache:

Conform DEX:

Aporie = dificultate de ordin rațional, greu sau imposibil de rezolvat;

Aporetic = care are aspectul unei aporii, de aporie.

Eu pe Nichita l-am înțeles în subconștientul meu; nu pot să-l explic; l-am simțit.

Da, puteți formaliza o analiză nichitiană pe baza neutrosofiei. Voi încerca să vă explic aici tot ce cred că v-ar putea folosi la studiul ce vă interesează, completând apoi cu răspunsuri la eventualele întrebări MeNe-ști.

În special în domeniul umanistic: arta, ideile, propozițiile, versurile, metaforele nu au o valoare de adevăr logic fixă, și nici precizată exact. Din ce cauză? Subiectivitate, perceptivitate variată, gust estetic și spiritual diferit de la persoană la persoană.

Și-atunci, în aceste evaluări literar-artistice, intervin nesiguranța, imprecizia ca parametri.

Desigur, este greu de "măsurat" o metaforă în termeni de "valoare de adevăr" ca în logică, de aceea se lucrează cu aproximații.

Un exemplu mai palpabil:

Propoziția "Mâine va ploua" nu poate fi considerată nici adevărată nici falsă în momentul prezent, deoarece evenimentul nu s-a întâmplat încă și nu știm. Așadar, ne bazăm pe probabilități clasice (predicții), și mai recent pe probabilitatea imprecisă (care este o generalizare a probabilității clasice), iar cel mai recent pe probabilitatea neutrosofică [pe care am introdus-o eu prin 1995, împreună cu neutrosafia, logica neutrosofică, mulțimea neutrosofică, statistica neutrosofică] (generalizare a probabilității imprecise), adică: se iau în discuție evenimentele ce ar putea declanșa/determina ploaia mâine: condițiile atmosferice cu câteva zile înainte, statistica meteorologică din anii trecuți pentru ziua respectivă, etc.

[deoarece nu putem fi siguri că am cuprins toți parametrii, și pentru a lăsa loc și hazardului care actualmente nu poate fi prevenit/măsurat/determinat, considerăm și "parametrii ascunși" (sau "hidden variables", cum se zice în fizica cuantică)].

Deci, propoziția predictivă "mâine va ploua" este (de pildă): între 60-70% adevărată, 35-40% falsă, și 10-30% nedeterminată.

Din cauza surselor de informație care ne parvin

[și care pot fi contradictorii sau cel puțin având unele părți conflictuale - trebuie să admitem că nu toată lumea gândește la fel sau are aceleași sentimente față de un eveniment, idee, vers, poet, formă de artă), ori pot fi redundante sursele de informație],

și din care surse de informație trebuie să extragem concluzia după analizarea lor, limita superioară a componentelor nu trebuie neapărat să fie 100% ca în logica fuzzy.

Eu am generalizat logica fuzzy la cea neutrosofică, deoarece în logica fuzzy nu pot fi "măsurate" paradoxurile (referitor la paradoxismul care mă interesa în literatură). Paradoxul este o propoziție adevărată și falsă în același timp. Deci, valoarea logică a unui paradox (cu alte cuvinte, măsura logică a lui) este 100% adevărat și 100% falsă, dar logica fuzzy nu permite ca suma $100+100=200$ să fie mai mare de 100%. În logica fuzzy, o propoziție este, să dăm un exemplu, 70% adevărată, și-atunci automat rezultă ca ea este 30% falsă (componenta de nedeterminare nu se admite în logica fuzzy). Însă, atunci ce te faci cu paradoxul, în care s-a demonstrat că este adevărat 100%? Rezultă, în logica fuzzy, că el este 0 (zero!)% fals, însă din nou s-a demonstrat că el este 100% fals!

Logica neutrosofică merge mai departe, și arată că există și o parte de nedeterminare privind paradoxul (pe lângă 100% adevărat, 100% fals).

Logica neutrosofică generalizează, pe lângă logica clasică (sau booleană), și logica fuzzy (vezi mai sus), logica intuiționistică (bazată pe informații incomplete din care trebuie să extragi o concluzie; sunt multe cazuri în viață când nu ai informații complete despre un subiect, dar totuși trebuie să tragi o concluzie), logica paraconsistentă (bazată pe surse conflictuale), logica diletheistă (care afirmă că există contradicții adevărate, adică și propoziția $\langle A \rangle$ și propoziția $\langle \text{Non-}A \rangle$ pot fi adevărate simultan).

Charles Ashbacher, un cercetător american din Iowa, a publicat recent o carte intitulată "An Introduction to Neutrosophic Logic", Am. Res. Press, 2002, analizând conceptul introdus de mine, unde chiar pe coperta din față este o diagramă, din cercuri concentrice, și pornind din interior spre exterior scrie (transpun în românește):

- *Logica clasică* (Aristotel)
 - *Logica Trivalentă* (Lukasiewicz)
 - *Logica Fuzzy* (Zadeh)
 - *Logica Neutrosofică* (numită, în "Dictionary of Computing", Logica Smarandache)
- în ordinea evoluției, a generalizării, și-aș zice chiar a importanței și aplicației.

Cartea este și pe Internet la: <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/IntrodNeutLogic.pdf>, dar într-o formă mai mult tehnică (matematică), deci nu v-aș recomanda-o.

În cazul lui Nichita, analizarea unui vers ar însemna atribuirea unei valori neutrosofice de măsurare ("teoria măsurii", ramura a matematicii aplicate, ar juca un rol important aici), adică aflarea/calcularea intervalelor pentru adevărat, fals, și mai ales nedeterminat (care cuprinde vagul și confuzia despre care vorbește Marian Popa, neînțelesul din aporie, predictibilul). Aș zice, aproximativ desigur, 30-40% adevărat, 50-60% nedeterminat (această componentă e mai mare la Nichita decât la oricare alt poet român), și 10-20% fals.

Analizând opusul său, de pildă versul coșbucian, aici claritatea este mult mai mare decât la Nichita, deci valoarea neutrosofică ar putea fi 80-90% adevărat, 5-10% nedeterminat (care ar cuprinde metafora în cazul lui Coșbuc; nu-mi amintesc să aibă el ceva neînțeles ori vag ori ambiguu precum postmoderniștii de pildă), și 0-5% fals.

În cadrul distihurilor mele paradoxiste, aici este mai ușor de "măsurat", fiindcă se bazează pe versuri antitetice, valoarea neutrosofică ar fi 60-70% adevărat și 60-70% fals, apoi 30-40% nedeterminat.

Pentru stabilirea acestor intervale neutrosofice ar trebui alese niște criterii de "măsurare" a versurilor unui poet - ceea ce nu este simplu deloc! Un critic de talia MeNeului ar putea veni cu propuneri interesante. Sunt chiar curios...

Vreau să completez, că în cazul unei tautologii (propoziție adevărată în toate lumile posibile, conform definiției lui Leibniz), valoarea neutrosofică este 100% adevărat, 0% fals, și 0% nedeterminat (adică nu există nici o nedeterminare, totul e precis, nevag).

Deci, în logica neutrosofică, se poate atribui orice valoare fiecăreia dintre cele trei componente, de la 0% la 100%.

Logica fuzzy nu merge în studierea Nichitului din cauză că nu lasă loc și pentru componenta nedeterminată (neînțeles, nepătruns, vag, neclar, ambiguu, cu frontiera neprecisă), care predomină, este foarte mare sau importantă în opera acestuia. Logica fuzzy poate fi aplicată doar parțial în opera nichitiană.

MNR:

Marian Popa ia în derâdere poezia lui NS ca fiind una a confuziilor, a ideilor vagi a vagului filosofic etc. Am impresia ca noul tău concept poate fi aplicat mai bine la analiza poeziei lui Nichita decât acela al sistemelor vagi introdus de Negoîța.

FS:

Da, ați intuit bine. Marian Popa este un foarte apreciat istoric literar.

MNR:

De asemenea că, prin Neutros al tău aproximăm și mecanismul profețiilor poetice dacă nu cumva și al predicției în general, insuficient cercetat în teoria literaturii, dar bine reprezentat în studiile teologice asupra marilor profeți din Biblie.

FS:

Da, este vorba de aproximații, și predicții parțiale (căroră li se asociază niște procentaje de adevăr, fals, și nedeterminat).

Congresul din Australia se bazează pe fuzionarea/combinarea informațiilor contradictorii și necontradictorii (plauzibile) prin logica neutrosofică în obținerea unor rezultante (decizii).

2003

SCRIEREA PE DOS!

(Interviu: Maria Diana Popescu – Florentin Smarandache)

MDP: Domnule Florentin Smarandache, pornind de la sintagma „arta de a nu face artă” pe care ai enunțat-o, ca extensie a studiului „Arta de a nu scrie un roman”, a lui Jerome K. Jerome”, cât la sută este artă „in medias res”?

FS: „Arta de a nu face artă” a devenit la mine <Aut-Artă> (în engleză „outer-art”), vezi situl și albumele respective:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/a/oUTER-aRT.htm>.

Adică a crea invers: în loc de *cât mai frumos*, să facem... *cât mai urât*... La fel ca la un concurs de alergări: câștigă cel care iese ... pe ultimul loc (!) Ori la șah: câștigă cel care ... este bătut [primește mat] (!)

MDP: Sunteți considerat de către unii exegeți „părintele paradoxismului”, alții, dimpotrivă, vă neagă contribuția și pun travaliul pe seama lui Nichita Stănescu sau a lui Marin Sorescu. Invocându-l pe Hegel și logica „negarea negației”, cum ați formula un rechizitoriu în apărare?

FS: Numai cei care n-au citit operele lui N. Stănescu și M. Sorescu pot spune acest lucru. De fapt, singurul care încearcă să producă confuzie este un anume Pachia Tatomirescu.

Am mai răspuns la o astfel de întrebare, iar acum nu fac decât să mă repet. Va rog să revedeți articolele mele „Polemici privind paradoxismul (I) / Interviu cu Octavian Bлага” și „Polemici privind paradoxismul (II)” din volumul „Ultrapolemici cu litere mari și MICI”, Ed. Offsetcolor, Rm. Vâlcea, 2002, pp. 23-33 și respectiv 34-40, care se află și pe Internet la adresa:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/Ultrapolemici.pdf>.

N. Stănescu și M. Sorescu sunt scriitori români geniali ai secolului XX, dar în toată opera lor nu găsești măcar o singură dată cuvântul „paradoxism” menționat, n-au scris manifeste despre paradoxism, nici eseuri despre paradoxism, ca să nu mai vorbim despre publicarea de antologii internaționale ori măcar naționale cu texte paradoxiste. Și-atunci, vă întreb eu pe Dvs., cum au format un curent fără a-l teoretiza, fără chiar a-l denumi?! Așa ceva nu s-a pomenit în istoria literaturii!

Astea-s halucinații de-ale lui Pachia!

La toți despre care scrie prefețe sau cronici literare acest Pachia susține, într-un retoricism până la ambiguitate, că sunt paradoxști, creând o confuzie teribilă. Mă întreb dacă o face intenționat sau inconștient (în sensul că nici el n-are habar ce este paradoxismul)?

Găsește acest individ câteva antiteze la un scriitor și gata afirmă că este paradoxist. Păi antiteze au folosit aproape toți scriitorii lumii și apar în mai toate textele începând de la primele scrieri care s-au

păstrat, incluzând Biblia și celebrele paradoxuri antice (al lui Ahile cel iute de picior care nu poate întrece broasca țestoasă, al săgeții, al timpului, etc.).

Hai să dăm câteva exemple oximoronice vechi:

- poetul grec Hesiod (sec. 8 î. H.): „Jumătatea este mai mare decât întregul”;
- oratorul și omul politic roman Marcus Tullius Cicero (106-43 î. H.): „Liniștea lor este un strigăt înalt”;
- poetul latin Quintus Horatius Flaccus (68-8 î. H.), în Ode III, scria: *mole ruit sua* = cade în ruină sub propria greutate;

etc.

MDP: Aș putea să învăț și eu, și cititorul, cum stau lucrurile cu „scrierea pe dos, scrierea dinafara scrierii, arta pe dos sau arta dinafara artei”?

FS: Există scriere pe dos, sau în contra-sens, în răspăr referitoare la expresiile/clișeele lingvistice. Întoarcerea unei expresii de la *figurat* la *propriu*, este un stil paradoxist. Vezi volumele-mi în franceză, „Le sens du non-sens” [Sensul non-sensului], publicat în 1983 în Maroc, și care conține primul manifest paradoxist:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/LeSensDuNonsens.pdf>

și „Anti-chambres et anti-poesiés, ou bizzareries (vers paradoxaux)” [Anti-camere și anti-poezii, sau bizarerii (versuri paradoxale)], prima ediție publicată în 1984 în Maroc, iar a doua ediție în 1989 în Franța:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/Antichambres.pdf>.

În engleză citiți volumul meu recent „Experimental paradoxist Linguistics (Florentin’s Lexicon)”:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/FlorentinsLexicon.pdf>.

MDP: Dacă practica excesului nu ne-ar fi cunoscută, am învăța-o de la „școala lui Maistre”. Avangarda curentului paradoxist (iată exploatarea „inversului”) care se sprijină pe excesul de antiteze, antinomii, contradicții, oximorone, parabole, paradoxuri, devine cumva nefastă creației?

FS: Nu devine nefastă. Paradoxismul se manifestă natural. Iată niște mostre din folclor: „Când o face plopul pere / și răchita micșunele”, sau cântecul de pahar „De la beat cârciumă vin, / Merg pe gard de drum mă țin, / Dau cu câinii-n bolovani / Și-s prieten cu dușmani” (observați substituțiile/inversiunile lingvistice).

Cred că cele mai saturate (excesive), până-n prezent, sunt **distihurile paradoxiste** (formate din două versuri antitetice, dar care au un înțeles unitar):

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/DistihuriParadoxiste.pdf>,

ce constituie o nouă specie lirică propusă în cadrul curentului paradoxist.

MDP: Și totuși, matematicienii sînt oameni „exacți”, „se uită la ceas și atunci cînd fac dragoste”...(am reținut sintagma de la un distins matematician român, academician Gh. Păun). Avem o cazuistică în speță, „*exempli gratia*”, ar fi mulți matematicieni-poeți, dar, în cazul dumneavoastră, între matematică și paradoxalul „paradoxism”, care dintre ele se profilează?

FS: Referitor la matematica carteziană, bineînțeles Acad. Gh. Păun are dreptate: matematicienii sunt exacți. Însă, odată cu dezvoltarea matematicilor contemporane – logicile fuzzy, neutrosifică, paraconsistentă, sau a cercetărilor privind imprecizia, incertitudinea, precizarea, probabilitatea subiectivă – matematicienii sunt nevoiți să fie aproximativi, să modeleze/aproximeze realitatea.

În cazul meu, paradoxismul s-a interconectat cu știința, de pildă: cu *filozofia* (dând naștere **neutrosofiei**, care-i o generalizare a dialecticii hegeliene), cu *logica* (dând naștere **logicii neutrosofice** care se aplică în practică și care este o generalizare a logicii fuzzy, în special a logicii fuzzy intuiționistice), și analog cu *teoria mulțimilor* (dând naștere **mulțimilor neutrosofice**, care sunt o generalizare a mulțimilor fuzzy, în special a mulțimii fuzzy intuiționistice), cu *teoria probabilităților* (dând naștere **probabilităților neutrosofice**, care sunt o generalizare a probabilităților clasice și imprecise); vezi situl:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/neutrosophy.htm>.

În inginerie, aeronautică, cercetarea militară, medicină, robotică, paradoxismul s-a transformat în **Teoria Dezert-Smarandache de Raționament Plauzibil și Paradoxist** (în engleză abreviată **DSmT**), care fuzionează informațiile contradictorii furnizate de sensori,

vezi: <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/DSmT.htm>.

Începînd din anul 2003, în fiecare an am prezentat lucrări, sesiuni speciale, sau seminarii despre DSmT la diverse conferințe internaționale din multe țări: Australia, Suedia, Spania, Belgia, SUA, Bulgaria, Indonezia, Italia, Franța, Slovenia, Canada, etc. împreună cu Dr. Jean Dezert de la Oficiul Național de Cercetări Spațiale din Paris. Iar acum o săptămână m-am întors de la o conferință internațională din Germania (FUSION 2008 la Köln).

S-au susținut teze de doctorat și masterate despre DSmT sau despre neutrosofice la universități din Australia, SUA, Franța, Iran, Canada, Italia, în prezent Olanda.

Am fost sponsorizați de NASA și NATO.

MDP: Cu ce se legitimează „paradoxismul” în cei douăzeci de ani de existență?

FS: Se legitimează, conform celor de mai sus, atât prin creația literară (noi specii literare: distihul paradoxist, distihul dualist, drama paradoxistă), dar - mai ales - prin aplicația lui în știință la nivel internațional, ceea ce nici un alt curent avangardist literar nu a mai făcut. Importanța practică a paradoxismului, că le place unora sau nu, este de necontestat.

Cele cinci antologii paradoxiste internaționale, pe care le-am publicat, cuprind câteva sute de scriitori din circa o sută de țări cu texte paradoxiste în diverse limbi. Le puteți descărca din situl:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/a/paradoxism.htm>.

MDP: „Multe curente de avangardă s-au impus prin scandal – pentru că se opuneau vechii ordini artistice” – este declarația dumneavoastră. Cum stăm în cazul „personant” al „paradoxismului”?

FS: Paradoxismul nu s-a impus prin scandal. La început a fost un protest contra totalitarismului. Apoi s-a bazat pe experimente contradictorii, apoi pe introducerea de noi specii literar-artistice, și în ultimul timp pe aplicații în știință.

MDP: Multe capete luminate au părăsit România. Ce face un distins matematician român în America? Pune cumva în calcule Universul? Cum vedeți România „paradoxistă” în „Anno Domini” 2008?

FS: Mă consider, în general, cercetător științific, nu matematician în sensul strict, deoarece în prezent studiez și creez aplicații științifice în diverse domenii (logici moderne, inginerie, DSMT, fizică cuantică, etc.) nu doar teorii.

Se pare că România tot este într-o perioadă de tranziție din care nu mai (vrea să) iese! [Într-adevăr... paradoxistă situație...]

MDP: Pesimistul Cioran afirma că „lumea a murit de atâtea ori din lipsă de paradoxuri”. Nu cumva astăzi omenirea trăiește prea dese „învieri” din lipsă de scopuri morale, din lipsă de semnificații și semnificanți?

FS: Lumea a murit și s-a născut, iar a murit și iar s-a născut. Și-acest ciclu durează.

Marii intelectuali sunt sceptici, zicea Nietzsche.

În societatea de consum, așadar, se trăiește foarte mult în prezent. Materialul predomină în fața spiritualului. Scopurile morale sunt înlocuite cu scopuri financiare...

MDP: O rezolvare matematică nu este egală cu o rezolvare morală. O ecuație nu poate constitui un calcul de conduită. „Logica matematică prezintă lucrurile la indicativ și dintr-un indicativ nu se poate scoate un imperativ” asemănător cu imperativul moral. Logica matematică satisface gândirea logică cu mijloace expresive impersonale, dar nu poate da seama de sentimente, de vibrație artistică, de virtuți etcaetera. Așadar, mi se pare cu neputință de cuprins într-o formula matematică conținutul unor stări sufletești, „bonum non est in mathematicis”, cum spune adagiul aristotelic "omul nu poate fi un mecanism". Aveți dreptul la apărare, domnule Florentin Smarandache!

FS: Eu nu mă apar, ci destăinui adevărul sau părerea măcar mea.

Am impresia ca Dvs. vă referiți la Logica Booleană, care este rigidă, însă logicile contemporane, enumerate parțial în răspunsurile anterioare, sunt mai flexibile, mai multate pe realitate, mai ne-exacte - în care multe din principiile și legile logicii clasice sunt încălcate.

Profesorul universitar din New Mexico Valceanul Florentin Smarandache este „Emigrant la infinit”

Zilele trecute, înainte de plecarea domniei sale în Jamaica, am avut marea onoare de a sta de vorbă cu domnul Florentin Smarandache, profesor de matematică la Universitatea New Mexico („University of New Mexico, Gallup”) din Statele Unite. În urma cu o săptămână, pe 10 decembrie, i-am trimis doar un mesaj și i-am urat „La mulți ani!”, cu ocazia zilei de naștere. L-am întrebat și dacă ar fi de acord să ne acorde un interviu. Sincer, la cât de ocupat este, nu ne așteptam să primim vreun răspuns... Surpriza însă a fost cât se poate de plăcută: nu numai că a fost de acord cu acest interviu, dar s-a și bucurat că noi, câțiva vâlceni, am știut data nașterii sale. Recunoscutul scriitor și profesor de matematică Florentin Smarandache s-a născut pe 10 decembrie 1954 în comuna Bălcești, județul Vâlcea. A absolvit Școala Generală din aceeași comună (1961-1969), apoi Liceul Pedagogic (1969-1972) în Craiova, continuând la Rm. Vâlcea (1972-1974). Și-a luat diploma de învățător și, așa cum era firesc la vremea respectivă, a făcut și stagiul militar cu termen redus (Medgidia, 1974-1975). A urmat apoi Facultatea de Științe, secția informatică, a Universității din Craiova (1975-1979), fiind șef de promoție. A obținut doctoratul în matematică (Teoria Numerelor) la Universitatea de Stat din Chișinău (1995-1997). A participat ca elev și student la olimpiade școlare de matematică, obținând premii și mențiuni locale și naționale (1967-1974) și a condus cercuri de matematică în liceu și la universitate; a participat la Olimpiada studentescă Traian Lalescu, Cluj-Napoca (1977); a participat la diverse sesiuni științifice pentru studenți în Craiova și Iași (1978-1979); a pregătit și selecționat echipa elevilor marocani (Rabat) pentru Olimpiada Internațională de Matematică din Paris (1983).

Domnule profesor, care au fost circumstanțele ce v-au determinat să plecați în afara granițelor?

- Este o poveste lungă... Nu mai este nici un secret faptul că în 1988 am fugit din România comunistă. Adică am fost disident pe vremea lui Ceaușescu. În perioada 1982-1984 am fost profesor cooperant în Maroc, predând matematicile în limba franceză (Lycée Sidi El Hassan Lyoussi din Sefrou). Am revenit în țară, continuându-mi activitatea didactică și am fost profesor, timp de un an, la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Craiova. În anul 1986 nu am putut obține viza de ieșire din țară pentru a participa la Congresul Internațional al Matematicienilor de la Universitatea din Berkeley (California). Am făcut atunci greva foamei... Îmi aduc aminte că am publicat o scrisoare de protest în *Notices of the American Mathematical Society* (Providence, RI), în care am solicitat libertatea de circulație a oamenilor de știință. De soarta mea s-a interesat Dr. Olof G. Tandberg, secretar la Academia de Științe din Stockholm, care mi-a telefonat din București. În perioada anilor 1986-1988, Inspectoratul Școlar Județean Dolj nu mi-a mai acordat nici un post de profesor, din motive politice, fiind obligat să supraviețuiesc din meditații. În toamna anului 1988 am obținut cu greutate un pașaport de turist pentru Bulgaria. De aici am trecut în Turcia și am cerut azil politic. Timp de doi ani am fost deținut în lagărele de refugiați politici din Istanbul și Ankara (1988-1990). Am făcut tot felul de munci, din cele mai diferite, până a obține viza de emigrare în America. Am ajuns acolo în primăvara lui 1990. Toate peripețiile și pățaniile din lagăr și exil le-am descris pe larg în jurnalele mele publicate.

Povestiți-ne ce a urmat după emigrarea dumneavoastră în Statele Unite.

- Începând cu 1990 și până în 1995 am lucrat ca inginer de software la corporația Honeywell din Phoenix (Arizona), specializată în calculatoare. Apoi am fost profesor adjunct de matematică la Pima Community College din Tucson (1995-1997). Din 1997 am fost asistent universitar de matematică la University of New Mexico (Gallup), iar în 2003 am devenit conferențiar universitar. Începând de anul trecut, sunt profesor universitar la această instituție.

Care sunt noutățile, ca să zicem așa, aduse de dumneavoastră în matematică?

- În 1969 am introdus gradul de negare al unei axiome sau teoreme în geometriile care pot fi parțial euclidiene și parțial neeuclidiene; multi – structurile, unde o structură mai slabă conține insule de structuri mai puternice; multi-spațiile (combinații de spații heterogene). Cred că și lucrările mele în teoria numerelor s-au bucurat de o anumită popularitate internațională, deoarece matematicienii români, cât și străini (din SUA, Canada, Japonia, Brazilia, Franța, China, Bangladesh, Italia, Bulgaria, Spania, Suedia, Australia, Rusia, Cehia, Olanda, Chile, India, Ungaria) au scris 29 cărți și câteva sute de articole, note și probleme propuse despre aceste noțiuni (n.r.: În 1997, la Universitatea din Craiova, s-a organizat Prima Conferință Internațională asupra Noțiunilor de tip Smarandache în Teoria Numerelor, cu participarea unor cercetători din țară, dar și din Suedia, Franța, Rusia, și Spania).

Oricum, preocupările dumneavoastră acoperă o arie foarte largă de domenii, iar matematica este doar una dintre acestea. Aveți foarte multe cărți (romane, poezii), tratate de sociologie, filozofie, fizică și psihologie...

- Din 1970 am început colaborarea la revista școlii, *Năzuințe*, apoi la alte periodice românești și străine (vreo 50 științifice și peste 100 literare). Mi-am tradus o parte din lucrări în franceză și engleză, iar altele au fost traduse în spaniolă, portugheză, italiană, esperanto, rusă, sârbă, japoneză și arabă. Am avut diverse colaborări cu poeme și piese de teatru la 42 de antologii românești, franceze, italiene, americane, indiene și coreene. Din anul 2002, împreună cu Dr. Jean Dezert de la Office National de Recherches Aéronautiques din Paris, m-am ocupat de fuziunea informației, extinzând Teoria Dempster-Shafer la o nouă teorie de fuzionare a informației plauzibile și paradoxiste (numită Teoria Dezert-Smarandache). În 2004 am creat un algoritm de Unificare a Teoriilor și Regulilor de Fuziune. Practic, în fizică am introdus paradoxuri cuantice și am emis ipoteza ca nu există nici o barieră a vitezei în univers, ipoteză controversată în lumea științifică. În filozofie am introdus conceptul de „neutrosomie”, ca o generalizare a dialecticii lui Hegel, care stă la baza cercetărilor mele în matematică și economie.

Mă înșel sau dumneavoastră sunteți principalul promotor al mișcării literare intitulată „paradoxism”?

- Voiam să vă vorbesc și despre acest lucru... În 1980, în literatură și artă am fondat acest curent de avangardă numit paradoxism, ca un protest împotriva totalitarismului, curent care acum are foarte mulți adepți în lume. Acesta constă în folosirea excesivă în creații a contradicțiilor, antitezelor, antinomiilor, oximoronilor, paradoxurilor. Am introdus experimente literare în drama mea „Patria de Animale”, unde nu există nici un dialog, iar în „O lume întoarsă pe dos”, scenele sunt permutate, dând naștere la un miliard de miliarde de piese de teatru distincte (n.r.: piesele lui s-au jucat în România, Germania (la Karlsruhe) și Maroc (la Casablanca, unde *Patria de Animale* a obținut Premiul Special al Juriului Internațional).

Puteți aminti numai câteva dintre poemele și romanele scrise de dumneavoastră?

- Toate îmi sunt foarte dragi, dar unele în mod deosebit... Dintre volumele de poeme aș aminti: „Distihuri paradoxiste”, „Formule pentru spirit”, „Cântece de mahala”, „Emigrant la infinit” și „Exist împotriva mea”. Dintre romane, cel intitulat paradoxal „NonRoman”, apoi cărți de călătorie : „Frate cu meridianele și paralelele”, „India Magică”, „Belfer în Africa” și „Mama vitregă Rusia”. (n.r.: la bibliotecile de la Arizona State University (Tempe) și University of Texas (Austin) sunt depozitate manuscrise, reviste, cărți, fotografii, casete, videocasete, privind activitatea creativă a profesorului născut în Vâlcea, în două colecții speciale, numite „The Florentin Smarandache Papers”).

Va mulțumesc!

Nu putem să nu amintim în încheiere faptul că profesorul Florentin Smarandache a vizitat peste 33 de țări, invitat fiind la diferite conferințe internaționale, a obținut aproape 20 de premii literare, a colaborat cu aproape 100 de societăți de științe și reviste internaționale, a conferențiat la diverse universități, a publicat peste 75 de cărți și peste 150 de articole și note științifice.

Mihaela Muscă, „Viața Vâlcii”, Rm. Vâlcea, 7 ianuarie 2010.

PRO și CONTRA

*= un dialog electronic paradoxist
despre... paradoxism! =*

2004

Florentin Smarandache:

Și, deoarece cea mai bună apărare este atacul (o maximă din fotbal, foarte paradoxistă și frumoasă, trebuie să recunoașteți), voi trece la atac împotriva întregii lumi: așadar, să-mi spuneti Dvs. și poetul din Popești și ceilalți denigratori ai mei ori ai paradoxismului ce capodopere au scos ei?!

E ușor de găsit gunoaie în ochii altora nevăzând bârna din proprii ochi (proverb paradoxist!... sic!).

La început argumentau prin România găștile literare adverse: ce mare critic a scris despre paradoxism? Nu înțelegeam ce însemna "mare critic", fiindcă n-a auzit nimeni nici de Manolescu, nici de Ștefănescu (ăsta cu doua fețe: scria articole de fond despre Ceaușescu pe vremea dictatorului, apoi s-a făcut... "democrat"!), etc. în străinătate. Le-am spus c-au scris Marian Popa (în Istoria Literaturii a sa), Gheorghe Tomozei, Cezar Ivănescu, Ion Rotaru (tot într-o Istorie a Literaturii), Ovidiu Ghidirmic, C. M. Popa, Marian Barbu, Aurel Sasu, Florea Firan, etc. în afară de I. Soare, T. Popescu, etc.

Nu vă dați seama că totul în România și aiurea este pe găști și mafii literare?

FS, paradoxistul înrâit!

Mircea Monu:

Vă rog să dați o circulară către întreaga Mișcare Mondială Paradoxistă spre a o înștiința despre scepticismul poetului din Popești (autor a patru plachete și a unui volum de eseuri religioase) - care nu-i un caz singular, ci exprimă o părere generală (deci și eu cred cam același lucru) -, spre a se produce oarece creații cu pretenții de capodopere!

FS:

Marea operă a paradoxismului (neavută de nici o altă avangardă literară) este aplicarea lui în cibernetică. Desigur că, spunând acest lucru unui poet afon de știință, va însemna nimic; pe poeți îi interesează numai lăăituri pe hârtie care, să recunoaștem - nu prea le citește și nu interesează pe nimeni!

Dar se vede că nu ați citit piesele mele de teatru din volumul "Metalstorie" și nici

"NonRoman"-ul, amândouă pe Internet la

www.gallup.unm.edu/~smarandache/eBooksLiterature.htm.

Metalstorie va apărea curând în limba engleză pe coasta de est a Statelor Unite.

De asemenea, eu consider că **distihurile paradoxiste** (F. S. + Doru Moțoc) vor rămâne ca o specie nouă în poezie, aplicabilă în jurnalistică (câte titluri din ziare nu sunt paradoxiste involuntar!... de pildă chiar în Vâlcea, greviștii din Govora - dacă nu mă înșel - purtau pancarte cu distihul paradoxist "Ne-am săturat / de foame!"). Ce exemple mai reale / mai bune vreți? Și-apoi paradoxismul se produce / există în mod natural, Domnule, indiferent de mine, de D-ta, sau de poetul acela. Este în folclor: "Când o face plopul pere / Și răchita micșunele", etc.

Știu că noua generație este contra postmodernismului - tocmai pentru că așa se întâmplă între generații: ceea ce unii afirmă, alții vin să infirme (vezi atâtea cazuri în filozofie: idealism și materialism se contrazic, și demonstrează fiecare tabără că are dreptate, un filozof contrazice pe altul și amândoi au dreptate în mod simultan, etc.) - nu numai în literatură dar și-n alte domenii umaniste, uneori și-n știința atât cât e posibil aici. Mai târziu le va veni și lor rândul să fie infirmați de generația următoare. Însă, peste logicile moderne (fuzzy mai ales, paraconsistentă, intuitivă, neutrosifică), nu vor putea trece deoarece ele au aplicații științifice, practice [Japonia conduce în aplicarea proceselor fuzzy într-o serie de modelări]. De exemplu, la conferința din Suedia (precum și la cea din Australia – 2003) la care am fost în iulie, acest an, 2004) este vorba de aplicarea paradoxismului filozofic / logic și-a logicii neutrosifice privind fuziunea informațiilor contradictorii în cibernetică, tragerea la țintă (în domeniul militar), prelucrarea imaginilor provenite din satelit, etc. Sunt lucrări publicate de profi universitari și cercetători.

"Poezia vizuală" se practica prin anii '80-'90. Au apărut și antologii internaționale - una scoasă de o profă americană. Exista și un grup special în Brazilia, în limba portugheză desigur - al lui De Campos (dacă-mi amintesc bine, ar trebui să caut prin notițele mele). Acum este depășită. Puteți accesa un volum de-al meu în acest sens, numit sugestiv "NonPoems" (Ne-Poeme), apărut prin 1990, la:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/NonPoems.pdf> .

Tot pe-atunci exista și "poezia sonoră" (zgomotele formau o poezie, de exemplu).

Eu le-am extins, tot prin anii '80, la "poezia-obiect" (tridimensională), de pildă o floare reprezintă un poem, și la "poezia-fenomen" (de pildă vâslitul unei bărci pe lac reprezintă un poem natural), ori la "pictura-fenomen" (fulgerul pe cer poate reprezintă un tablou / pictură natural/a), etc. În prezent se practică "poezia multimedia" pe internet (cyber-poems): animație (cu Java), sunet / melodie, pictură, text - toate în același cadru. O astfel de poetă, cu care sunt în contact, este Tamara Lai din Italia. Este o poezie mai mult de instanță, un sumum de impresii simultane (fiindcă nu știi ce să faci mai întâi: să citești textul, să ascuți sunetele și să privești pictura, ori să urmărești animația).

Paradoxismul are aplicații nu numai în știință, dar și în artă, literatură, în viața de toate zilele – contradicțiile sunt la tot pasul. Orice ți-aș spune, D-ta întorci cuvintele și-o dai în continuu cu

dadaiismul. Îți urez succes.

[Acest secol este un secol (ba chiar de mileniu am putea vorbi) al științei, nu al artei și literaturii cum s-a întâmplat, de pildă, în secolul XIX. Știința este mult mai importantă decât literatura și arta, să recunoaștem; de aceea nici nu li acordă prea mare atenție ultimelor două în societățile dezvoltate, și e normal.] Iar în privința artei și literaturii m-am documentat despre avangarde peste tot, citind și conspectând tot felul de "isme" - indiferent ce critic de litere și arte ar fi. Am doua albume mari, late și groase de artă și-n biblioteca de acasă.

Indiferent ce argumente, chiar științifice (!), v-aș aduce, Dvs. nu vedeți decât într-o direcție. Dvs. sunteți un negativist total la adresa paradoxismului, care-i mult mai important decât dadaismul, însă admirați dadaismul care-i desconsiderat de toată lumea... Ceva-mi pare suspect...

Va referiți la faptul că dadaismul este mai CUNOSCUT decât paradoxismul, ceea ce-i adevărat, dar nu are nici o aplicație științifică precum paradoxismul - de aceea, din punct de vedere pragmatic, paradoxismul este mai IMPORTANT.

Da, poate fi în prezent un curent de revenire la tradițional, știu și un grup american Yahoo, auto-intitulat "goodart", dar așa de reduși sunt unii membri acolo încât se împotrivesc și înfățișării unui nud feminin (neobscen) în opera de artă - care, să fim sinceri, reprezintă frumosul.

Însă, după perioada aceasta de întoarcere la tradiție, se va reveni la experiment și avangardă - și acest ciclu o să se repete la infinit: tradiție-avangardă-tradiție-avangardă... Vă asigur că, după ce lumea se va plictisi de același stil clasic ori tradițional (și acest lucru se va întâmpla: nu poți să mănânci mereu aceeași mâncare de pește!), va încerca noi metode / modele. [Ve i ajunge la vorba mea peste (cel mult) vreo 10-15 ani.]

(La Duchamp am admirat arta brută, nu am criticat-o.)

Eu nu am afirmat nicăieri că paradoxismul e o 'mare filozofie', ci doar că se aplică și în acest domeniu, și că există de la sine. Un simplu exemplu: materialistii demonstau că ei au dreptate, în vreme ce idealistii demonstau și ei la rândul lor că ei au dreptate. Și în fond cine are dreptate? Eu zic că amândouă taberele în mod simultan, dar privind lucrurile din obiective diferite; sau fiecare au adevăruri parțiale. Iată că o aserțiune poate fi și adevărată și falsă în același timp. Astfel de propoziții pot fi analizate în logicile dialetheistă și neutrosifică (dar nu în logica clasică - aristoteliană).

Și mai mult: a apărut o școala filozofică, apoi alta care a contrazis-o, pe urma alta care le-a contrazis parțial pe amândouă, și tot așa.

Acum să nu săriți iar spunându-mi că și dadaismul se aplică în filozofie!

Să dau un exemplu de pomină din fizica cuantică, științific, privind fenomenul paradoxist: fotonul este considerat de unii fizicieni mari ca o particulă, în vreme ce alți fizicieni recunoscuți îl considera drept o undă (adică opusul particulei); s-au efectuat experimente științifice care demonstrează că fotonul este o particulă, și alte experimente științifice care au demonstrat că el este o undă. Nu mă credeți? Întrebați un fizician, sau citiți în fizica cuantică. Și tot în fizica cuantică: este posibil ca o particulă să fie în același timp în două locuri diferite. Da, pare imposibil, paradoxist, și totuși așa afirmă cuanticienii de renume. Aici se utilizează teoria mulțimilor neutrosifice, dar și multistructura multispațiilor.

Și tot paradoxismul spune că adversarii pot colabora în avantajul amândurora. Uite, în război:

schimbul de prizonieri între părțile beligerante. Se aplică dadaismul și aici?! Paradoxismul este constructiv, nu distructiv precum dadaismul - asta-i altă deosebire esențială.

V-am explicat despre aplicarea paradoxismului în cibernetică, inteligența artificială privind fuziunea informației contradictorii. Congresele internaționale, cu articole publicate în Proceedings, cu cercetători de la institute și universități de pe glob, se pot accesa pe web: FUSION 2004 Conference (Stockholm, Sweden): <http://www.fusion2004.org>
FUSION 2003 Conference (Cairns, Australia): <http://www.fusion2003.org>

ca să vedeți că sunt lucruri serioase, recunoscute în lume, și mai ales aplicabile. Cred că, prin aceste exemple concrete, orice alte comentarii împotriva paradoxismului sunt de prisos, indiferent din partea cui ar veni și oricât de infatuați ar fi aceia (de pildă un Alex Ștefănescu, Gheorghe Grigurcu - care de fapt sunt total necunoscuți în străinătate).

Provocarile dvs. m-au iritat și incitat - și mi-au făcut bine, sporindu-mi aplicarea și înțelegerea paradoxismului. Vă mulțumesc.

Oricine are dreptul să mă contrazică, dar și eu am dreptul la contra-replică.

Nu mi-ați arătat ce capodopere au ceilalți? Probabil că n-au, altfel mi le-ați fi azvârlit în ochi. Nu stiam ca ați efectuat și sondaje Gallup de opinie la adresa (anti-)paradoxismului. Există gașca celor de la centru (Observatorul anticultural de pildă, etc.) care mă înjură din cauza jurnalului "America, paradisul diavolului" și-mi fac atmosferă negativă. Probabil că v-au luat în vizor și pe Dvs. pentru publicarea memoriilor mele... sau au făcut presiuni asupra dvs. Dar imaginea negativă atrage mai mult decât cea pozitivă, sic!

Hai să folosesc și eu armele dvs., proverbul cu "Nimeni nu-i profet în țara lui"... (aprope de români).

MM:

Când am spus "păreră generală" nu m-am referit doar la adversarii dvs. literari, ci la publicul cel mai larg cu putință, în viziune neutrosifică: adversarii + indiferenții,

FS:

Păi, dacă sunt indiferenți, cum pot fi și împotriva?

MM:

Dacă privim literatura ca un sistem, paradoxismul este chiar o manifestare entropică în cadrul acestuia!

FS:

De acord, ca mai toate avangardele.

MM:

Faptul că dvs. faceți și știință și literatură (păi, literatura nu este și ea o știință?, cel puțin, teoria ei!) este o altă problemă, care ar putea face obiectul a mii și mii de pagini, dar ar fi păcat de hectarele de pădure sacrificate pentru asta, precum și de vapoarele de cerneală zvârlite astfel pe apa sâmbetei (că tot vă poartă unii sâmbetele!)! Probabil că v-ați simți ofensat și m-ați pune la index dacă v-aș aminti că "o vorbă" populară spune: "Lucru-amestecat miroase a căcat!" (scuzat să-mi fie, așadar, exprimarea cea neuniversitară!)..

FS:

Greșiți, Domnule Monu, nu cred să nu fi auzit de interdisciplinaritate, de transdisciplinaritate chiar (de ultima se ocupă un român din Paris, Basarab Nicolescu, dar sper ca nu-l veti vexa și pe el ca pe mine cu... "căcat", etc.).

MM:

Foarte bine, faceți cum vă cere inima și nu vă supărați pe cel care vă spune că, obiectiv vorbind, un om nu este dotat să poate excela în două domenii, fie ele matematică și literatură.

FS:

Ba istoria infirmă această aserțiune: Omar Khayyam, Paul Valery, chiar Ion Barbu, etc.

MM:

Nu am reușit să "studiez" cartea lui Ion Soare, dar din cât am frunzărit-o pentru nevoile mele redacționale, mi-a părut a fi o compilație slăbuță.

FS:

Nu e nici o compilație. Compilație din cine/ce? Este un studiu serios, de aceea se și publică în prezent în limba engleză.

MM:

Când am spus "creații paradoxiste cu pretenții de capodopere", aveam în vedere, desigur, poezia, căci pornisem discuția de la un poet.

Desigur, pe poeți nu-i convinge faptul că marea operă a paradoxismul este aplicarea lui în cibernetică: este o altă găscă-n altă traistă! Nu-l uitați pe domnul Vucea: nu este voie să adunați "boii" cu "măgari"! Desigur, în paradoxism, "E voie / să nu fie voie!".

FS:

Ba se pot aduna, rezultatul fiind "animale domestice" (un 'gen proxim' care nu-mi vine acum în minte).

MM:

Ziceți cu patimă excesivă:

pe poeți îi interesează numai lălăituri pe hârtie care, să recunoaștem, nu prea le citește și nu interesează pe nimeni!

Păi, după un așa calapod de gândire, nu putem afirma același lucru și despre... Paradoxism?!... Cum zice poporul român: "Cine zice, ăla e!".

FS:

Nu domnule, marea diferență este ca paradoxismul izvorăște natural în folclor și jurnalistică, în știință chiar. Pe când poeziile atâtor poetași foarte rar se citesc, doar cele ale poezilor cei mai cunoscuți.

MM:

Într-adevăr, n-am citit nici "Metalstorie" și nici "NonRoman", dar, deocamdată, serialul meu despre Paradoxism este la capitolul Poezie. Când voi ajunge la Teatru și Proză, o voi face! Sunt de acord că "Distihul paradoxist" va rămâne ca o specie nouă în poezie,

FS:

E ceva și numai atât. Alții nici măcar atât n-au reușit!

MM:

Dar asta nu înseamnă că distihurile scrise de "X" sau de "Y" sunt și capodopere. La vremea respectivă, epigrama, rondelul, sonetul, gazelul etc. au fost o specie nouă în poezie, dar câte poezii proaste din asemenea genuri n-au fost scrise?!

FS:

În orice gen/domeniu sunt creații și bune și rele, nu poate fi totul perfect.

MM:

De acord că paradoxismul există/se produce în mod natural, că există în folclor. Dar în acest caz nu este vorba de folosirea în exces a paradoxurilor, nu sunt căutate cu lumânarea sau cu felinarul aprins ziua-n amiaza mare, deci nu miroasă artificial. Să nu uităm vorba din popor: "Ce-i prea mult strică!". Aici intervine Legea a II-a a Dialecticii (trecerea cantității în calitate,

care nu înseamnă întotdeauna o calitate superioară!).

FS:

De acord. Am zis eu contrariul?

MM:

N-ar fi uman din parte-mi să vă irit cu critici și scepticisme asupra Paradoxismului, dar nici n-am garanția că ele ar produce automat "perle paradoxiste" pentru a-mi călca pe inimă!...

FS:

Dar cine a afirmat acest lucru? Cine a zis ca totul produs de paradoxism ar fi perle? Cum nici totul produs de poeziile religioase ori suprarealiste, ori de ziaristică, etc. ar fi perle, *n'est-ce pas?*

MM:

Nu sunt antiparadoxist, spun că este puțin probabil să producă în poezie capodopere.

FS:

Dar de ce neapărat în poezie vreți Dvs.?

Însă eu prezic, totuși, că în poezie vor rămâne "Distihurile paradoxiste" și "Cântecele de mahala" (ultimele semiparadoxiste, cu destule reacții critice *pro* și *contra*).

MM:

Dar s-ar putea să și apară vreuna, din moment ce Paradoxismul este o Mișcare mondial organizată, dar se produce și spontan. Cum aș fi eu anti-, când am produs, fără să știu, așa cum domnul Jourdain vorbea proză fără să știe, un poem cu mijloace paradoxiste - sper că v-amintiți de el, "Postulatul Matricei Eminescu", scris ca un enunț de axiomă cu trei corolare?

FS:

Comparația cu domnul Jourdain este pertinentă.

MM:

Am publicat serialul în "Monitorul de Vâlcea" nu pentru a-l pune în lumină negativă, ci pentru că Paradoxismul există, este un fenomen care trebuie semnalat și, colac peste pupăză, a fost fondat de către un vâlcean! Ca ziarist, eu trebuie să fiu neutru și obiectiv, atât cât se poate în cadrul subiectivismului care există în mod obiectiv în fiecare dintre noi.

FS:

Da, trebuie sa fiți neutru, nu anti-paradoxist.

MM:

Sper să nu uit și marți, ca să văd ce mi-ați trimis de pe meridiane și paralele...

FS:

Ati observat ca am inclus și destule autocritici ori aspecte negative la adresa mea în aceste memorii - ca să se bucure dușmanii.

MM:

O să deveniți ipohondru, cu Securitatea asta care vă violează (corespondența!). E drept că plicul cu poze trimis lui Dragoș Constantinescu și dispărut fără urmă "te cam bagă la o idee, iar de-aci, fandaxia-i gata și din fandaxie dai în apoplexie!" (vorba lui Caragiale) dar să nu fie și altceva și la mijloc, de exemplu să le fi declarat "Imprimare"... Dacă tot aveți copii ale dosarelor dvs. la Securitatea din Craiova, ce-ar fi să le publicăm, măcar o țără?...

FS:

Mi-ați dat de înțeles că producțiile și activitățile mele nu prea merită atenție fiindcă nu produc capodopere. Atunci, publicați-i pe cei cu capodopere!

MM:

Despre articolul cu mafia internațională în știință și în literatură:

a) păi, vedeți că nu doar românii sunt așa și pe dincolo?!...

b) "aveți puținică răbdare, stimabile", căci am nevoie de o fuziune a informațiilor sosite la redacție!

Nu știi ce să fac: să râd sau să plâng atunci când afirmați că treceți la atac împotriva lumii întregi (când, de fapt, trebuie să vă luptați doar cu propriile limite!) întrebând denigratorii ce capodopere au scos ei?! Demonstrați că ați produs capodopere (deși, "Lauda de sine nu miroase-a bine!"), dacă sunteți în stare, iar dacă nu, scrieți în continuare ce puteți, căci, oricum, sita posterității va cerne, indiferent de ce cred eu, dvs. sau oricine altcineva!

FS:

Domnule, cei care mă împrășcă pe mine cu noroi că paradoxismul nu a produs capodopere, înseamna ca ei au produs. Altfel este absurd să arunci murdaria ta asupra altuia.

Și eu totuși afirm ca a produs.

MM:

Or mai fi și din ăia cu gunoiul și bârna, căci nu pot lucra toți la întreprinderea de salubritate sau de industrializare a lemnului, dar nici să nu dați cu proverbul, precum Ieremia cu oiștia-n gard, la adresa cui își exprimă (cu bună credință) dreptul la opinie!

Poți fi critic mare doar în cultura națională, nu și-n cea internațională, când intervine bariera de limbă și lipsa traducerilor inspirate.

FS:

Nu este adevărat. Dacă un critic folosește o structură critică deosebită (nu doar critica de întâmpinare ori, mai ales, de gașcă! practică în România), produce o teorie literară de valoare, sau o 'capodoperă' (ca să folosesc armele pe care Dvs. le îndreptați împotriva paradoxismului) se afirmă internațional. Dar cei de la România literară, Observatorul nu au fost în stare de așa ceva...

MM:

E destul de greu să faci topul criticilor literari, dar nu aș putea să-i situez în acesta pe Gheorghe Tomozei, Cezar Ivănescu, Ion Rotaru sau Ion Soare! (Ce să-i faci, am și eu limitele mele!)

FS:

Văd că pe Marian Popa, cu importanta lui Istorie a Literaturii, l-ați uitat... N-am înțeles de ce Ion Rotaru nu este un critic mare? Nu-s mulți în România care au scris o istorie atât de documentată - da, or fi și scăpări, nu poți avea siguranță și control asupra atâtor informații - și Călinescu are greșeli într-a lui.

Da, știu, îl injură gașca celor de la România literară pentru că Rotaru este de o altă ideologie. Eu nu mă ghidez după politică / ideologie / gașcă ci după valoare. Dar aceștia de la România literară, Observatorul, Dilema au culoarea politică / ideologică a celor care îi finanțează, foarte clar.

Să nu-mi spuneți acum că Alex. Ștefănescu e un mare critic - probabil la adresa propagandistică a lui Ceaușescu când scria articole de fond!

Chat paradoxist în calambururi

Janet Nică – Florentin Smarandache

Janet Nică: vă saluuut cu interes dezinteresat...

BUZZ!!!

Florentin Smarandache: mă interesează dezinteresul janetnica-ian.

Janet Nică: dacă nu sunteți pe fir, îmi ies din fire.

Janet Nică: fi-r-ai al naibii!

Florentin Smarandache: ce mai fac și nu fac paradoxistii doljeni?

Janet Nică: para doxiștii doljeni se cheamă juveți.

Florentin Smarandache: unde este juvetele nostru acum?

Janet Nică: în apele lui.

Florentin Smarandache: eu sunt în zăpada mea.

Janet Nică: și eu sunt tot în zăpada dumneavoastră.

Florentin Smarandache: okay. o să transpirăm împreună și separat.

Janet Nică: pe aici toți țurțurii se fac sloiuri.

Florentin Smarandache: ți-am văzut situl, dar nu ai pus și cărțile.

Janet Nică: ba da, sunt puse 5 din 9.

Florentin Smarandache: atunci link-urile nu au mers pentru mine - nu mă cunosc!

Janet Nică: ziceți cuțu-cuțu și vă cunosc.

Florentin Smarandache: cuțu-cuțule!

Janet Nică: gata, gata, domnule.

Florentin Smarandache: fiindcă tot vorbim de domni, ce mai face domnul Barbu?

Janet Nică: sau, susan, deschide-te.

Florentin Smarandache: în ce format le ai pe sit? "făt frumox" este și ea?

Janet Nică: mai mult se face că face, iar ce-a făcut, desface.

Janet Nică: nu știu în ce format, o să-l întreb pe Ovi al meu și vă comunic. normal, este și FĂT FRUMOX.

Florentin Smarandache: popa, cel mofluz, e prin canada la fiică...

Janet Nică: dar CEAȘCA DE LITERATURĂ ați citit-o?

Florentin Smarandache: care?

Janet Nică: Domnul Barbu în Canada? Nu, e la Craiova.

Florentin Smarandache: Nu, D-I Popa (ce mi-e popa) aminamicul tău, e-n Canada.

Janet Nică: Aaaa, așa da. Se canaduește .

Janet Nică: toți care ies afară intră mai bine înăuntru.

Florentin Smarandache: *esperamos*.

Janet Nică: cu certitudine e ceva dubios.

Florentin Smarandache: ești mai paradoxist ca mine!

Janet Nică: poate mai catolic decât Papa.
Janet Nică: și mai diplomat decât mapa.
Florentin Smarandache: mai ortodox ca patriarhul.
Janet Nică: și mai rege ca monarhul.
Florentin Smarandache: mai albastru decât verde.
Janet Nică: regăsire ce se pierde.
Florentin Smarandache: am murit.
Janet Nică: vă urez din România să vă iubească bucuria!
Florentin Smarandache: acum, după moarte?
Janet Nică: de râs?
Florentin Smarandache: aha
Janet Nică: nu toți se nasc spre a muri și mor spre a se naște?
Janet Nică: ați intrat în CEAȘCA DE LITERATURĂ?
Florentin Smarandache: scrie și piesuțe de teatru paradoxiste -
precum acest chat.
Janet Nică: să văd ce se încheagă.
Janet Nică: nu mi-ați spus ce ați făcut în Egipt...
Florentin Smarandache: am vazut.
Janet Nică: ați mâncat fazanul fript?
Florentin Smarandache: nema
Janet Nică: nema nema, asta este teorema?
Florentin Smarandache: ce-ai zice de o carte .chat. comună?
de dragul marelui talent paradoxist al d-lui nică (fără
frică) și mari-nică
Janet Nică: cu ocazia acestui prilej, ar fi o mare bucurie.
Florentin Smarandache: cartea o poți scoate din aceste dialoguri.
Janet Nică: mai întâi să o dialogăm, apoi să o omologăm
Florentin Smarandache: și omogenizăm.
Janet Nică: și să o damigenizăm, de la damigeană
Florentin Smarandache: și-o urciorizăm de la vatra de vin
Janet Nică: o vadrizăm, o vinizăm, o avizăm și o divinizăm.
Florentin Smarandache: acum mă atacă și mm-ul [=mircea monu-l)
Janet Nică: intrați în tranșee și atacați-l pe mai multe trasee.
Janet Nică: dacă vreți, vă las, să nu fiți în impas la fiecare pas.
Florentin Smarandache: sunt la pas la fiecare impas
Florentin Smarandache: am succes în eșecuri.
Janet Nică: să vă iubească norocul tot timpul mai în tot locul.
Janet Nică: vă las cu Monu Tutankamonu
Janet Nică: și Fanfaronu
Janet Nică: să citiți Decameronu
Florentin Smarandache: Matrahonu
Janet Nică: eu nu vă mai țin isonu
Florentin Smarandache: și citesc hexameronu
Janet Nică: să beți cu biberonu
Janet Nică: cu conu Monu
Janet Nică: zdrahonu
Florentin Smarandache: baraonu
Janet Nică: de la NATO până la ONU

Florentin Smarandache: tot român. mi s-a monu
Janet Nică: că e tare astronomu și merge ca metronomu
Janet Nică: florentine, nu te mai rețin, sper să mai vorbim în
viitorul cât mai proxim.
Florentin Smarandache: metronomu cu capac / și la gură hap hap
hap
Florentin Smarandache: ne vom întâlni în viitorul trecut.
Janet Nică: te pup și să te aresteze bucuria pentru multă vreme!
Florentin Smarandache: adios pe dos!
Janet Nică: să înflorești, florentine, ca un cireș de pe la mine
Florentin Smarandache: să janetești, janet, și să nicalești ca
niculescu
Florentin Smarandache: o să copiez tot chat-ul într-un fișier pe
care-l păstrez pentru anti istoria literară
Janet Nică: să mă ții la curent cu electricitatea verbului tău
Janet Nică: bravo, așa să refaci, să refici, să refoci...
Janet Nică: te pup încă o dată de mai multe ori...

Chestionar despre paradoxism

1. Când ați auzit pentru prima dată despre paradoxism ca avangardă în literatură, filozofie, artă, știință?
2. Prin ce se deosebește paradoxismul de celelalte curente (literare sau neliterare)? {Nu trebuie neapărat să-l comparați cu *toate* celelalte curente.}
3. Ați avut vreodată situații paradoxiste în viața dvs.? În caz afirmativ, dați un exemplu.
4. Dacă ați creat ceva în stil paradoxist în literatură (poezie, proză, teatru, eseu), artă, știință (fizică, matematică, logică, filozofie, lingvistică, ...), etc. vă rugăm să prezentați în cel mult ½ pagină pentru fiecare domeniu câte un exemplu paradoxist.

*Cu mulțumiri pentru participarea dvs. la acest sondaj,
Florentin Smarandache*

Din Folclorul Paradoxist al INTERNETULUI

România

Țară tristă
Plină de umor!

Stare tehnică:

Are probleme cu alimentarea, o mică defecțiune la mecanismul de direcție, că nu ține linia dreaptă, și merge cam înfrânată. Cutia de viteze e blocată în marșarier. Este înmatriculată în Europa, cu numere provizorii, se mai poate circula cu ea maxim o lună.

Istoric:

Este fabricată acum 2000 de ani, sub licență romană. A fost avariată în repetate rânduri. Prima dată a fost condusă de niște ciobani, dar au mai călărit-o și alții. A fost reparată numai cu piese second hand, aduse de pe la turci. O perioadă a fost condusă bine de niște nemți, Carol I și Ferdinand, dar apoi a încăput iarăși pe mâna unor idioți care au băgat-o prin toate gropile.

Exteriorul a fost vopsit în 1989, dar interiorul este încă plin de rugină. A mai avut câteva reparații capitale, în 1600, 1859 și 1918, dar a mai și pierdut o parte din piese.

Combinatii:

Predau leasingul, mai sunt de plată la ea câteva zeci de rate FMI. Accept și variante de schimb cu o țară similară din Africa, oricât de mică ar fi dar să funcționeze.

De ce o vând:

Sincer să fiu, o vând că m-a lăsat în drum și nu mă pricep la ea. Plus că îmi consumă cam mult, și ca s-o repar mă costă cât nu face. Oricum, eu n-am permis de conducere pentru categoria asta de țară, așa că să o conducă cine s-o pricepe. Dacă nu o vrea nimeni, o dezmembrez și o vând pe bucăți. E păcat de ea, vă spun. Sper să o ia cineva care știe să o aprecieze.

Discursul înainte de alegeri, citit normal de sus în jos

În partidul nostru politic, ne respectăm promisiunile
doar imbecilii pot crede că
noi nu vom lupta împotriva corupției
pentru că, un lucru e sigur pentru noi:
cinstea și transparența sînt fundamentale pentru atingerea idealurilor noastre
vom demonstra că e o mare prostie să crezi că
mafia va continua să facă parte din guvern ca în trecut
vă asigurăm, fără umbră de îndoială, că
dreptatea socială va fi scopul principal al mandatului nostru
cu toate acestea, există încă oameni proști care își imaginează ca
guvernarea să fie posibilă în continuare
cu aceleași vechi șmecherii politice ale pedeliștilor
cînd ne asumăm puterea, facem totul pentru ca
să se termine cu situațiile privilegiate și cu traficul de influență
nu suportăm în nici un fel ideea că
poporul va flămînzii, tăind pensiile și salariile
ne vom îndeplini misiunea chiar dacă
rezervele economice vor fi complet epuizate
vom exersa puterea pînă ce
veți înțelege că începînd de acum
noi sîntem partidul PDL, victorios în alegeri

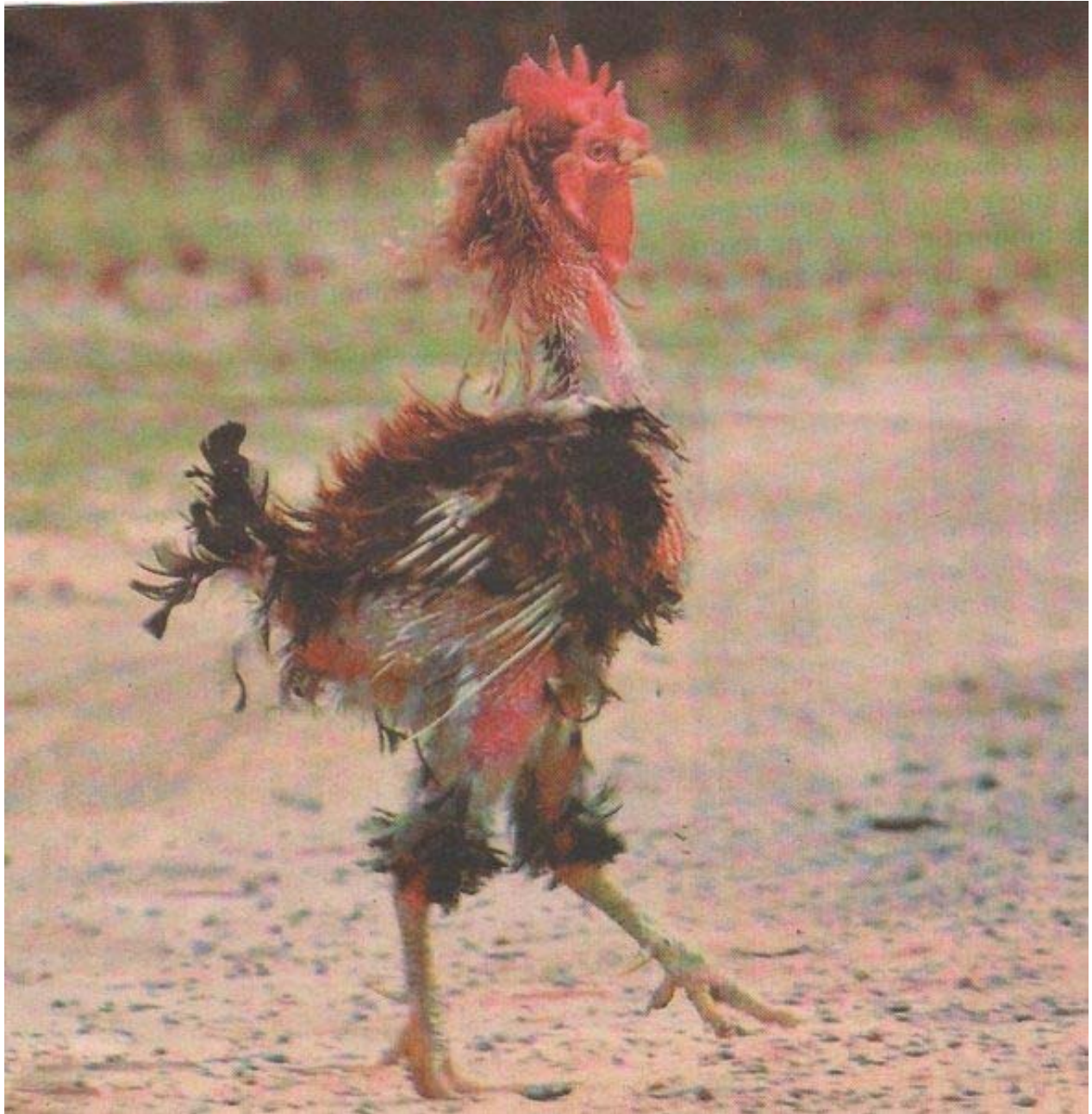
SURPRIZA o aveți dacă citiți fiecare rînd de jos în sus!

VUVUZELA pentru guvern

Contribuabilul român

1. Încă țanțoș după primele măsuri de austeritate luate de guvern - iulie 2010

2. Septembrie 2010... după concediu...

3. Decembrie 2010... așteptând sărbătorile de iarnă

4. Și... după iarna 2010-2011, în martie 2011

Salariul.....

.... ceapă: îl vezi, îl prinzi în mână... și începi să plîngi

.... canalie: nu te ajută la nimic, doar te face să suferi, dar nu poți să trăiești fără el

.... umor negru: rîzi ca să nu plîngi

.... prezervativ: îți taie inspirația și cheful

.... impotent: cînd ai mai multă nevoie de el te abandonează

.... dietetic: cu el mănînci de fiecare dată din ce în ce mai puțin

.... ateu: deja te îndoiești de existența lui

.... ejaculare precoce: abia intră... și deja s-a terminat

.... menstruație: vine o dată pe lună și durează 3 zile

.... furtună: nu știi cînd o să vină nici cît va dura

.... telefon mobil: de fiecare dată e din ce în ce mai mic

Imnul angajatului fericit

RECUNOȘTINȚA

De recitat solemn la începerea zilei de muncă:

**Iubesc biroul meu fără lumină!
Mă simt în el ca vulpea-n vizuină!
Iubesc mobila gri, plină de praf,
Dulapuri burdușite, hârtii vraf.
Concediul nu-l iubesc defel!
Nici nu mai vreau s-aud de el!
Nu trebuie să dorm! Nu vreau să am odihnă!
De nu muncesc, deloc eu nu am tihnă!**

**De munca mea sunt fericit,
Nimic atâta-n viață n-am iubit !
Iubesc computerul-fereastră
Cu scăfârlia lui albastră.
Iubesc ședințele mai lungi
Când am în creier cifre, dungi.
Iubesc, vă spun acu' din nou,
Să stau o viață la birou!
Îmi place munca! Aș munci
Mai mult în fiecare zi.
Nu vreau salariu! Nu vreau stimă!
Mi-ajunge critica drept primă!**

Mituri despre dietă și gimnastică

Q1: Se spune că exercițiile cardiovasculare pot prelungi viața. Este adevărat?

A1. Inima dvs. are un număr limitat de bătaii, așa că nu le irosiți cu exercițiile. În final, orice se uzează. Dacă vă măriți ritmul inimii, n-o să trăiți mai mult; e ca și cum ai spune că poți să faci mașina să dureze mai mult dacă o conduci mai repede. Vreți să trăiți mai mult? Trageți un somn.

Q2. Ar trebui să reduc cantitatea de carne și să mănânc mai multe fructe și legume?

A2. Gândiți-vă și dumneavoastră un pic la eficiența din punct de vedere logistic. Ce mănâncă o vacă? Porumb și secară. Și ce sunt acestea? Legume. Deci o friptură nu este altceva decât un mecanism eficient de a aduce corpului dumneavoastră legume. Aveți nevoie de cereale? Mâncați pui. Carnea de vită este și o sursă bună de verdețuri. Iar o friptură de porc vă poate da 100% din doza zilnică recomandată de produse leguminoase.

Q3. Ar trebui să reduc alcoolul?

A3. Nicidecum. Vinul se face din fructe. Tăria este vin distilat, asta înseamnă că scot apa și rămâne ceea ce este sanatos în concentrație mai mare. Iar berea se face din plante.

Q4. Cum îmi pot calcula raportul de grăsimi din corp?

A4. Păi, dacă aveți un corp și aveți grăsime, raportul este de 1/1. Dacă Aveți două corpuri, raportul este de 2/1, etc.

Q5. Care sunt avantajele urmării unui program regulat de gimnastică?

A5. Regret, dar nu-mi trece nici unul prin cap. Filozofia mea este "Fără durere... e bine".

Q6. Prăjelile sunt dăunătoare, nu?

A6. DE CE NU SUNTEȚI ATENT!!! În zilele noastre, mâncarea se prăjește în ulei vegetal. De fapt, sunt îmbibate de ulei vegetal. Cum ar putea să fie dăunătoare o cantitate crescută de vegetale?

Q7. E adevărat că dacă fac abdomene o să evit o talie "pufoasă"?

A7. Cu siguranță nu. Când exersați un mușchi, acesta se mărește. Ar trebui să faceți abdomene doar dacă vreți un stomac mai mare.

Q8. Ciocolata face rău?

A8. Sunteți nebun? ALOOOO... boabele de ciocolată provin tot din plante. E cea mai bună modalitate să te simți bine!

Q9. Înotul face bine la siluetă?

A9. Dacă înotul face bine, atunci explică-mi cum e cu balenele...

Radio Erevan răspunde ascultătorilor

Un ascultător: Acum, în capitalism, mai poate fi actuală vechea deviză leninistă: "Învățați! Învățați! Învățați!" ?

Radio Erevan: Desigur, dar în forma: "Înhățați! Înățați! Înățați!"

Un copil: Când e timpul cel mai potrivit pentru culegerea merelor?

Radio Erevan: Când doarme paznicul.

Un ascultător: Cine a fost Cristofor Columb?

Radio Erevan: Primul socialist. Nu știa unde merge, habar n-avea unde se află și toate acestea pe banii contribuabililor.

Un ascultător: Ce este statistica?

Radio Erevan: Este ceva asemănător costumului de baie: arată multe, dar ascunde esențialul!

Un ascultător: Care a fost cel mai nefericit și ghinionist om de pe Glob?

Radio Erevan: Iuri Gagarin, pentru că după ce a înconjurat globul pământesc de șapte ori tot în URSS a ajuns.

Un tânăr logodnic: Care poate fi cea mai mare decepție a unui logodnic?

Radio Erevan: Să ceară mâna fetei și să primească piciorul tatălui.

Un ascultător: Ce poți face când doctorul îți interzice să te apropii de votcă?

Radio Erevan: Bei votca de la distanță, cu paiul.

Un grup de ascultători: De ce în China femeile merg în urma bărbatului, iar în America se întâmplă mai rar lucrul acesta?

Radio Erevan: În China, când o femeie merge în urma soțului înseamnă că-l respectă. În SUA, când o femeie face același lucru, înseamnă că-l urmărește.

Un ascultător amărât din România: De ce trebuie să strângem cureaua în vremuri de tranziție?

Radio Erevan: De gât.

Un ascultător: Cum se trece de la capitalism la socialism? Și, mai ales, cum se poate trece de la socialism la capitalism?

Radio Erevan: De la capitalism la socialism se poate trece prin revoluție; iar de la socialism la capitalism cel mai bine se poate trece prin agențiile de turism.

Un ascultător: Prin ce a rămas celebru Războiul de 100 de ani?

Radio Erevan: Prin faptul că atunci a apărut centura de castitate și meseria de lăcătuș mecanic!

Un ascultător: Există vreo asemănare între istorie și sutien?

Radio Erevan: Desigur! Una foarte mare! Amandouă deformează realitatea!

Un ascultător: Cum se îmbracă eschimoșii?

Radio Erevan: Repede!

Un ascultător: De ce romanele polițiste sunt scrise, cu mici excepții, numai de bărbați?

Radio Erevan: Fiindcă femeile nu știu să păstreze un secret până la capăt.

Alt copil: Nene, ce face găina după ce a ouat?

Radio Erevan: Publicitate!

Un ascultător: Există în viața unei femei 10 ani cu adevărat frumoși?

Radio Erevan: Absolut ! Cei dintre 28 și 30 de ani.

O ascultătoare: Ce este un corp transparent?

Radio Erevan: Ceva prin care se poate vedea. Exemplificăm: gaura cheii!

Un ascultător: Ce este un an lumină?

Radio Erevan: Pe noi nu ne interesează, noi plătim consumul lunar.

Un alt copil: Cât poate trăi o cămilă fără să bea apă?

Radio Erevan: Până moare.

Primul copil: Nene, de ce toate magazinele din București au gratii la ferestre?

Radio Erevan: Ca să se obișnuiască patronii cu pușcăriile...

Un șofer din România: O Dacie 1300 poate lua o curbă de 90 de grade cu o viteză de 120 de kilometri pe oră?

Radio Erevan: Bineînțeles că poate, dar numai o singură dată...

O bunicuță: Nepoțelul meu are 11 ani. Pot să încep să-i fac educație sexuală?
Radio Erevan: Puteți, dacă vreți să aflați noutăți.

Un ascultător: Ce poate face o femeie cu soțul ei care se uită tot timpul după fuste?
Radio Erevan: Vă sugerăm să-l trimiteți într-o vacanță în... Scoția.

Un ascultător: Câți miliardari sunt în România?
Radio Erevan: Nu stim, dar până să vă răspundem au mai apărut câțiva.

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:
- La ce vârstă bărbatul este considerat major și poate să facă ce vrea?
Radio Erevan răspunde:
- Nu știm ce să vă răspundem. Nimeni nu a apucat această vârstă!

La Radio Erevan, o tânără ascultătoare întreabă:
- De ce multe fete se căsătoresc cu bătrâni care înoată în bani?
Radio Erevan răspunde:
- Fiindcă sunt foarte miloase! Vor să-i scape de la înec!

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:
- De ce costă divorțul atât de mult?
Radio Erevan răspunde:
- Pentru că face!

La Radio Erevan, un ascultător tânăr întreabă:
- Ce este aia logodnă?
Radio Erevan răspunde:
- Un fel de arest preventiv înainte de a fi condamnat pe viață.

La Radio Erevan, un tânăr ascultător întreabă:
- Azi mă insor. Puteți să-mi dați un sfat?
Radio Erevan răspunde:
- Deja este prea târziu...

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:
- De ce Adam și Eva au trăit peste 800 de ani, iar astăzi omul nu trăiește mai mult de 100 de ani ?
Radio Erevan răspunde:
- Deoarece, între timp, medicina a progresat foarte mult!

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:
- Cum se numește femeia care știe întotdeauna unde-i este soțul?
Radio Erevan răspunde:
- Văduvă.

La Radio Erevan, un tânăr care urmează să se căsătorească întreabă:
- Ce este luna de miere?

Radio Erevan răspunde:

- Este un concediu pe care îl capătă bărbatul înainte de a lucra pentru noul șef.

La Radio Erevan, un bătrânel întreabă:

- Ce pot să-i dau unei fete tinere și frumoase, ca să pot s-o îmbrățișez?

Radio Erevan raspunde:

- Cloroform.

Bancuri cu polițiști

Un elicopter s-a prăbușit într-un cimitir...

Poliția a descoperit peste 500 de morți!

I: Care este cel mai scurt banc cu polițiști?

R: "Un polițist mergea pe stradă și se gândea"...

I: Dar diferența dintre un polițist și un tren?

R: Polițistul are clasa I de două ori...

Un copil întâlnește un polițai pe stradă, și îl roagă să-i deschidă o sticlă cu suc. Polițaiul ia sticla în mână și bate în capac cu bastonul zicând: "Deschideți! Poliția"

Merg doi polițiști pe stradă și văd un popă. Se duc amândoi și îl bat până la sânge. Înainte să plece îi zic:

-Vezi măi NINJA că nu-i ca-n filme!

Știți cum necăjește un milițian o muscă?

O bagă într-un borcan și mănâncă rahat în fața ei!

Un polițist merge într-o zi pe stradă și gasește o oglindă; o ridică, se uită la ea și zice:

-Bă, parcă-l cunosc pe ăsta de undeva. A... da, de la frizerie.

Bagă oglinda în buzunar și pleacă acasă. Aici nevastă-sa îi caută prin buzunare și găsește oglinda. O ia, se uita la ea, și zice:

-Nenorocitul, mă înșeală. Ia oglinda și pleacă la maică-sa:

-Ia uite mamă, bărbatu' meu mă înșeală.

Maică-sa îi zice:

-Lasă mamă că și-așa e urâtă și bătrână.

A doua zi soția înșelată se duce la comandantul soțului ei și îi spune:

-Ia uitați domnule comandant, soțul meu mă înșeală. Comandantul

ia oglinda se uită la ea și zice:

-Ia uite domnule !!! Nenorociții !!! S-au infiltrat homosexualii și în poliție.

Un polițai se uită la un geam spart.
Hmmm... da' îi spart pe ambele părți.

Un gabor plângea pe o bancă...
Un trecător îl întrebă: De ce plângi dom'ne?
-Păi am plecat de-acasă și m-am încălțat cu pantofi diferiți...
-Și de ce nu te duci acasă să te schimbi?
-Și acasă am tot doi pantofi diferiți...

Întrebare : Cât durează o operație pe creier la un milițian?
Răspuns : 5 ore... Două până-i spargi capu' și 3 până-i gasești creieru' !!

Întrebare : Cum își produc polițiștii singuri plăcerea?
Răspuns : Cu Cilit. Au auzit că torni puțin și nu trebuie să freci deloc.

Doi polițiști într-un elicopter:
-Ce este paleta aia care se învârte deasupra noastră?
-E un ventilator... ca în baruri... nu vezi cum transpiră pilotu' de când s-a oprit!

Moldoveanul la Campionatele Mondiale de Atletism

Maraton: Mergătură lungă
50 metri sprint: Zvîcnirea de pe loc
Săritura în înălțime: Țîșnitura la par
400 de metri garduri: Goana peste olane
Săritura în trei pași: Călcătura în prundiș
Aruncarea suliței: Zburătăcirea lăncii
Fotbal: Lovitura la șurloaie
Tir: Ochitură
Cal cu mînere: Gloabă cu proptele
Sol: Tăvălitură la preș
Inele: Rotunduri cu sforici
Paralele: Tăvălug la proptitoare
Sărituri: Capra cu învîrtituri

Un turist, într-un sat din Apuseni

- **Bade, da'napoiați mai sînteți, în satul ăsta nici curent electric nu aveți! Măcar pot cumpăra niște brînză de oaie de la careva de p'aici? Poți să-mi dai o adresă?**
- **No apăi cum nu, domnule, ci numai noteaz-o matale: www.branzadeoaie.ro.**

Căsătoria

Însurătoarea seamănă nițel cu mersul la restaurant:
Comanzi un fel, pe urmă vezi ce e în farfuria
vecinului și regreți că nu ai luat ce a luat și el!

Un bărbat este incomplet până la însurătoare...
După, este într-adevăr terminat!

Un băiețel îl întreabă pe tatăl lui:
- Tăticule, cât costă să te însori?
Tatăl răspunde:
- Nu știu, eu plătesc, încă!

Fiul: E adevărat, tăticule, că în unele părți ale
Africii bărbatul nu își cunoaște soția decât după
căsătorie?
Tatăl: La fel se întâmplă în toate țările!

Nu am aflat ce e adevărata fericire decât după ce
m-am însurat... Dar era deja prea târziu!

Când un tânăr proaspăt însurat are o figură fericită
se știe de ce. Când un bărbat însurat de 10 ani are
o figură fericită, te întrebi de ce.

Viața maritală e foarte frustrantă. În primul an de căsătorie
bărbatul vorbește și femeia ascultă. În al
doilea an femeia vorbește și bărbatul e cel care ascultă.
Începând cu al treilea an vorbesc amândoi și vecinii ascultă.

În timpul unei dispute o femeie îi spune soțului ei:
Am fost nebună când m-am măritat cu tine!
Soțul răspunde: Știu, da' cum eram îndrăgostit la
vremea aceea, nu am observat!

Când un bărbat deschide portiera mașinii unei femei,
de un lucru poți fi sigur: ori mașina e nouă ori
femeia!

Căsătoria servește la partajarea problemelor pe care
nu le-ai fi avut niciodată dacă ai fi rămas singur.

**Acesta e considerat unul din cele mai reușite anunțuri -
A fost publicat într-un ziar din Atlanta.**

*"Femelă de culoare neagră,singură,caut prietenia unui bărbat,nu contează
rasa sau culoarea.Sînt tînăra,arătoasă,nebunatică și jucăușă. Îmi place
să călătoresc în mașina ta,îmi plac plimbările lungi prin
păduri,vînătoarea,cu cortul,pescuitul, să stau tolanită lîngă foc în
serile lungi de iarnă. La mesele îmbelșugate, lîngă lumînări aprinse și
muzică liniștitoare,voi mînca din mîna ta! Voi fi întotdeauna în fața
ușii cînd vii acasă, așteptîndu-te fericită și îmbrăcată numai cu ce m-a
înzestrat natura. Suna la (404) 8756420 și întrebă de Daisy, voi aștepta..."*

Peste 15000 de bărbați au sunat la Atlanta Humane Society, cerînd să
vorbească cu Daisy (o cățea neagră, de 8 săptămîni, din rasa Labrador
retriever).

EFECTELE ALĂPTATULUI

Tânăra soție îi trimite de la spital o telegramă soțului:

"Scumpul meu Petre, alaltăieri s-a născut îngerășul nostru de băiat.
E dulce, dar din păcate eu nu am lapte, așa că am fost obligată să angajez o
doică de lapte din Grenada. Eu n-am nici o vină, dar se pare că din
cauză ca ea este negresă, pielea copilului s-a închis la
culoare și este aproape neagră. Te iubesc și abia aștept să vin acasă cu
odorul nostru.

Telegrama lui Petre către mama lui, proaspăta bunică:

"Dragă mamă, Anca a născut alaltăieri un băiat. Totul a decurs
bine, dar ea neavînd lapte, a fost obligată să angajeze o doică de lapte din
Grenada care este negresă. Cum a început să alăpteze copilul, pielea
lui delicată a devenit neagră. Anca n-are nici o vină că n-a găsit o doică albă.
Te săut cu drag, fiul tău Petre.

Telegrama Mamei către Petre:

Dragă Petrișor, mă bucur că sunt bunică și vă felicit. Pot s-o
înțeleg pe Anca, pentru că eu am fost exact în aceeași situație cînd te-am
născut. N-am avut lapte și a trebuit să te hrănesc cu lapte de vacă. Eu n-am
nici o vină că tu ai ieșit un bou...

Comerțul Paradoxist!

GENERAL NIC IMPORT - EXPORT S.R.L.
SUPERMARKET NIC
PCT. LUCRU STR. ELEFTERIE NR. 47-49 S. 5
STR. AV. RADU BELLER NR. 6 BL.20 SECT. 1
C.F. R1586375

NUMARUL DOC. 00034

APA PLATA IZVORUL MINERILOR	1.55	A
1 * 1.55 lei		
FULGI DE GRAU CU MIERE/CACA	2.30	A
1 * 2.30 lei		
CEREALE GRAU CU CIOCOLATA 7	2.75	A
1 * 2.75 lei		
CEREALE GRAU MIERE SI CARAM	2.75	A
1 * 2.75 lei		
BISCUITI IKRAM CIOCOLATA 10	1.50	A
1 * 1.50 lei		
TOTAL	10.85*	
PLATA	10.85	
<hr/>		
TOTAL TVA - A (19.00%)	1.73	
NET (A,B,C,D,F)	9.12	
Numerar	10.85	
NR. TRANZACTIE	4527	
<hr/>		
NR. BON FISCAL 00034		
#2/0 Manager	24-10-2005 10:59	

Va multumim!
Pofta buna

4Z. MB 0180030751

funcafe.ro

NOTA DE PLATA MASA Nr. # 0010

Cnt.	DENUMIRE	P Unitar	TOTAL
4X	CIORBA FASOLE COSTITA	4.50	18.00R
1X	<u>CIORBA TARAN VACUTA</u>	5.00	5.00R
1X	CIORBA BURTA	6.00	6.00R
2X	SMANTANA	2.50	5.00R
1X	ARDEI IUTE	1.00	1.00R
2X	M.P.C.	7.00	14.00R

ORAR

Uzi noaptea am bătut, așa că deschidem abia la 11⁰⁰, dar stăm până la 20⁰⁰.

Sâmbătă venim pe la 12⁰⁰
și stăm numai până la 18⁰⁰.
Duminică **NU**.

gigel.org

SC PARIAWEAR SRL

19-11-2015 12:15

GENERAL NIC IMPORT - EXPORT
SUPERMARKET NIC
PCT. LUCRU STR. ELEFTERIE NR. 47-49 S. 5
STR. AV. RADU BELER NR. 6 BL.20 SECT. 1
C.F. R1586375

NUMARUL DOC. 00034

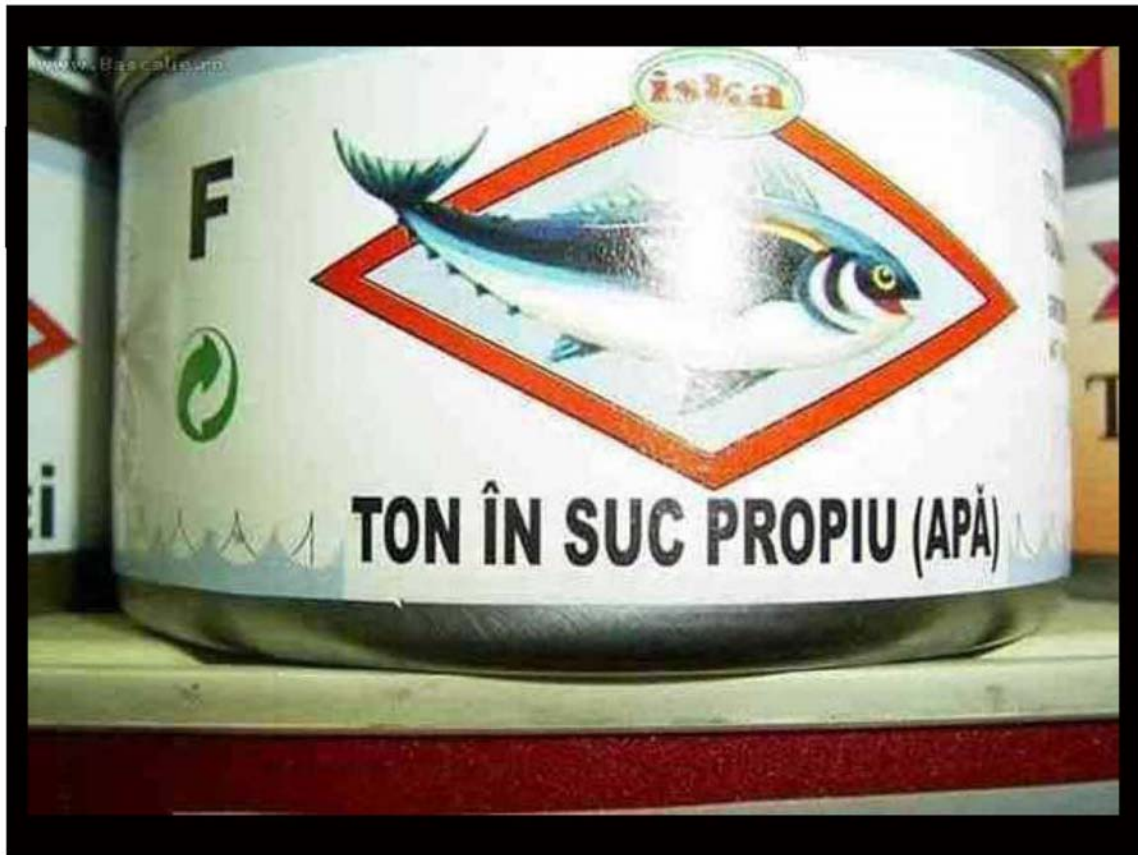
APA PLATA - 1200ML MINERAL	1.55 A
1 * 1.55 lei	
FULGI DE GRAU CU MIERE/CACA	2.30 A
1 * 2.30 lei	
CEREALE GRAU CU CIOCOLATA 7	2.75 A
1 * 2.75 lei	
CEREALE GRAU MIERE SI CARAM	2.75 A
1 * 2.75 lei	
BISCUITI IKRAM CIOCOLATA 10	1.50 A
1 * 1.50 lei	
TOTAL	10.85*
PLATA	10.85

TOTAL TVA - A (19.00%) 1.73

NET (A,B,C,D,F) 9.12

Numar 10.85

Viata paradoxistă!

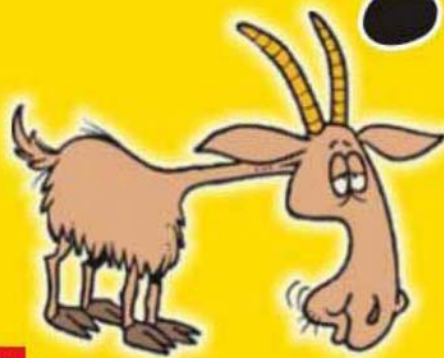

DILEMA CAPREI

Bă,
io sînt animal...
sau poziție?

funcafé.ro

**DIN 1 IULIE, B.N.R. NE VA TĂIA
4 ZERO-URI DIN COADĂ.**

M-am săturat să fiu șofer!

Vând Dacia Super Nova, an de fabricație
2003, impecabil întreținută - **3000 Euro**

GRATIS- O dau la pachet și pe soacră-
mea, dacă n-are cine să te cicălească la
volan.

Cugetări paradoxiste

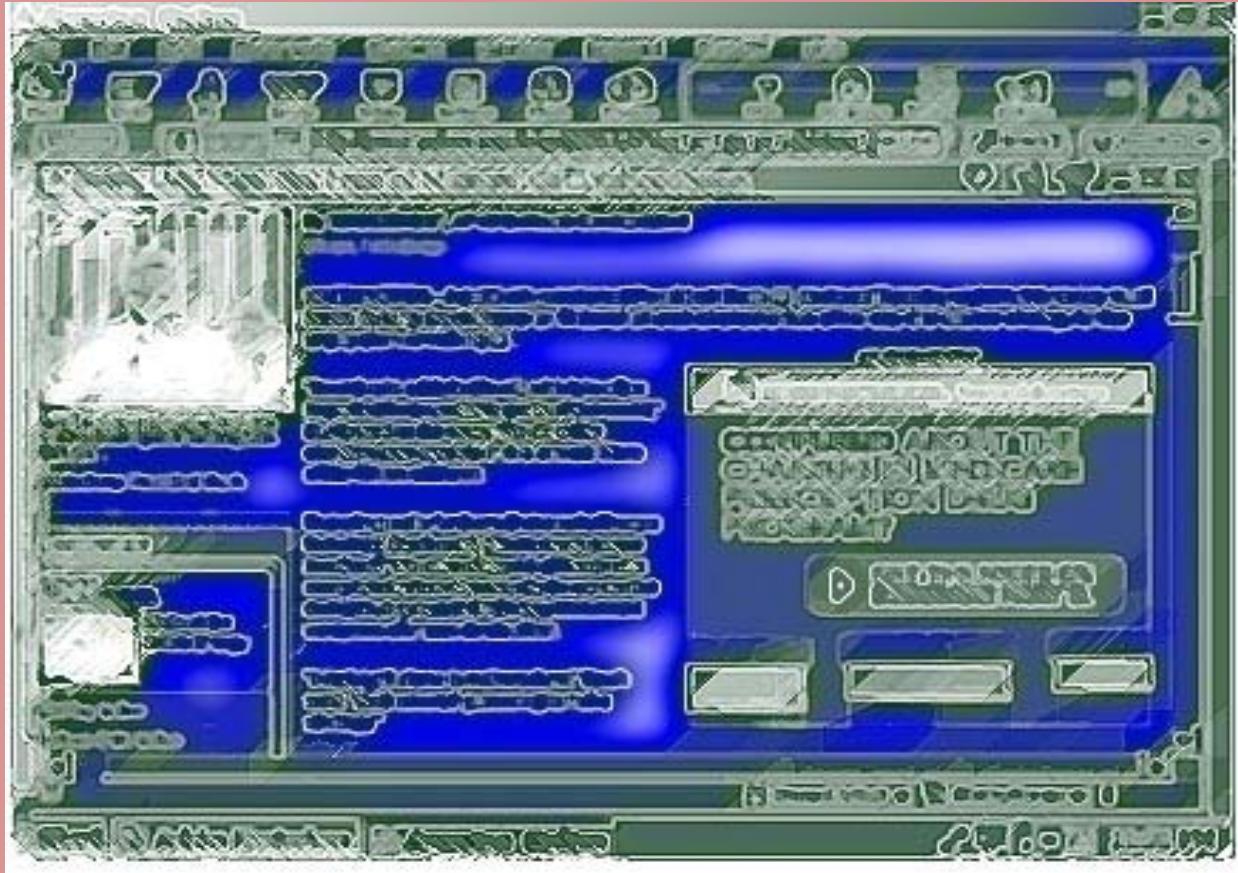
Înainte eram mereu indecis. Acum nu mai sunt așa sigur.
Cel mai scurt drum dintre două puncte este mereu în construcție.
Dacă furi idei de la o persoană, se numește plagiat. Dacă furi idei de la mai multe persoane, se numește cercetare.
De ce abreviere este un cuvânt atât de lung?
Poartă-te frumos cu copiii tăi. Ei îți vor alege azilul.
Împrumută bani de la un pesimist. Nu se așteapta să îi dai înapoi.
Moartea este ereditară. Viața este tot ereditară.
Nu fi de neînlocuit. Dacă nu poți fi înlocuit, atunci nu o să fii niciodată promovată.
Puține femei își dezvăluie vârsta reală. Puțini bărbați se comportă adecvat vârstei reale
Prietenii vin și pleacă. Dușmanii se acumulează.
Dă-i unui om pește și va mânca o zi. Învață-l să pescuiască și va sta toată ziua în barcă cu sticla de bere în mână.
Cel ce râde la urmă, este mai încet la minte.
Cum îți dai seama când rămâi fără cerneală invizibilă?
Nu sunt vegetarian pentru că iubesc animalele. Sunt vegetarian pentru că urăsc plantele.
Dacă ai impresia că nu îți pasă nimănui dacă mai trăiești, încearcă să nu plătești câteva rate la bancă.
Multitasking înseamnă să faci mai multe lucruri prost în același timp!
Bărbații au doar două necesități: sexul și mâncarea. Dacă vezi că partenerul tău nu are o erecție, dă-i un sandwich.
Unii beau din fântâna cunoașterii. Alții fac gargară.
Niciodată să nu iei un laxativ și un somnifer în aceeași seară.
Trăim într-o societate în care pizza ajunge mai repede decât poliția.
Intenționez să trăiesc veșnic. Până acum sunt în grafic.
Psihiatrul mi-a zis că sunt nebun. I-am zis că am nevoie și de o a doua opinie. Mi-a zis că sunt și urât.
Sexul este ca aerul. Nu e important decât dacă nu ai parte de el.

Despre CULMI...

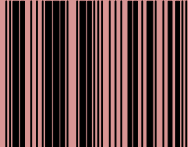
culmea culmilor: mutul îi spune surdului că orbul se uită la ei
culmea orbului: să-și vadă moartea cu ochii
culmea ghinionului: să faci pe prostul și să rămâi așa
culmea yoga: să-ți tragi un cap în gură
culmea matematicii: să stai de unul singur și să te simți în plus
culmea politezii: să stai pe scaunul electric și să cedezi locul unei doamne
culmea melancoliei: să cazii pe gânduri și să-ți rupi mâna
culmea prostiei: să stingi lampa și să aprinzi un chibrit ca să vezi dacă s-a stins
culmea înotului: cu o mână să înoți, și cu cealaltă să dai din picioare
culmea orei exacte: să pui ceasul după radio și să-l uiți acolo
culmea lacomiei: să mănânci bătaie și să nu te sature
culmea economiei: să te ștergi la fund cu confetti
culmea auzului: să auzi cum se crapă de ziuă
culmea șovăielii: să ezit, să nu ezit...
culmea zgârceniei: să speli hârtia igienică și să o pui la uscat
culmea speologiei: penisul să aibă claustrofobie
culmea geloziei: să fii gelos pe soare că îți arde nevasta
culmea interfonului: să suni și să primești ton de fax
culmea politezii: să bați la ușă și când ieși afară
culmea ceasului deșteptător: să sune ocupat
culmea culmilor: să aibă purecii păduchi
culmea somnului: să visezi că dormi
culmea nesimțirii: să scrii pe colivă "la mulți ani"
culmea talk-show-ului: să te inviți singur la emisiune și să nu te lași să vorbești [Stelian Tănase]
culmea prostituției: să fii curvă în Insulele Virgine
culmea fotbalului: să înceapă meciul și să scrie pe gazon "nu călcați pe iarbă"
culmea norocului: să te calce o Salvare
culmea croitoriei: să coși o pereche de chiloți pentru fundul mării
culmea slăbirii: să slăbești un ardei gras
culmea veterinarului: să faci injecție unui cățel de usturoi
culmea zgomotului: să faci dragoste două schelete pe un acoperiș de tablă
culmea croitoriei: să întorci pe dos costumul lui Adam
culmea fizicii: să paști un cal putere pe un câmp magnetic
culmea fotbalului: să deschizi frigiderul și să strigi goool
culmea aglomerației: să meargă șoferul de la autobuz pe scară

Polemici privind paradoxismul în eseuri și diverse interviuri sunt prezentate în prima parte a acestei cărți.

În cea de-a doua parte, veți constata actualitatea paradoxismului în societatea contemporană, prin expresii și mai ales imagini cotidiene preluate din folclorul Internetului, cu parabole și ironii politice, cu această modernizare... primitivă a țării!
Iată cât de prezent este paradoxismul în această perioadă de tranziție, care nu se mai termină...

ISBN 9789737782571

9 789737 782571

90000 >

